

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ПЛАНУ И ПРОГРАМУ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ГИМНАЗИЈЕ ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ

("Сл. гласник РС - Просветни гласник", бр. 2/2024)

Члан 1.

У Правилнику о плану и програму наставе и учења гимназије за ученике са посебним способностима за филолошке науке („Службени гласник РС – Просветни гласник”, број 12/23), у табели: „ПЛАН НАСТАВЕ И УЧЕЊА ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ”, речи: „***Други страни језик: енглески, немачки, руски и француски.”, замењују се речима: „***Други страни језик: енглески, немачки, руски, француски, шпански и италијански.”.

Наслов дела: „ПРОГРАМ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ГИМНАЗИЈЕ ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ”, мења се и гласи: „ПРОГРАМ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ГИМНАЗИЈЕ ЗА ПРВИ РАЗРЕД ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ”.

У пододељку: „Смер: Живи језици”, предмет: „***Други страни језик”, после језичког садржаја предмета: „4) ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК”, додају се језички садржаји предмета: „5) ШПАНСКИ ЈЕЗИК” и „6) ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК”.

У делу: „ПРОГРАМ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ГИМНАЗИЈЕ ЗА ДРУГИ РАЗРЕД ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ”, пододељак: „Смер: Живи страни језици и смер: Класични језици”, предмет: „ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК”, после језичког садржаја предмета: „4) ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК”, додају се језички садржаји предмета: „5) ШПАНСКИ ЈЕЗИК” и „6) ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК”.

У делу: „ПРОГРАМ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ГИМНАЗИЈЕ ЗА ТРЕЋИ РАЗРЕД ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ”, пододељак: „Смер: Живи страни језици и смер: Класични језици”, предмет: „ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК И ЖИВИ СТРАНИ ЈЕЗИК”, после језичког садржаја предмета: „4) ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК”, додају се језички садржаји предмета: „5) ШПАНСКИ ЈЕЗИК” и „6) ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК”.

У делу: „ПРОГРАМ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ГИМНАЗИЈЕ ЗА ЧЕТВРТИ РАЗРЕД ЗА УЧЕНИКЕ СА ПОСЕБНИМ СПОСОБНОСТИМА ЗА ФИЛОЛОШКЕ НАУКЕ”, пододељак: „Смер: Живи страни језици и смер: Класични језици”, предмет: „ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК И ЖИВИ СТРАНИ ЈЕЗИК”, после језичког садржаја предмета: „4) ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК”, додају се језички садржаји предмета: „5) ШПАНСКИ ЈЕЗИК” и „6) ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК”.

После одељка: „6. УПУТСТВО ЗА ОСТВАРИВАЊЕ СЛОБОДНИХ АКТИВНОСТИ”, додаје се део: „САДРЖАЈ И НАЧИН ПОЛАГАЊА МАТУРСКОГ ИСПИТА”.

Програми предмета из ст. 3–7. овог члана одштампани су уз овај правилник и чине његов саставни део.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Просветном гласнику”.

Број 110-00-81/1/2023-03

У Београду, 24. јануара 2024. године

Министар,

проф. др **Славица Ђукић Дејановић**, с.р.

ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК
ИТАЛИЈАНСКИ И ШПАНСКИ

Назив предмета	ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК
Циљ	Циљ учења страног језика је да ученик усвајањем функционалних знања о језичком систему и култури и унапређивањем стратегија учења страног језика развије комуникативну компетенцију, академску и медијску писменост, оспособи се за интеркултурно разумевање и професионални развој.

Општа предметна компетенција

Ученик влада језичким вештинама и знањима која му омогућавају да на страном језику разуме текстове које слуша или чита у приватном, јавном, образовном или професионалном контексту; комуницира писмено или усмено у формалним и неформалним ситуацијама.

Посредујући у усменој или писаној комуникацији, ученик преноси поруке са страног на матерњи (први) језик и обрнуто. Владање страним језиком ученику омогућава стицање знања из различитих области која примењује у свакодневном животу, образовању и раду. Учењем страног језика ученик развија креативност, критичко мишљење, вештине комуникације, самосталност и сарадњу, уважавање различитости култура и културу дијалога.

Основни ниво

Ученик користи страни језик у мери која му помаже да разуме садржај усмене поруке и кратке једноставне информације у вези са личним интересовањем и познатим областима и активностима. Учествоје у уобичајеном, свакодневном разговору, чита и проналази жељену информацију у текстовима са темом од непосредног личног интереса. Пише о различитим аспектима из непосредног окружења и ради сопствених потреба.

Средњи ниво

Ученик користи страни језик да разуме суштину текста или да учествује у разговору или дискусији (нпр. школа, забава, спорт); сналази се у не/предвидивим ситуацијама када му је неопходно да користи страни језик и/или да у кратком усменом излагању оствари свој интерес. Пише о властитом искуству, описује своје утиске, планове и очекивања.

Напредни ниво

Ученик користи страни језик да активно учествује у усменој комуникацији; да прати дужа и сложенија излагања или дискусије о конкретним или апстрактним темама из познатих општих или стручних тематских области, као и да објашњава своје ставове и/или образлаже различите предлоге. Чита и пише текстове о широком спектру тема у складу са општим и властитим интересовањима.

Специфична предметна компетенција: РЕЦЕПЦИЈА (слушање и читање)

Основни ниво

Ученик разуме уобичајене изразе и схвата општи смисао свакодневне комуникације изговорене споро и разговетно. Користећи основно лингвистичко знање, чита краће текстове написане стандардним језиком, разноврсног садржаја из свакодневног живота и/или блиских области или струке, у којима преовлађују фреквентне речи и изрази.

Средњи ниво

Ученик разуме основне елементе разговетног говора у свакодневним ситуацијама и једноставна излагања и презентације из блиских области изговорене стандардним језиком и релативно споро. У тексту, из домена личног интересовања и делатности, у коме преовлађују сложене језичке структуре, ученик разуме општи смисао и допунске информације, користећи различите технике/врсте читања.

Напредни ниво

Ученик разуме суштину и детаље опширнијих излагања или разговора у којима се користи стандардни језик, мења ритам, стил и тон разговора, а у вези са садржајима из ширег интересовања ученика. Ученик разуме дуже текстове различитог садржаја (нпр. адаптирана или оригинална прозна књижевна дела, актуелни новински чланци и извештаји), брзину и технику читања подешава према тексту који чита.

Специфична предметна компетенција: ПРОДУКЦИЈА (говор и писање)

Основни ниво

Ученик у свакодневним ситуацијама пише или даје усмена упутства, писмено или усмено размењује информације о уобичајеним општим и блиским темама.

Користећи једноставне изразе, фразе и језичке структуре, пише кратке забелешке, поруке и писма, и/или према моделу пише једноставне текстове нпр. описе особа и догађаја из познатих области.

Средњи ниво

Ученик без припреме започиње и води разговор, износи усмено или писмено мишљење о темама из домена личног интересовања, образовања, културе и сл.

Користећи разноврсне језичке структуре, шири фонд речи и израза, ученик усмено или писмено извештава, излаже и/или према упутству пише компактни текст поштујући правописну норму и основна правила организације текста.

Напредни ниво

Ученик са сигурношћу, течно и спонтано, учествује у усменој или писменој комуникацији, говори, извештава, преводи и/или самостално пише текстове о темама и садржајима из ширег круга интересовања; користећи информације и аргументе из различитих извора, износи ставове и преноси мишљење, размењује, проверава и потврђује информације. Ученик према потреби води формалну или неформалну преписку, доследно примењујући правописну норму, језичка правила и правила организације текста.

Разред		Први
Недељни фонд часова		3
Годишњи фонд часова		111
Стандарди образовних постигнућа	Исходи за наставни предмет По завршетку првог разреда ученик ће бити у стању да:	Теме и кључни појмови садржаја програма
1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2. СТ.1.1.1. Разуме краће поруке, обавештења и упутства која се саопштавају разговетно и полако. 2. СТ.1.1.2. Схвата смисао краће спонтане интеракције између двоје или више са/говорника у личном, образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.3. Схвата општи смисао информације или краћих монолошких излагања у образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.4. Схвата смисао прилагођеног аудио и видео записа у вези с темама из свакодневног живота (стандардни говор, разговетни изговор и спор ритам излагања). 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.1.2.1. Разуме општи смисао једноставних краћих текстова у вези с блиским темама, у којима преовлађују фреквентне речи и интернационализми.	– разуме и извршава упутства и налоге за различите активности у образовном контексту и у свакодневним (приватним и јавним) комуникативним ситуацијама; – разуме општи садржај и већи број појединости краћих монолошких и дијалошких излагања о познатим и узрасно примереним темама, у којима се користи стандардни језик и разговетан изговор; – разуме општи смисао и кључне информације информативних прилога (на интернету, радију, телевизији) о познатим или блиским темама, у којима се користи стандардни говор и разговетан изговор; – разуме основне елементе садржаја и важније појединости (актере и њихове међусобне односе, околности радње, заплет и епилог...) у краћим медијски подржаним аудио и аудио-визуелним формама (исечци аудио-књига дијалошког карактера, радио-драма и других радијских снимака, краћих филмова и серија, телевизијских репортажних прилога; видео спотови, прилози са јутјуба итд.), у којима се обрађују блиске, познате и узрасно примерене теме; – разуме суштину размене информација	РАЗУМЕВАЊЕ ГОВОРА – разумевање говора; – комуникативна ситуација; – монолошко и дијалошко излагање; – стандардни језик; – изговор; – информативни прилози; – размена информација; – култура и уметност; – ИКТ

2.СТ.1.2.2. Проналази потребне информације у једноставним текстовима (нпр. огласи, брошуре, обавештења, кратке новинске вести). 2.СТ.1.2.3. Разуме једноставне личне поруке и писма. 2.СТ.1.2.4. Уочава потребне детаље у текстовима из свакодневног живота (натписи на јавним местима, упутства о руковању, етикете на производима, јеловник и сл.). 2.СТ.1.2.5. Разуме кратке адаптиране одломке књижевних дела, и друге поједностављене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.1.3.1. Уме да оствари друштвени контакт (нпр. поздрављање, представљање, захваљивање). 2.СТ.1.3.2. Изражава слагање/неслагање, предлаже, прихвата или упућује понуду или позив. 2.СТ.1.3.3. Тражи и даје једноставне информације, у приватном, јавном и образовном контексту. 2.СТ.1.3.4. Описује блиско окружење (особе, предмете, места, активности, догађаје). 2.СТ.1.3.5. Излаже већ припремљену кратку презентацију о блиским темама. 2.СТ.1.3.6. Преноси или интерпретира кратке поруке, изјаве, упутства или питања. 2.СТ.1.3.7. Излаже једноставне, блиске садржаје у вези са културом и традицијом свог и других народа.	саговорника који разговарају о блиским и познатим темама; – разуме општи смисао и најважније детаље радио, телевизијских или интернетских интервјуа са једним или већим бројем учесника; – разуме општи смисао дискусија на узрасно примерене и познате теме, у које је укључен већи број саговорника, и разазнаје њихове ставове уколико не садрже изразитије имплицитне елементе; – разуме аргументе, осећања, жеље, потребе и образложења ставова и мишљења саговорника, уколико су изнета једноставнијим, познатим и фреквентним језичким средствима, умереним темпом говора и уз евентуалну визуелну подршку уз обраћање пажње на културне специфичности вербалног, паравербалног и невербалног карактера; – разуме општи садржај излагања у којима се на узрасно примерен начин тематизују релевантна друштвена питања; – разуме суштинске елементе, поруку и смисао, као и одређене препознатљиве појединости текстова савремене музике различитих жанрова;	
4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.1.4.1. Пише кратке белешке и једноставне поруке (нпр. изражава захвалност, извињење, упозорење). 2.СТ.1.4.2. Пише приватно писмо о аспектима из свакодневног живота (нпр. описује људе, догађаје, места,	– разуме, на основу контекста и језичког предзнања, непознате елементе поруке контекстуализујући њене битне елементе; – разуме најопштији смисао монолошког и дијалошког излагања говорника са одређеним изговорним особеностима које одступају од језичко-стандардне норме (дијалекатски говор, говор старијих и деце, говор неизворних говорника, идиоматски	

осећања). 2.СТ.1.4.3. Попуњава образац/упитник, наводећи личне податке, образовање, интересовања и сл. 2.СТ.1.4.4. Пише једноставне текстове према моделу, уз помоћ илустрација, табела, слика, графикона, детаљних упутстава. 2.СТ.1.4.5. Преводи или интерпретира информације из једноставних порука, бележака или образаца.	маркиран говор...) – износи аргументе <i>за</i> и <i>против</i> на узрасно прикладне теме; – идентификује језичке јединице у говору и анализира их на основу развијених фонолошко-фонетских, граматичких, лексичких и семантичких знања;	
2.СТ.1.5.1. Користи задовољавајући број фреквентних речи и израза које му омогућавају изражавање основних комуникативних функција у свакодневним ситуацијама. 2.СТ.1.5.2. Саставља кратке, разумљиве реченице користећи једноставне језичке структуре. 2.СТ.1.5.3. Има углавном јасан и разумљив изговор. 2.СТ.1.5.4. Пише с одговарајућом ортографском тачношћу уобичајене речи које користи у говору. 2.СТ.1.5.5. Примењује основну правописну норму. 2.СТ.1.5.6. Користи неутралан језички регистар. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на средњем нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.2.1.1. Разуме суштину и битне појединости порука, упутстава и обавештења о темама из свакодневног живота и делатности. 2.СТ.2.1.2. Разуме суштину и битне појединости разговора или расправе између двоје или више са/говорника у приватном, образовном и јавном контексту. 2.СТ.2.1.3. Разуме суштину и битне појединости монолошког излагања у образовном и јавном контексту уколико је излагање јасно и добро структурирано.	– разуме дуже текстове о блиским темама из свакодневног живота, као и о темама из културног, наставног и образовног контекста; – разуме општи садржај и најважније појединости из дужих текстова, са задовољавајућим степеном прецизности и дубине; – разуме општи садржај и најважније појединости из јавних натписа (обавештења, упозорења); – разуме описе догађаја, намера, осећања и интересовања из преписке коју добија (имејлови, поруке, писма); – проналази и издваја релевантне информације из дужих текстова, обавештења или проспеката и рекламних материјала; – разуме основну нит аргументације, чак и уколико не разуме све детаље текста; – разуме дуже текстове на блиске, познате и обрађиване друштвене теме, препознаје најважније ауторове ставове и закључке; – разуме једноставније аутентичне књижевне текстове различитих жанрова (поезија, проза, драма), у којима се појављују учесталије метафоре, пренесена или скривена значења; – наслућује значење непознатих речи у писаном тексту на основу познатог контекста и језичког предзнања; – препознаје стил и регистар текста; – разуме најважније информације из стручних текстова који су у вези с личним интересовањима; – разуме непознате речи из аутентичног књижевног текста уз употребу речника, уколико контекст није довољно јасан; – идентификује језичке јединице у тексту и анализира га на основу развијених правописних, граматичких, лексичких и семантичких знања	РАЗУМЕВАЊЕ ПРОЧИТАНОГ ТЕКСТА – разумевање прочитаног текста; – врсте текстова – издвајање поруке и суштинских информација; – препознавање основне аргументације; – непознате речи; – ИКТ;
2.СТ.2.1.4. Разуме суштину	– користи релативно спонтано и	УСМЕНО

аутентичног тонског записа (аудио и видео запис) о познатим темама, представљених јасно и стандардним језиком. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.2.2.1. Разуме општи смисао и релевантне информације у текстовима о блиским темама из образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.2.2. Открива значење непознатих речи на основу контекста који му је близак. 2.СТ.2.2.3. Разуме описе догађаја, осећања и жеља у личној преписци. 2.СТ.2.2.4. Проналази потребне информације у уобичајеним писаним документима (нпр. пословна преписка, проспекти, формулари). 2.СТ.2.2.5. Проналази специфичне појединости у дужем тексту са претежно сложеним структурама, у коме се износе мишљења, аргументи и критике (нпр. новински чланци и стручни текстови). 2.СТ.2.2.6. Разуме адаптиране књижевне текстове и прилагођене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.2.3.1. Започиње, води и завршава једноставан разговор и укључује се у дискусију на теме како од личног интереса, тако и оне о свакодневном животу. 2.СТ.2.3.2. Износи лични став, уверења, очекивања, искуства, планове као и коментаре о мишљењима других учесника у разговору. 2.СТ.2.3.3. Размењује, проверава, потврђује информације о познатим темама у формалним ситуацијама (нпр. у установама и на јавним местима). 2.СТ.2.3.4. Описује или препричава стварне или измишљене догађаје, осећања, искуства. 2.СТ.2.3.5. Излаже већ припремљену презентацију о	самостално циљни језик као језик комуникације у учионици са наставником и са осталим ученицима и ученицама, уз употребу тачних граматичких, морфолошких и лексичких структура – описује особе, радњу, место, доживљај или актуелна дешавања у садашњости, прошлости и будућности, користећи познате језичке и ванјезичке елементе; – саопштава и интерпретира најважније информације садржаја писаних, илустрованих и усмених текстова на теме предвиђене програмом наставе и учења, користећи познате језичке елементе; – саопштава и интерпретира најважније информације садржаја кратких емисија, видео записа на теме предвиђене програмом наставе и учења, користећи познате језичке елементе; – износи сопствено мишљење, изражава и образлаже ставове и реагује на мишљење и ставове других (допадање/недопадање итд.), користећи познате и једноставне језичке елементе; – спонтано и с лакоћом започиње и учествује у дијалогу и размењује мишљења и информације у вези са својим окружењем и свакодневним ситуацијама; – представља резултате самосталног истраживања на одређену тему; – користи интонацију, ритам и висину гласа у складу са сопственом комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације, водећи рачуна о језичком регистру; – са тачношћу, или приближном тачношћу изговара све гласове и гласовне групе;	ИЗРАЖАВАЊЕ – усмено изражавање; – неформални – разговор; – формална – дискусија; – функционална – сарадња; – интервјуисање; – интонација; – дијалог;
---	---	--

темама из свог окружења или струке. 2.СТ.2.3.6. Извештава о догађају, разговору или садржају нпр. књиге, филма и сл. 2.СТ.2.3.7. Излаже садржаје и износи своје мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.2.4.1. Пише белешке или одговара на поруке, истичући битне детаље. 2.СТ.2.4.2. У приватној преписци, тражи или преноси информације, износи лични став и аргументе. 2.СТ.2.4.3. Пише, према упутству, дескриптивне и наративне текстове о разноврсним темама из области личних интересовања и искустава.		
2.СТ.2.4.4. Пише кратке, једноставне есеје о различитим темама из личног искуства, приватног, образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.4.5. Пише извештај или прослеђује вести (преводи, интерпретира, резимира, сажима) у вези са кратким и/или једноставним текстом из познатих области који чита или слуша. 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.2.5.1. Користи речи и изразе који му омогућавају успешну комуникацију у предвидивим/свакодневним ситуацијама, актуелним догађајима и сл. 2.СТ.2.5.2. Правилно разуме и користи већи број сложенијих језичких структура. 2.СТ.2.5.3. Има сасвим разумљив изговор. 2.СТ.2.5.4. Пише прегледан и разумљив текст у коме су правопис, интерпункција и организација углавном добри. 2.СТ.2.5.5. Препознаје формални и неформални регистар; познаје правила понашања и разлике у култури, обичајима и веровањима	– са тачношћу користи фреквентне граматичке елементе и структуре, лексику, као и морфолошке облике у писменом изражавању, поштујући правописна правила – попуњава формуларе, упитнике и различите обрасце у личном и образовном домену; – пише белешке, поруке (имејлове, СМС поруке и сл.) да би тражио или пренео релевантне информације користећи стандардне форме писаног изражавања, у одговарајућем регистру, у складу са комуникативним циљем; – пише текстове према моделу, уз помоћ илустрација, табела, слика, графикана, детаљних упутстава; – резимира прочитани/преслушан текст о блиским, познатим и обрађиваним, као и о актуелним темама – пише о блиским темама из свог окружења и подручја интересовања – описује особе и догађаје поштујући правила кохерентности користећи фреквентне речи и фразеолошке изразе уз примену одређеног корпуса синонима – пише о властитом искуству описујући своје утиске и осећања, износећи мишљења, планове и очекивања, примењујући различите стратегије	ПИСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ – писмено изражавање – врсте текста; – описивање; – стандардне формуле писаног изражавања – лексика и комуникативне функције – ИКТ;

своје земље и земље чији језик учи. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на напредном нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.3.1.1. Разуме појединости значајне за разговор или расправу са сложене аргументацијом у којој се износе лични ставови једног или више са/говорника, у приватном, образовном, јавном и професионалном контексту. 2.СТ.3.1.2. Разуме презентацију или предавање са сложене аргументацијом уз помоћ пропратног материјала. 2.СТ.3.1.3. Разуме аутентични аудио и видео запис у коме се износе ставови на теме из друштвеног или професионалног живота. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.3.2.1. Препознаје тему и схвата садржај разноврсних текстова, примењујући одговарајуће технике/врсте читања. 2.СТ.3.2.2. Из различитих писаних извора, уз одговарајућу технику читања, долази до потребних информација из области личног интересовања. 2.СТ.3.2.3. Разуме формалну кореспонденцију у вези са струком или личним интересовањима. 2.СТ.3.2.4. Разуме општи смисао и појединости у стручним текстовима на основу сопственог предзнања (нпр. специјализовани чланци, приручници, сложена упутства). 2.СТ.3.2.5. Разуме садржај извештаја и/или чланка о конкретним или апстрактним темама у коме аутор износи нарочите ставове и гледишта. 2.СТ.3.2.6. Разуме одломке оригиналних књижевних дела и текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине –	– писмено се изражава користећи основне одлике адекватног стила и регистра – пише краћи текст износећи аргументе <i>за</i> и <i>против</i> на узрасно прикладне теме – пише кратка неформална, полу-формална и формална писма; – познаје, и тачно записује речи које садрже најфреквентније правописне изузетке	
2.СТ.3.1.1. Разуме појединости значајне за разговор или расправу са сложене аргументацијом у којој се износе лични ставови једног или више са/говорника, у приватном, образовном, јавном и професионалном контексту. 2.СТ.3.1.2. Разуме презентацију или предавање са сложене аргументацијом уз помоћ пропратног материјала. 2.СТ.3.1.3. Разуме аутентични аудио и видео запис у коме се износе ставови на теме из друштвеног или професионалног живота. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.3.2.1. Препознаје тему и схвата садржај разноврсних текстова, примењујући одговарајуће технике/врсте читања. 2.СТ.3.2.2. Из различитих писаних извора, уз одговарајућу технику читања, долази до потребних информација из области личног интересовања. 2.СТ.3.2.3. Разуме формалну кореспонденцију у вези са струком или личним интересовањима. 2.СТ.3.2.4. Разуме општи смисао и појединости у стручним текстовима на основу сопственог предзнања (нпр. специјализовани чланци, приручници, сложена упутства). 2.СТ.3.2.5. Разуме садржај извештаја и/или чланка о конкретним или апстрактним темама у коме аутор износи нарочите ставове и гледишта. 2.СТ.3.2.6. Разуме одломке оригиналних књижевних дела и текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине –	– познаје географску распрострањеност циљног језика; – познаје положај циљног језика у глобалном контексту и у својој земљи; – познаје основне демографске и географске одлике регија и држава у којима се страни језик користи као већински; – препознаје и наводи најзначајније личности и догађаје културе земље/ земаља чији језик учи и разуме њихову улогу у светским оквирима; – познаје правила понашања, свакодневне навике, сличности и разлике у култури своје земље и земље/ земаља чији језик учи; – препознаје најчешће стереотипе у вези са културом своје земље и земаља чији језик учи; – разликује основне облике примереног и непримереног вербалног и невербалног понашања у контексту културе земље/ земаља чији језик учи (у односу на категорије времена, простора и покрета у комуникацији, као нпр. тачност, лични простор, мимика и сл); – препознаје и користи најфреквентније регистре и стилове у комуникацији на страном језику у складу са степеном формалности комуникативне ситуације; – уочава различите аспекте култура земље/ земаља чији језик учи у оквиру својих интересовања; – користи савремене видове комуникације у откривању културе земље/земаља чији језик учи; – користи знање страног језика у различитим видовима реалне комуникације (електронске поруке, СМС поруке, дискусије на блогу или форуму, друштвене мреже).	СОЦИОКУЛТУРНА КОМПЕТЕНЦИЈА – интеркултурност; – правила понашања; – стереотипи; – стилови у комуникацији на страном језику; – ИКТ;

ГОВОР 2.СТ.3.3.1. Активно учествује у формалним и неформалним разговорима/дискусијама о општим и стручним темама, с једним или више саговорника. 2.СТ.3.3.2. Размењује ставове и мишљења уз изношење детаљних објашњења, аргумената и коментара. 2.СТ.3.3.3. Методично и јасно излаже о разноврсним темама; објашњава своје становиште износећи предности и недостатке различитих тачака гледишта и одговара на питања слушаца. 2.СТ.3.3.4. Извештава о информацијама из нпр. новинског чланка, документарног програма, дискусија, излагања и вести (препричава, резимира, преводи). 2.СТ.3.3.5. Упоредује ставове и монолошки изражава мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.3.4.1. Пише неформална писма у којима изражава властиту емотивну реакцију, наглашавајући детаље неког догађаја или искуства и коментаришући туђе ставове. 2.СТ.3.4.2. Пише пословна и друга формална писма различитог садржаја за личне потребе и потребе струке. 2.СТ.3.4.3. Пише дескриптивни или наративни текст о стварним или измишљеним догађајима. 2.СТ.3.4.4. Пише есеје, користећи информације из различитих извора и нуди аргументована решења у вези с одређеним питањима; јасно и детаљно исказује став, осећање, мишљење или реакцију. 2.СТ.3.4.5. Пише извештај/преводи садржаје и информације из дужих и сложенијих текстова из различитих области које чита или слуша (нпр. препричава, описује, систематизује и сл.).	– преноси суштину и важније појединости поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи, додајући, по потреби, једноставнија објашњења и обавештења, писмено и усмено, са тачношћу која се заснива на развијеним фонолошко-фонетским, односно правописним, као и лексичким и граматичким знањима – у писаном облику резимира на структурисан начин садржај краћег текста, аудио или визуелног записа и краће интеракције; – у усменом облику преноси садржај писаног или усменог текста, прилагођавајући га исказаним или претпостављеним потребама саговорника; – користи одговарајуће компензационе стратегије ради превазилажења тешкоћа које се јављају, на пример: преноси садржај уз употребу описа, парафраза и сл.; – преноси основне одлике стила и регистра – препознаје, и са тачношћу преноси типичне невербалне комуникационе садржаје	МЕДИЈАЦИЈА – преношење поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи; – стратегије преношења поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи;
5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.3.5.1. Разуме и користи		

разноврстан репертоар речи, израза и идиома, који му омогућавају да се изражава јасно, течно, прецизно и детаљно. 2.СТ.3.5.2. Разуме целокупни репертоар граматичких структура и активно користи све уобичајене граматичке структуре. 2.СТ.3.5.3. Има јасан и природан изговор и интонацију. 2.СТ.3.5.4. Пише јасне, прегледне и разумљиве текстове, доследно примењујући језичка правила, правила организације текста и правописну норму. 2.СТ.3.5.5. Познаје и адекватно користи формални и неформални језички регистар.		
---	--	--

ЈЕЗИЧКИ САДРЖАЈИ ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК

Именице

Властите и заједничке именице, одговарајући род и број са детерминативом.

Системски приказ морфолошких карактеристика.

Члан

Облици одређеног и неодређеног члана.

il/un libro, lo/uno zaino, l'/un amico, la/una scuola, l'/un'aula...

Употреба одређеног и неодређеног члана.

In classe c'è una ragazza. La ragazza è alta e bella. L'Italia ha la forma di uno stivale.

Партитивни члан (*articolo partitivo*).

Ho un amico italiano. Ho degli amici italiani.

Заменице

Личне заменице (*pronomi personali*).

Io mi chiamo Beatrice. E tu?

Наглашене личне заменице у служби директног објекта (*complemento oggetto*).

Lei non ama te, ma me.

Ненаглашене личне заменице у служби директног објекта (*complemento oggetto*).

La conosco bene. Li invitiamo alla festa.

Наглашене личне заменице у служби индиректног објекта (*complemento di termine*).

Mando un messaggio a lei e a te.

Ненаглашене личне заменице у служби индиректног објекта (*complemento di termine*).

Gli abbiamo comprato un libro. Perché non ci avete telefonato?

Присвојне заменице (*pronomi possessivi*).

Devo chiedere il permesso ai miei.

Показне заменице (*pronomi dimostrativi: questo, quello*).

Questa è la mia migliore amica. Quello è il libro di cui ti ho parlato.

Повратне заменице (*pronomi riflessivi*).

Ogni giorno mi alzo alle 6. Mia madre si veste in modo elegante.

Упитне заменице (*pronomi interrogativi: chi, che, che cosa*).

Chi è lui? Che cosa hai fatto ieri?

Неодређене заменице (*pronomi indefiniti: niente/nulla, nessuno, qualcosa, qualcuno, alcuni*).

Non conosco nessuno qui. Non abbiamo comprato niente. C'è qualcosa da mangiare?

Релативна заменица *che* (*pronome relativo che*).

Il libro che sto leggendo è molto interessante.

Придеви

Описни придеви, слагање придева и именице у роду и броју.

La macchina di Damiano è nuova e molto veloce. Le lezioni d'italiano sono interessanti.
Компарација придева.

Paolo è meno simpatico di Francesco. L'aereo è più veloce del treno.

Апсолутни суперлатив (*superlativo assoluto*).

Federico è simpaticissimo.

Релативни суперлатив (*superlativo relativo*).

L'Italia è il paese più bello del mondo.

Присвојни придеви (*aggettivi possessivi*). Употреба члана уз присвојне придеве.

La nostra professoressa è molto brava. I tuoi amici sono simpatici.

Употреба члана уз присвојни придев и именице које исказују блиско сродство.

Mio fratello si chiama Alessandro. Le sue sorelle vivono a Roma. Il loro padre è molto severo.

Показни придеви (*questo, quello*).

Ti piace questa borsa? Quel ragazzo è molto carino.

Неодређени придеви (*aggettivi indefiniti: alcuni, nessuno, qualche, ogni*).

Serena va a correre ogni giorno.

Називи боја (*bianco, rosso, verde, giallo, nero, azzurro...*), морфолошке особености придева *viola, rosa, blu*

Oggi indossa una maglietta blu e i pantaloni rosa.

Бројеви

Основни бројеви (*numeri cardinali*).

Nella mia scuola ci sono seicentocinquanta studenti.

Редни бројеви (*numeri ordinali*).

Abito al quinto piano.

Предлози

Предлози *di, a, da, in, con, su, per, tra, fra* и њихова основна употреба.

Giovanni è di Roma, ma abita a Catania. Gli alunni sono in aula. Arrivo fra cinque minuti.

Предлози спојени са чланом (*preposizioni articolate*).

Domani andiamo al cinema. Il libro è nello zaino.

Предлози *dentro, fuori, sotto, sopra, davanti dietro*

Il quadro è sopra il divano. Ci vediamo davanti al cinema.

Глаголи

Садашње време правилних и неправилних глагола (*presente indicativo*).

Nel tempo libero esco con gli amici, leggo i libri, ascolto musica.

Конструкција *presente progressivo (stare + gerundio)*

Che cosa stai facendo?

Императив, заповедни начин – рецептивно.

Aprite i libri! Siediti! Chiudi la finestra, per favore!

Повратни глаголи у садашњем и прошлом времену (*verbi riflessivi*).

A che ora ti alzi la mattina? Laura si sveglia sempre tardi. Ci siamo preparati in fretta.

Употреба глагола *piacere*

Ti piace ballare? Mi piace la cucina italiana. A Luca non piacciono gli spaghetti.

Прошло време (*passato prossimo*).

Ieri sera abbiamo mangiato la pizza. Che cosa hai fatto ieri? Andrea è nato in novembre. Sabato siamo stati al cinema.

Прошло време модалних глагола *volere, dovere, potere, sapere*

Ieri sono dovuto andare dal dentista.

Кондиционал садашњи правилних и неправилних глагола (*condizionale presente*).

Ti aiuterei, ma non so come. Vorrei un caffè. Potremmo andare in piscina domani.

Футур правилних и неправилних глагола (*futuro semplice*).

Fra due giorni arriverà Maria. Il prossimo anno andremo in vacanza in Sicilia.

Имперфект (*imperfetto*)

La mia maestra si chiamava Anna. Era alta, bella e molto gentile. Da piccolo vivevo in campagna.

Mentre Luigi studiava, noi guardavamo la TV.

Прилози

Основни прилози *bene, male, molto, poco, troppo, meno, più* и прилошки изрази за одређивање времена (*prima, durante, dopo*) и простора (*a destra, a sinistra, dritto, davanti, dietro, sotto, sopra, su, giù*).

Oggi sto molto bene. Abbiamo mangiato troppo a cena.

Durante la lezione facciamo tante cose.

Va' dritto, poi gira a destra.

Упитни прилози (*quando, come, perché, dove*).

Quando sei nata? Dove è Marco?

Грађење прилога од придева помоћу суфикса *-mente*.

Parla più lentamente! Si veste elegantemente.

Речце

ci (прилошка употреба за место)

Quando vai in Italia? – Ci vado quest'estate.

ne (партитивна употреба)

Quanti ragazzi verranno? – Ne verranno almeno venti.

Везници

Употреба *e, anche, o, ma, perché, se, quando, come, siccome, appena, anche se*

Реченица

Проста и проширена реченица у потврдном и у одричном облику.

Упитна реченица. Ред речи у реченици. Независне сложене реченице.

Gli alunni sono in aula e parlano con il professore.

Сложена реченица: употреба везника који уводе зависну реченицу (временску, узрочну, релативну, намерну).

Non sono uscita perché ero stanca.

Andiamo in Italia per studiare l'italiano.

Hai letto il libro che ti ho regalato?

Хипотетички период: реална погодбена реченица – рецептивно.

Se vuoi, stasera possiamo andare a teatro. Se farà bel tempo, andremo al mare.

Фонетика и правопис

Обнављање и систематизација: гласовни систем италијанског језика.

Подела речи на слоге. Основна правила акцентуације. Графички акценат.

Интонација упитне реченице.

Интерпункција – основна правила.

Писање великог слова.

ШПАНСКИ ЈЕЗИК

Фонетика и правопис

Обнављање и систематизација гласовног система шпанског језика; основна правила акцентуације; тонски и графички акценат, дијереза; основна правила правописа.

Именице

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Заједничке именице

Род именица:

– мушки род *-o* (*amigo, color, libro*) и женски род *-a* (*amiga, cara, casa*); Изузеци: *la mano, el día, el sofá, el problema, el tema, el poeta...*

– мушки род *-or* (*escritor, profesor, director*)

Изузеци: *la flor, la coliflor, la labor...*

– женски род *-ción, -sión, -tad, -dad* (*la nación, la profesión, la verdad*)

– именице оба рода које не завршавају на самогласник *-o* или *-a* (*el peine, la muerte*);

– именице женског рода које завршавају самогласником *-o* услед скраћивања (*la moto / motocicleta, la foto / fotografía, la radio / radiodifusión*);

Творба женског рода

- промена –o у –a (*amigo– amiga*)
- додавање –a (*profesor-profesora*)
- посебни суфикси (*actor-actriz*)
- промена члана (*el artista-la artista*)
- хетероними (*el padre / la madre, el hombre / la mujer*)

Број именица:

- додавање –s (*amigo-amigos*)
- додавање –es (*profesor-profesores*)
- промена члана (*el lunes-los lunes*)
- плуралија тантум (*las gafas, las vacaciones*)

2. Властите именице:

- лична имена која имају заједничко порекло у српском и шпанском језику (*María, Elena, Pedro, Tomás*); честа презимена и њихово порекло (*Fernández, González*); хипокористике за фреквентна имена (*Pepe – José, Paco – Francisco, Chelo – Consuelo, Lola – Dolores, Isabel – Isa*)
- топоними: имена држава без члана (*Serbia, España, Italia, Alemania*) и са чланом (*El Salvador*); имена градова (*Belgrado, Madrid, París, Alcalá de Henares*)

Придеви

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Описни придеви (*bonito, feo, malo, bueno, alto, difícil...*); род и број придева: *alto/alta/altos/altas, difícil/difíciles*
2. Слагање именица и придева у роду и броју: *Es una casa bonita; Son unas casas bonitas; Mucha gente vive en pisos.*
3. Основна правила за положај придева; придеви који увек стоје иза именице: боја (*blanco, negro, rojo, azul...*), облик (*redondo, rectangular, oval...*), порекло/ националност (*serbio, español, peruano, marroquí, hindú*)
4. Апокопирање придева уз именицу: *buen/mal hombre*
5. Компарација придева: *más que, menos que, tan...como*; неправилни компаративи (*mejor, peor, mayor, menor*)
6. Релативни и апсолутни суперлатив: *el más alto, muy alto, altísimo.*

Заменице

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Личне заменице за субјекат и изостављање личне заменице (*Estudio español. Yo soy Paco, ¿y tú?*); личне заменице са предлозима (*a mí, conmigo*); изузеци са предлозима *entre, hasta, según (según tú)*
2. Лична заменица за формално обраћање: *usted / ustedes*; употреба заменице *ustedes* за друго лице множине у варијететима Латинске Америке
3. Личне заменице у функцији директног објекта (*me, te, lo/la, nos, os, los/las*); понављање ненаглашеног облика заменице после именице у служби директног објекта (*El pan lo compro en el supermercado.*)
4. Личне заменице у функцији индиректног објекта (*me, te, le, nos, os, les*).
5. Повратне заменице (*me, te, se, nos, os, se*) Присуство/одсуство заменице за субјекат: *Estudio español. Yo soy Paco, ¿y tú?*
6. Неодређене заменице (*alguno, ninguno, nada, nadie, mucho, todo...*);
7. Упитне заменице (*qué, quién...*)
8. Положај заменице у односу на глаголски облик (*Te lo digo. Estoy diciéndotelo.*)

Детерминативи

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Присвојни: један власник (*mi, mis, tu, tus, su, sus*) и више власника (*nuestro/a/os/as, vuestro/a/os/as, su/sus*); слагање у роду и броју са именицом (*mi libro / mis libros; nuestro libro / nuestros libros, nuestra llave / nuestras llaves*)
2. Показни (*este, esta, estos, estas; ese, esa, esos, esas; aquel, aquella, aquellos, aquellas*); средњи род једнине (*esto, eso, aquello*); близина у односу на говорника и саговорника: *este libro*; удаљеност у односу на говорника и саговорника: *ese libro, aquel árbol*; показна заменица за непознати референт: *¿Qué es eso?*; положај заменице за средњи род на почетку реченице уз глаголе *ser, estar*: *Eso es un libro. / Aquella está llena.*
3. Квантификатори (*poco, bastante, mucho*); промена у роду и броју: *Hace mucho calor. / Tengo mucha hambre. / Tengo muchos amigos. / Hay bastante dinero. / Tenemos bastantes problemas.*

Члан

Обнављање и систематизација садржаја:

1а. Облик одређеног члана (*el, la, los, las*) и сажимање уз предлоге *a* и *de* (*al, del*)

1б. Основна правила употребе одређеног члана у реченици:

– изражавање одређености: *¿Dónde están las llaves? / El curso es interesante. / ¿Puedes cerrar la puerta, por favor? / Me duele la cabeza. / Juego al tenis.*

– одсуство одређеног члана код личних имена

– одсуство одређеног члана уз показне и посесивне придеве: **el este libro / *la mi hermana*

– редослед речи уз детерминатив *otro*: *la otra chica / *otra la chica*

– обавезна употреба уз глагол *gustar*: *Me gusta la paella.*

– компатибилност одређеног члана уз глагол *estar*: *Aquí está la mesa.*

– немогућност употребе уз глагол *haber*: **Ahí hay la mesa.*

– немогућност употребе уз глагол *saber*: *Sabe * el ruso / *la filosofía.*

2а. Облик неодређеног члана (*un, una, unos, unas*)

2б. Основна правила употребе неодређеног члана у реченици:

– изражавање неодређености: *Tengo un libro. / ¿Me das una hoja? / Voy a una clase de español y luego a una de francés. / En la clase hace frío, una ventana está rota. / Me duele un dedo.*

– некомпатибилност уз властита имена: **un Javier, *una España, *unos Correos*

– одсуство неодређеног члана уз остале детерминативе: **este un amigo, *un otro amigo*

Бројеви

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Основни бројеви преко 1000

2. Редни бројеви до 10

3. Апокопирање редних бројева *primer(o), tercer(o).*

Прилози

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Фреквентни прилози за време, количину и начин.

2. Упитни прилози (*dónde, cuándo...*)

3. Прилози на *-mente* и прилошке конструкције: *Miguel completa el trabajo exitosamente / de modo exitoso.*

Предлози

Обнављање и систематизација садржаја:

Фреквентни предлози за оријентацију у времену и простору (*a, de, por, en, durante, desde, hasta, entre, sobre, debajo de, al lado de, enfrente, a la derecha de...*)

Глаголи

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Основна употреба глагола *ser* и *estar*: *Yo soy Juan. / Ella es profesora. / Estoy cansado. / El libro está en la mesa.*

2. Разлика између глагола *hay/está(n)*: *Hay una mesa. La mesa está en el cuarto.*

3. Индикатив презента (*Presente de indicativo*):

– изражавање радње у садашњости: *Siempre trabaja el turno por la mañana.*

– презент за будућност: *Mañana voy de viaje.*

– наративни презент за догађаје у прошлости: *En aquella época la gente vive más pobre que hoy.*

4. Прости перфекат (*Pretérito Indefinido de indicativo/Pretérito Perfecto Simple*)

– Изражавање радње у прошлости уз временске одредбе: *A los 18 años comenzó a vivir solo. Durante primer año trabajé en aquella empresa.*

5. Сложени перфекат (*Pretérito Perfecto Compuesto*)

– Изражавање радње у прошлости уз временске одредбе: *Este mes he ido de vacaciones a la montaña.*

6. Имперфекат (*Pretérito imperfecto de indicativo*)

– Изражавање радње у прошлости уз временске одредбе: *De niño era muy travieso. Iba todos los días a pie al colegio.*

7. Изражавање радње у будућности “*ir a + инфинитив*”: *Voy a visitar a mi amiga de Barcelona.*

8. Изражавање обавезе (*tener que, deber, hay que*+ инфинитив): *Tengo que hacer los deberes.*

Реченица

Обнављање и систематизација садржаја:

1. Ред речи у реченици
2. Проста и проширена реченица у потврдном облику
3. Проста и проширена реченица у одричном облику (*nada, nadie, ningún/ninguno/ninguna, nunca, tampoco*): *No ha venido nadie. / Nadie ha venido. / No me gusta esta película. – A mí tampoco.*
4. Упитна реченица (*quién/quienes, qué, cuándo, cómo, dónde, cuánto/a/os/as, por qué*)
5. Независно-сложена реченица уз везнике *y/e, o/u, pero*
6. Зависно-сложена реченица у индикативу:
 - временска (*temporal*): *Mientras iba por la calle, vi a Ángela. / Cuando estoy de vacaciones, siempre visito a mis abuelos.*
 - узрочна (*causal*): *Estudio español porque me gusta.*
 - релативна (*relativa*): *No me gustó la película que se estrenó ayer.*
 - намерна (*final*): *Estudio español para viajar por España.*
 - условна (*condicional*) – изражавање реалног услова: *Si quieres, vamos de paseo esta noche.*

ТЕМАТСКЕ ОБЛАСТИ У НАСТАВИ СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Тематске области за све језике се прожимају и исте су у сва четири разреда филолошке гимназије – у сваком наредном разреду обнавља се, а затим проширује фонд лингвистичких знања, навика и умења и екстралингвистичких представа везаних за конкретну тему. Наставници обрађују теме у складу са интересовањима ученика, њиховим потребама и савременим токовима у настави страних језика, тако да свака тема представља одређени ситуацијски комплекс.

Тематске области:

Свакодневни живот (организација времена, послова, слободно време)

Становање (врсте кућа и станова, стамбени простор и просторије и специфичности у вези са њима, становање у великим и мањим градовима и становање на селу)

Свет рада (перспективе и образовни системи)

Догађаји важни у животу појединца (рођење детета, ступање у брак, завршетак школовања, итд.)

Интересантне животне приче и догађаји

Свет културе и уметности (књижевност, визуелне уметности, позориште, музика, филм)

Знамените личности, из света културе и уметности (историјске и савремене)

Важни историјски догађаји

Живи свет и заштита човекове околине

Научна достигнућа, модерне технологије и свет компјутера (распрострањеност, примена, корист и негативне стране)

Медији и комуникација

Храна и здравље (навике у исхрани, карактеристична јела и пића у земљама света)

Потрошачко друштво (врсте продавница, продајних објеката и начина куповине, производи и специјализоване продавнице, оглашавање)

Спортови и спортске манифестације

Србија – моја домовина

Познати градови и њихове знаменитости, региони и земље у којима се говори циљни језик

Путовање (врсте и начини путовања, туристички центри, опрема за путовање, вредност и корист путовања за појединца)

Празници и обичаји у културама света

Европа и заједнички живот народа

КОМУНИКАТИВНЕ ФУНКЦИЈЕ

Представљање себе и других

Поздрављање (састајање, растанак; формално, неформално, регионално специфично)

Идентификација и именовање особа, објеката, боја, бројева итд.

Давање једноставних упутстава и команди

Изражавање молби и захвалности

Изражавање извињења

Изражавање потврде и негирање

Изражавање допадања и недопадања

Изражавање физичких сензација и потреба

Исказивање просторних и временских односа

Давање и тражење информација и обавештења

Описивање и упоређивање лица и предмета

Изрицање забране и реаговање на забрану

Изражавање припадања и поседовања

Скретање пажње

Тражење мишљења и изражавање слагања и неслагања

Тражење и давање дозволе

Исказивање честитки

Исказивање препоруке

Изражавање хитности и обавезности

Исказивање сумње и несигурности

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

I. ПЛАНИРАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Општи комуникативни циљ наставе страних језика се постиже помоћу различитих поступака, метода наставе и наставних средстава. Комуникативни приступ у настави страних језика се остварује кроз примену различитих облика рада (рад у групама и паровима, индивидуални рад, пројекти), употребу додатних средстава у настави (АВ материјали, ИКТ, игре, аутентични материјали, итд.), као и уз примену принципа наставе засноване на сложеним задацима и пројектима који не морају бити искључиво језичке природе (task-based language teaching; enseñanza por tareas, handlungsorientierter FSU).

Савремена настава страних језика претпоставља остваривање исхода уз појачану мисаону активност ученика, поштовања и уважавања дидактичких принципа и треба да допринесе развоју стваралачког и истраживачког духа који ће омогућити ученицима да развијају знања, вредности и функционалне вештине које ће моћи да користе у даљем образовању, у професионалном раду и у свакодневном животу; формирају вредносне ставове; буду оспособљени за живот у мултикултуралном друштву; овладају општим и међупредметним компетенцијама, релевантним за активно учешће у заједници и целоживотно учење.

Планирању се може приступити аналитички и синтетички. Аналитичка метода подразумева рашчлањавање програма до нивоа наставних јединица које се затим распоређују у плану за одређени временски период. Синтетичка метода препоручује обрађивање наставне грађе по ширим целинама.

II. ОСТВАРИВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ НАСТАВЕ

- Слушање и реаговање на налоге и/или задатке у вези са текстом намењеним развоју и провери разумевања говора;
- Рад у паровима, малим и већим групама (мини-дијалози, игра по улогама, симулације итд.);
- Активности (израда паноа, презентација, зидних новина, постера за учионицу, организација тематских вечери и сл.);
- Дебате и дискусије примерене узрасту (дебате представљају унапред припремљене аргументоване монологе са ограниченим трајањем, док су дискусије спонтаније и неприпремљене интеракције на одређену тему);
- Обимнији пројекти који се раде у учионици и ван ње у трајању од неколико недеља до читавог полугодишта уз конкретно видљиве и мерљиве производе и резултате;
- Граматичка грађа добија свој смисао тек када се доведе у везу са одговарајућим комуникативним функцијама и темама, и то у склопу језичких активности разумевања (усменог говора и писаног текста, усменог и писменог изражавања и медијације);
- Полазиште за посматрање и увежбавање језичких законитости јесу усмени и писани текстови различитих врста, дужине и степена тежине; користе се, такође, изоловани искази, под условом да су контекстуализовани и да имају комуникативну вредност;
- Планира се израда четири писмена задатка за сваки разред.

КАКО СЕ РАЗВИЈАЈУ ЈЕЗИЧКЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ

Развој предметних компетенција се тешко може одвојити од општих и међупредметних компетенција. Колико год биле специфичне, предметне компетенције треба да доприносе да ученици успешније живе и уче. Сваки час је прилика да се развијају и предметне и међупредметне компетенције кроз добро осмишљене активности ученика које погодују трансферу знања, развијању спознајних способности ученика, побољшању њихове радне културе и примени стеченог знања у реалним животним контекстима.

Разумевање говора

Разумевање говора је језичка активност декодирања дословног и имплицитног значења усменог текста; поред способности да разазнаје и поима фонолошке и лексичке јединице и смисаоне целине на језику који учи, да би успешно остварио разумевање, ученик треба да поседује и следеће компетенције: дискурзивну (о врстама и карактеристикама текстова и канала преношења порука), референцијалну (о темама о којима је реч) и социокултурну (у вези са комуникативним ситуацијама, различитим начинима формулисања одређених говорних функција и др.).

Тежина задатака у вези са разумевањем говора зависи од више чинилаца: од личних особина и способности онога ко слуша, укључујући и његов капацитет когнитивне обраде, од његове мотивације и разлога због којих слуша дати усмени текст, од особина онога ко говори, од намера с којима говори, од контекста и околности – повољних и неповољних – у којима се слушање и разумевање остварују, од карактеристика и врсте текста који се слуша итд.

Прогресија (од лакшег ка тежем, од простијег ка сложенијем) за ову језичку активност у оквиру програма предвиђена је, стога, на више равни.

Посебно су релевантне следеће:

- присуство/одсуство визуелних елемената (на пример, лакшим за разумевање сматрају се они усмени текстови који су праћени визуелним елементима, због обиља контекстуалних информација које се аутоматски процесиурају, остављајући ученику могућност да пажњу усредсреди на друге појединости);
- дужина усменог текста (напори да се разумеју текстови дужи од три минута оптерећују и засићују радну меморију);
- брзина говора;
- јасност изговора и евентуална одступања од стандардног говора;
- познавање теме;

– могућност/немогућност поновног слушања и друго.

Уопште говорећи, без обзира на врсту текста који се слуша на страном језику, текст се лакше разуме ако поседује следеће карактеристике: ограничен број личности и предмета; личности и предмете који се јасно разликују; једноставне просторне релације (нпр. једна улица, један град) уместо неодређених формулација („мало даље” и слично); хронолошки след; логичке везе између различитих исказа (нпр. узрок/последича); могућност да се нова информација лако повеже са претходно усвојеним знањима.

У вези са тим, корисне су следеће термилошке напомене:

– категорије насловљене Аудио и видео материјали подразумевају све врсте снимака (ДВД, ЦД, материјали са интернета) разних усмених дискурзивних форми, укључујући и песме, текстове писане да би се читали или изговарали и сл., који се могу преслушавати више пута;

– категорије насловљене Монолошка излагања, Медији (информативне и забавне емисије, документарни програми, интервјуи, дискусије), Спонтана интеракција, Упутства, подразумевају снимке неформалних, полуформалних и формалних комуникативних ситуација у којима слушалац декодира речено у реалном времену, то јест без могућности преслушавања/поновног прегледа аудио и видео материјала, као и реалне ситуације којима присуствује уживо у својству посматрача, гледаоца или слушаоца (предавања, филмови, позоришне представе и сл.).

Стално развијање способности разумевања говора на страном језику услов је за развој аутономије у употреби страног језика ван учионице и аутономије у учењу тог језика. Стога се у настави и учењу страног језика непрекидно ради на стицању стратешке компетенције, коју чине когнитивне и метакогнитивне стратегије, на пример (когнитивне од бр. 1 до 4, метакогнитивне под бр. 5 и 6):

1. коришћење раније усвојених знања;
2. дедуктивно/индуктивно закључивање;
3. употреба контекста;
4. предвиђање;
5. анализа и критичко расуђивање;
6. самостална контрола активности.

Како би ученици са већим успехом разумели говор на страном језику, потребно је да приликом слушања примене стратегије чија је делотворност доказана у разним ситуацијама, то јест да обрате пажњу на а) општу тему разговора или поруке, б) улоге саговорника, в) њихово расположење, г) место где се разговор одвија и д) време када се разговор одвија. Битно је, такође, да буду свесни свега што је допринело да дођу до тих информација како би се навикли да предвиде развој разговора на основу онога што су чули и на основу својих чињеничних знања; да износе претпоставке на основу контекста и тона разговора; да слушају „између речи” (као што се чита „између редова”) да би разумели шта стварно мисле саговорници, јер људи не кажу увек оно што мисле; да разликују чињенице од мишљења како би постали критички слушаоци.

Пример листе критеријума за проверу која се може дати ученицима:

Пре слушања	
Проверио/ла сам да ли сам добро разумео/ла налог.	
Пажљиво сам погледао/ла слике и наслов како бих проверио/ла да ли ми то може помоћи у предвиђању садржаја текста који ћу слушати.	
Покушао/ла сам да се присетим што је могуће већег броја речи у вези са темом о којој ће бити говора.	
Покушао/ла сам да размислим о томе шта би се могло рећи у таквој ситуацији.	
За време слушања	
Препознао/ла сам врсту текста (разговор, рекламна порука, вести итд.).	

Обратио/ла сам пажњу на тон и на звуке који се чују у позадини.	
Ослонио/ла сам се на још неке показатеље (нпр. на кључне речи) како бих разумео/ла општи смисао текста.	
Ослонио/ла сам се на своја ранија искуства како бих из њих извео/ла могуће претпоставке.	
Обратио/ла сам пажњу на речи које постоје и у мом матерњем језику.	
Нисам се успаничио/ла када нешто нисам разумео/ла и наставио/ла сам да слушам.	
Покушао/ла сам да издвојим имена лица и места.	
Покушао/ла сам да запамтим тешке гласове и да их поновим.	
Покушао/ла сам да издвојим из говорног ланца речи које сам онда записао/ла да бих видео/ла да ли одговарају онима које су ми познате.	
Нисам се предао/ла пред тешкоћом задатка и нисам покушао/ла да погађам наслепо.	
Покушао/ла сам да уочим граматичке елементе од посебног значаја (времена, заменице итд.).	
После слушања	
Вратио/ла сам се на почетак како бих проверио/ла да ли су моје почетне претпоставке биле тачне, односно да ли треба да их преиспитам.	
Како бих поправио/ла своја постигнућа, убудуће ћу водити рачуна о следећем:	

Разумевање прочитаног текста

Читање или разумевање писаног текста спада у тзв. визуелне рецептивне језичке вештине. Том приликом читалац прима и обрађује тј. декодира писани текст једног или више аутора и проналази његово значење. Током читања неопходно је узети у обзир одређене факторе који утичу на процес читања, а то су карактеристике читалаца, њихови интереси и мотивација, као и намере, карактеристике текста који се чита, стратегије које читаоци користе, као и захтеви ситуације у којој се чита.

На основу намере читаоца разликујемо следеће врсте визуелне рецепције:

- читање ради усмеравања;
- читање ради информисаности;
- читање ради праћења упутстава;
- читање ради задовољства.

Током читања разликујемо и ниво степена разумевања, тако да читамо да бисмо разумели:

- глобалну информацију;
- посебну информацију,
- потпуну информацију;
- скривено значење одређене поруке.

На основу ових показатеља програм садржи делове који, из разреда у разред, указују на прогресију у домену дужине текста, количине информација и нивоа препознатљивости и разумљивости и примени различитих стратегија читања. У складу са тим, градирано су по нивоима следећи делови програма:

- разликовање текстуалних врста;
- препознавање и разумевање тематике – ниво глобалног разумевања;

- глобално разумевање у оквиру специфичних текстова;
- препознавање и разумевање појединачних информација – ниво селективног разумевања;
- разумевање стручних текстова;
- разумевање књижевних текстова.

Писмено изражавање

Писана продукција подразумева способност ученика да у писаном облику опише догађаје, мишљења и осећања, пише електронске и СМС поруке, учествује у дискусијама на блогу, резимира садржај различитих порука о познатим темама (из медија, књижевних и уметничких текстова и др.), као и да сачини краће презентације и слично.

Задатак писања на овом нивоу остварује се путем тзв. вођеног састава. Тежина задатака у вези са писаном продукцијом зависи од следећих чинилаца: познавања лексике и нивоа комуникативне компетенције, капацитета когнитивне обраде, мотивације, способности преношења поруке у кохерентне и повезане целине текста.

Прогресија означава процес који подразумева усвајање стратегија и језичких структура од лакшег ка тежем и од простијег ка сложенијем. Сваки виши језички ниво подразумева циклично понављање претходно усвојених елемената, уз надоградњу која садржи сложеније језичке структуре, лексику и комуникативне способности. За ову језичку активност у оквиру програма наставе и учења предвиђена је прогресија на више равни. Посебно су релевантне следеће ставке:

- теме (ученикова свакодневница и окружење, лично интересовање, актуелни догађаји и разни аспекти из друштвено-културног контекста, као и теме у вези са различитим наставним предметима);
- текстуалне врсте и дужина текста (формални и неформални текстови, наративни текстови и др.);
- лексика и комуникативне функције (способност ученика да оствари различите функционалне аспекте као што су описивање људи и догађаја у различитим временским контекстима, да изрази захвалност, да се извини, да нешто честита и слично у доменима као што су приватни, јавни и образовни).

Усмено изражавање

Усмено изражавање као продуктивна вештина посматра се са два аспекта, и то у зависности од тога да ли је у функцији монолошког излагања текста, при чему говорник саопштава, обавештава, презентује или држи предавање једној или више особа, или је у функцији интеракције, када се размењују информације између два или више саговорника са одређеним циљем, поштујући принцип сарадње током дијалога.

Активности монолошке говорне продукције су:

- јавно обраћање путем разгласа (сапоштења, давање упутстава и информација);
- излагање пред публиком (јавни говори, предавања, презентације разних производа, репортаже, извештавање и коментари о неким културним догађајима и сл.).

Ове активности се могу реализовати на различите начине и то:

- читањем писаног текста пред публиком;
- спонтаним излагањем или излагањем уз помоћ визуелне подршке у виду табела, дијаграма, цртежа и др.
- реализацијом увежбане улоге или певањем.

Зато је у програму и описан, из разреда у разред, развој способности општег монолошког излагања које се огледа кроз описивање, аргументовање и излагање пред публиком.

Интеракција подразумева сталну примену и смењивање рецептивних и продуктивних стратегија, као и когнитивних и дискурзивних стратегија (узимање и давање речи, договарање, усаглашавање, предлагање решења, резимирање, ублажавање или заобилажење неспоразума или посредовање у неспоразуму) које су у функцији што успешнијег остваривања интеракције.

Интеракција се може реализовати кроз низ активности, на пример: размену информација, спонтану конверзацију, неформалну или формалну дискусију, дебату, интервју или преговарање, заједничко планирање и сарадњу.

Стога се и у програму, из разреда у разред, прати развој вештине говора у интеракцији кроз следеће активности:

- разумевање изворног говорника;
- неформални разговор;
- формална дискусија;
- функционална сарадња;
- интервјуисање;
- усклађивање интонације, ритма и висине гласа (са комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације).

Превођење у настави страног језика

Превођење представља специфичан вид активности са својим посебним лингвистичким и психолошким законитостима. У настави страног језика превођење се користи као помоћно средство за развијање комуникативне компетенције код ученика и ослања се на повезивање општих знања из других области у циљу што успешнијег писменог превођења кратких, адаптираних текстова савремених аутора уз употребу једнојезичних и двојезичних речника и информационих технологија. Увежбавају се ситуације у којима ученик може усмено да пренесе суштину краће поруке са матерњег на страни језик и обрнуто.

Социокултурна компетенција

Социокултурна компетенција представља скуп знања о свету уопште, као и о сличностима и разликама између властите заједнице ученика и заједница чији језик учи. Та знања се односе на све аспекте живота једне заједнице, од свакодневне културе (навике, начин исхране, радно време, разонода), услова живота (животни стандард, здравље, сигурност) и умећа живљења (тачност, конвенције и табуи у разговору и понашању), преко међуљудских односа, вредности, веровања и понашања, до паравербалних средстава (гест, мимика, просторни односи међу саговорницима итд.). Ова знања су услов за успешну комуникацију, те чине неодвојиви део наставе страног језика. Социокултурна компетенција се развија кроз активно укључивање у аутентичну усмену и писану комуникацију (слушање песама, гледање емисија, читање аутентичних текстова, разговор, електронске поруке, СМС, друштвене мреже, дискусије на форуму или блогу итд.), као и истраживање тема које су релевантне за ученика у погледу њиховог узраста, интересовања и потреба.

У тесној вези са социокултурном компетенцијом је и интеркултурна компетенција, која подразумева развој свести о другом и другачијем, познавање и разумевање сличности и разлика између говорних заједница у којима се ученик креће (како у матерњем језику/језицима, тако и у страним језицима које учи). Интеркултурна компетенција такође подразумева и развијање радозналости, толеранције и позитивног става према индивидуалним и колективним карактеристикама говорника других језика, припадника других култура које се у мањој или већој мери разликују од његове сопствене, то јест, развој интеркултурне личности.

Медијација

Медијација представља активност у оквиру које ученик не изражава сопствено мишљење већ преузима улогу посредника између особа које нису у стању или могућности да се непосредно споразумевају. На овом нивоу образовања, медијација може бити усмена, писана или комбинована, неформална или полуформална, и укључује, на Л1 или на Л2, сажимање текста, његово експликативно проширивање и превођење. Превођење се у овом програму третира као посебна језичка активност која никако не треба да се користи као техника за усвајање било ког аспекта циљног језика предвиђеног комуникативном наставом нити као елемент за вредновање језичких постигнућа – оцењивање (нпр. за проверу разумевања говора или писаног текста). Превођење подразумева развој знања и вештина коришћења помоћних средстава (речника, приручника, информационих технологија итд.) и способност изналажења језичких и културних еквивалената између језика са којег се преводи и језика на који се преводи. Поред поменутог, у склопу те језичке активности користе се одговарајуће компензационе стратегије ради превазилажења тешкоћа које

се јављају у оквиру језичке активности медијације (на пример перифраза, парафраза и друго), о којима је такође потребно водити рачуна у настави и учењу.

Лингвистичка компетенција

Лингвистичка компетенција се односи на познавање и разумевање принципа функционисања и употребе језика и обухвата фонолошко-фонетска, правописна, лексичка, семантичка, граматичка (морфосинтаксичка) знања. Ова знања су основ за остваривање општег комуникативног циља наставе страног језика и развој правилних језичких навика кроз усвајање нормиране језичке структуре.

Упутство за тумачење граматичких садржаја

Настава граматике, с наставом и усвајањем лексики и других аспеката страног језика, представља један од предуслова овладавања страним језиком. Усвајање граматике подразумева формирање граматичких појмова и граматичке структуре говора код ученика, изучавање граматичких појава, формирање навика и умења у области граматичке анализе и примене граматичких знања, као прилог изграђивању и унапређивању културе говора.

Граматичке појаве треба посматрати са функционалног аспекта тј. од значења према средствима за његово изражавање (функционални приступ). У процесу наставе страног језика у што већој мери треба укључивати оне граматичке категорије које су типичне и неопходне за свакодневни говор и комуникацију, и то кроз разноврсне моделе, применом основних правила и њиховим комбиновањем. Треба тежити томе да се граматика усваја и рецептивно и продуктивно, кроз све видове говорних активности (слушање, читање, говорење и писање, као и превођење), на свим нивоима учења страног језика, према јасно утврђеним циљевима и задацима, стандардима и исходима наставе страних језика.

Језички садржаји су разврстани у складу са Стандардима образовних постигнућа за крај општег средњег образовања. Документ Стандарда је усаглашен са Европским референтним оквиром за живе језике за сваки језички ниво (од нивоа А2.2 до нивоа Б2.2 (изузетно Ц1), који подразумева прогресију језичких структура према комуникативним циљевима: од простијег ка сложенијем и од рецептивног ка продуктивном. Сваки виши језички ниво подразумева граматичке садржаје претходних језичких нивоа. Цикличним понављањем претходно усвојених елемената, надограђују се сложеније граматичке структуре. Наставник има слободу да издвоји граматичке структуре које ће циклично понављати у складу са постигнућима ученика, као и потребама наставног контекста.

Главни циљ наставе страног језика јесте развијање комуникативне компетенције на одређеном језичком нивоу, у складу са статусом језику и годином учења. С тим у вези, уз одређене граматичке категорије стоји напомена да се усвајају рецептивно, док се друге усвајају продуктивно.

Лектира

Наставник бира садржаје у складу са узрастом, развојним и образовним потребама ученика.

III. ПРАЋЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Процес праћења и вредновања може започети иницијалним (или: дијагностичким) оцењивањем. Овим се установљује колико ученик влада пређашњим градивом неопходним за даље учење страног језика. На основу иницијалног теста наставник ће лакше планирати и организовати процес учења, па и индивидуализовати приступ ученицима.

Током целе школске године, при вредновању треба да се смењују две врсте оцењивања: формативно и сумативно.

Формативно оцењивање, којим се вреднују ученикова постигнућа, у начелу треба да подржава и ученика и учење. Оно треба да се спроводи чешће, и да буде интерактивно, то јест да и ученици учествују у оцењивању: њихово самопроцењивање и узајамно процењивање треба да буде део укупног процеса оцењивања. Циљ тога је да се код ученика подстакне самосталност и одговорност. Наставник притом добија увид у то како ученик учи, прикупља информације о постигнућима, и на том основу модификује наставу и остале активности. Формативно оцењивање олакшава наставнику и да утврди критеријуме за вредновање постигнућа. Наставник ученику током праћења његовог рада и активности мора пружати повратне информације како би му помогао да постигне предвиђени исход. Формативно оцењивање даће и самом наставнику назнаке о квалитету његовог рада и ефикасности примењених метода.

Сумативним оцењивањем вреднује се резултат учења. Овакво оцењивање спроводи се периодично, на крају појединих делова програма и по завршетку читавог програма. Оријентисано на прошлост, оно сумира постигнућа до тренутка оцењивања. Сумативним оцењивањем наставник ће утврдити да ли је ученик постигао предвиђене резултате, то јест исходе учења.

Наставник треба нарочито да подржи саморефлексију код ученика: потребно је да ученик у одређеној мери објективно процењује шта зна, уме и може. Такође треба подстицати вршњачко учење, тј. сарадњу међу ученицима при утврђивању градива, усвајању новог, раду на пројектним задацима итд. Модалитети и квалитет те сарадње даваће наставнику шири увид у сопствени рад и у напредак ученика.

Најзад, у процесу наставе вреднује се и рад наставника, како путем самопроцењивања тако и путем анкетања ученика.

Ниједан начин вредновања није потпуно објективан; зато их треба комбиновати, да би се стекла што веродостојнија слика о раду, постигнутим исходима и стеченим компетенцијама ученика, као и о раду и дидактичким методама наставника.

КАКО СЕ ПРАТИ И ВРЕДНУЈЕ РАЗВОЈ ЈЕЗИЧКИХ КОМПЕТЕНЦИЈА

Нека правила и поступци у процесу праћења и процењивања степена развијености компетенција код ученика:

- Развој компетенција наставници прате заједно са својим ученицима;
- Наставници сарађују и заједнички процењују развој компетенција код својих ученика;
- Процес праћења је по карактеру пре формативан него сумативан;
- У проценама се узимају у обзир разноврсни примери који илуструју развијеност компетенције;
- У процењивању се узимају у обзир и самопроцене ученика и вршњачке процене, а не само процене наставника;
- Велики значај се придаје квалитативним, уместо претежно квантитативним подацима и показатељима;
- Процена садржи опис јаких и слабијих страна развијености компетенције и предлоге за њено даље унапређивање, а не само суд о нивоу развијености.

ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК ИТАЛИЈАНСКИ И ШПАНСКИ

Назив предмета	ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК
Циљ	Циљ учења страног језика је да ученик усвајањем функционалних знања о језичком систему и култури и унапређивањем стратегија учења страног језика развије комуникативну компетенцију, академску и медијску писменост, оспособи се за интеркултурно разумевање и професионални развој.

Општа предметна компетенција

Ученик влада језичким вештинама и знањима која му омогућавају да на страном језику разуме текстове које слуша или чита у приватном, јавном, образовном или професионалном контексту; комуницира писмено или усмено у формалним и неформалним ситуацијама.

Посредујући у усменој или писаној комуникацији, ученик преноси поруке са страног на матерњи (први) језик и обрнуто. Владање страним језиком ученику омогућава стицање знања из различитих области која примењује у свакодневном животу, образовању и раду. Учењем страног језика ученик развија креативност, критичко мишљење, вештине комуникације, самосталност и сарадњу, уважавање различитости култура и културу дијалога.

Основни ниво

Ученик користи страни језик у мери која му помаже да разуме садржај усмене поруке и кратке једноставне информације у вези са личним интересовањем и познатим областима и активностима. Учествује у уобичајеном, свакодневном разговору, чита и проналази жељену информацију у

текстовима са темом од непосредног личног интереса. Пише о различитим аспектима из непосредног окружења и ради сопствених потреба.

Средњи ниво

Ученик користи страни језик да разуме суштину текста или да учествује у разговору или дискусији (нпр. школа, забава, спорт); налази се у не/предвидивим ситуацијама када му је неопходно да користи страни језик и/или да у кратком усменом излагању оствари свој интерес. Пише о властитом искуству, описује своје утиске, планове и очекивања.

Напредни ниво

Ученик користи страни језик да активно учествује у усменој комуникацији; да прати дужа и сложенија излагања или дискусије о конкретним или апстрактним темама из познатих општих или стручних тематских области, као и да објашњава своје ставове и/или образлаже различите предлоге. Чита и пише текстове о широком спектру тема у складу са општим и властитим интересовањима.

Специфична предметна компетенција: РЕЦЕПЦИЈА (слушање и читање)

Основни ниво

Ученик разуме уобичајене изразе и схвата општи смисао свакодневне комуникације изговорене споро и разговетно. Користећи основно лингвистичко знање, чита краће текстове написане стандардним језиком, разноврсног садржаја из свакодневног живота и/или блиских области или струке, у којима преовлађују фреквентне речи и изрази.

Средњи ниво

Ученик разуме основне елементе разговетног говора у свакодневним ситуацијама и једноставна излагања и презентације из блиских области изговорене стандардним језиком и релативно споро. У тексту, из домена личног интересовања и делатности, у коме преовлађују сложене језичке структуре, ученик разуме општи смисао и допунске информације, користећи различите технике/врсте читања.

Напредни ниво

Ученик разуме суштину и детаље опширнијих излагања или разговора у којима се користи стандардни језик, мења ритам, стил и тон разговора, а у вези са садржајима из ширег интересовања ученика. Ученик разуме дуге текстове различитог садржаја (нпр. адаптирана или оригинална прозна књижевна дела, актуелни новински чланци и извештаји); брзину и технику читања подешава према тексту који чита.

Специфична предметна компетенција: ПРОДУКЦИЈА (говор и писање)

Основни ниво

Ученик у свакодневним ситуацијама пише или даје усмена упутства, писмено или усмено размењује информације о уобичајеним општим и блиским темама.

Користећи једноставне изразе, фразе и језичке структуре, пише кратке забелешке, поруке и писма, и/или према моделу пише једноставне текстове нпр. описе особа и догађаја из познатих области.

Средњи ниво

Ученик без припреме започиње и води разговор, износи усмено или писмено мишљење о темама из домена личног интересовања, образовања, културе и сл.

Користећи разноврсне језичке структуре, шири фонд речи и изрази, ученик усмено или писмено извештава, излаже и/или према упутству пише компактни текст поштујући правописну норму и основна правила организације текста.

Напредни ниво

Ученик са сигурношћу, течно и спонтано, учествује у усменој или писменој комуникацији, говори, извештава, преводи и/или самостално пише текстове о темама и садржајима из ширег круга интересовања; користећи информације и аргументе из различитих извора, износи ставове и преноси мишљење, размењује, проверава и потврђује информације. Ученик према потреби води формалну или неформалну преписку, доследно примењујући правописну норму, језичка правила и правила организације текста.

Разред	Други
--------	-------

Недељни фонд часова		3
Годишњи фонд часова		111
Стандарди образовних постигнућа	Исходи за наставни предмет По завршетку другог разреда ученик ће бити у стању да:	Теме и кључни појмови садржаја програма
1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2. СТ.1.1.1. Разуме краће поруке, обавештења и упутства која се саопштавају разговетно и полако. 2. СТ.1.1.2. Схвата смисао краће спонтане интеракције између двоје или више са/говорника у личном, образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.3. Схвата општи смисао информације или краћих монолошких излагања у образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.4. Схвата смисао прилагођеног аудио и видео записа у вези с темама из свакодневног живота (стандардни говор, разговетни изговор и спор ритам излагања). 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.1.2.1. Разуме општи смисао једноставних краћих текстова у вези с блиским темама, у којима преовлађују фреквентне речи и интернационализми. 2.СТ.1.2.2. Проналази потребне информације у једноставним текстовима (нпр. огласи, брошуре, обавештења, кратке новинске вести). 2.СТ.1.2.3. Разуме једноставне личне поруке и писма. 2.СТ.1.2.4. Уочава потребне детаље у текстовима из свакодневног живота (натписи на јавним местима, упутства о руковању, етикете на производима, јеловник и сл.).	– разуме и извршава упутства и налоге за различите активности у образовном контексту и у свакодневним (приватним и јавним) комуникативним ситуацијама, уколико се користи стандардни језик; – разуме општи садржај и већи број појединости краћих монолошких и дијалошких излагања о познатим и узрасно примереним темама, у којима се користи стандардни језик и разговетан изговор (укључујући и ситуације у којима сам учествује у интеракцији); – разуме општи садржај и кључне информације информативних прилога (на интернету, радију, телевизији) о познатим или блиским темама, у којима се користи стандардни говор и разговетан изговор; – разуме општи садржај и кључне појединости, нпр. хронологију догађаја, код усмених излагања наративне природе; – разуме општи садржај и кључне информације (актере и њихове међусобне односе, околности радње, заплет и епилог...) у краћим медијски подржаним аудио и аудио-визуелним формама (исечци аудио-књига дијалошког карактера, радио-драма и других радијских снимака, делова филмова и серија као и телевизијских репортажних прилога, поткаст прилози, видео спотови, снимци са јутјуба, влогови итд.), у којима се обрађују блиске, познате и узрасно примерене теме;	РАЗУМЕВАЊЕ ГОВОРА – разумевање говора; – комуникативна ситуација; – монолошко и дијалошко излагање; – стандардни језик; – изговор; – информативни прилози; – размена информација; – аргументација; – ИКТ;
2.СТ.1.2.5. Разуме кратке адаптиране одломке књижевних дела, и друге поједностављене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других	– разуме суштину размене информација саговорника који разговарају о блиским и познатим темама (укључујући и ситуације у којима сам учествује у интеракцији); – разуме општи садржај и понеки важнији детаљ радио, телевизијских или интернетских	

народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.1.3.1. Уме да оствари друштвени контакт (нпр. поздрављање, представљање, захваљивање). 2.СТ.1.3.2. Изражава слагање/неслагање, предлаже, прихвата или упућује понуду или позив. 2.СТ.1.3.3. Тражи и даје једноставне информације, у приватном, јавном и образовном контексту. 2.СТ.1.3.4. Описује блиско окружење (особе, предмете, места, активности, догађаје). 2.СТ.1.3.5. Излаже већ припремљену кратку презентацију о блиским темама. 2.СТ.1.3.6. Преноси или интерпретира кратке поруке, изјаве, упутства или питања. 2.СТ.1.3.7. Излаже једноставне, блиске садржаје у вези са културом и традицијом свог и других народа.	интервјуа са једним или већим бројем учесника, у којима је реч о блиским, познатим и узрасно примереним темама; – разуме општи садржај дискусија на узрасно примерене и познате теме, у које је укључен већи број саговорника, и разазнаје њихове ставове уколико не садрже изразитије имплицитне елементе; – разуме аргументе, осећања, жеље, потребе и образложења ставова и мишљења саговорника, уколико су изнета једноставнијим, познатим и фреквентним језичким средствима, умереним темпом говора и уз евентуалну визуелну подршку, обраћајући пажњу на културне специфичности вербалног, паравербалног и невербалног карактера; – разуме општи садржај и битне појединости излагања у којима се на узрасно примерен начин тематизују релевантна друштвена питања; – разуме општи садржај, суштинске елементе, поруку и смисао, као и одређене препознатљиве појединости текстова савремене музике различитих жанрова; – доноси закључке на основу контекста и језичког предзнања о непознатим елементима дискурса или аудио записа; – разуме најопштији смисао монолошког и дијалошког излагања говорника са одређеним изговорним особеностима које одступају од језичко-стандардне норме (варијететски говор, говор старијих и деце, говор неизворних говорника, идиоматски маркиран говор...); – разуме аргументацију <i>за</i> и <i>против</i> одређених понуда, предлога, сугестија и сл., на узрасно примерене теме; – идентификује језичке јединице у говору и анализира их на основу развијених фонолошко-фонетских, граматичких, лексичких и семантичких знања;	
4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.1.4.1. Пише кратке белешке и једноставне поруке (нпр. изражава захвалност, извињење, упозорење). 2.СТ.1.4.2. Пише приватно писмо о аспектима из свакодневног живота (нпр. описује људе, догађаје, места, осећања). 2.СТ.1.4.3. Попуњава образац/упитник, наводећи личне податке, образовање, интересовања и сл. 2.СТ.1.4.4. Пише једноставне текстове према моделу, уз помоћ илустрација, табела, слика, графикана, детаљних упутстава. 2.СТ.1.4.5. Преводи или интерпретира информације из једноставних порука, бележака или образаца. 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.1.5.1. Користи	– примењује стратегије читања које омогућавају оријентисање и сналажење у краћим и дужим текстовима, са циљем процењивања његове релевантности за читаоца и утврђивања начина за даље бављење текстом (= “skimming”); – примењује стратегије читања које омогућавају усмеравање пажње на релевантне краће целине и појединачне делове текста (= “scanning”).	РАЗУМЕВАЊЕ ПРОЧИТАНОГ ТЕКСТА – разумевање прочитаног текста; – врсте текстова; – издавајање поруке и суштинских

задовољавајући број фреквентних речи и израза које му омогућавају изражавање основних комуникативних функција у свакодневним ситуацијама. 2.СТ.1.5.2. Саставља кратке, разумљиве реченице користећи једноставне језичке структуре. 2.СТ.1.5.3. Има углавном јасан и разумљив изговор. 2.СТ.1.5.4. Пише с одговарајућом ортографском тачношћу уобичајене речи које користи у говору. 2.СТ.1.5.5. Примењује основну правописну норму. 2.СТ.1.5.6. Користи неутралан језички регистар. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на средњем нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.2.1.1. Разуме суштину и битне појединости порука, упутстава и обавештења о темама из свакодневног живота и делатности. 2.СТ.2.1.2. Разуме суштину и битне појединости разговора или расправе између двоје или више са/говорника у приватном, образовном и јавном контексту. 2.СТ.2.1.3. Разуме суштину и битне појединости монолошког излагања у образовном и јавном контексту уколико је излагање јасно и добро структурирано. 2.СТ.2.1.4. Разуме суштину аутентичног тонског записа (аудио и видео запис) о познатим темама, представљених јасно и стандардним језиком. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.2.2.1. Разуме општи смисао и релевантне информације у текстовима о блиским темама из образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.2.2. Открива значење непознатих речи на основу	– разуме дуже текстове о блиским темама из свакодневног живота, као и о темама из културног, наставног и образовног контекста; – разуме општи садржај и важне појединости дужих, аутентичних или делимично адаптираних информативних текстова, са задовољавајућим степеном прецизности и дубине; – разуме кратка обавештења и упозорења и издваја релевантне информације из јавних натписа и упутстава; – разуме описе догађаја, намера, осећања и интересовања из преписке коју прати или у којој учествује (имејлови, поруке, писма); – проналази и издваја релевантне информације из обавештења, брошура, рекламних материјала и кратких званичних докумената; – разуме основну нит новинских чланака који се односе на познате теме; – разуме и издваја важне информације у једноставним и јасно написаним огласима у новинама и часописима (под условом да исти не садрже велики број скраћеница); – разуме непознате речи из аутентичног књижевног текста уз употребу речника, уколико контекст није довољно јасан; – разуме основну нит аргументације, чак и уколико не разуме све детаље текста; – разуме дуже текстове – на блиске, познате и обрађиване друштвене теме и препознаје најважније ауторове ставове и закључке; – разуме једноставније аутентичне књижевне текстове различитих жанрова (поезија, проза, драма), укључујући и оне у којима се појављују фреквентне и познате метафоре, пренесена или скривена значења; – разуме општи садржај краћих савремених књижевних текстова које чита из забаве и по сопственом избору; – уочава и разуме одређену нетипичну употребу језика и функционална одступања од језичке норме (игра речима заснована на хомонимији, полисемији, итд.);	информација; – препознавање основне аргументације; – непознате речи; – ИКТ;
--	---	---

контекста који му је близак. 2.СТ.2.2.3. Разуме описе догађаја, осећања и жеља у личној преписци. 2.СТ.2.2.4. Проналази потребне информације у уобичајеним писаним документима (нпр. пословна преписка, проспекти, формулари). 2.СТ.2.2.5. Проналази специфичне појединости у дужем тексту са претежно сложеним структурама, у коме се износе мишљења, аргументи и критике (нпр. новински чланци и стручни текстови). 2.СТ.2.2.6. Разуме адаптиране књижевне текстове и прилагођене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.2.3.1. Започиње, води и завршава једноставан разговор и укључује се у дискусију на теме како од личног интереса, тако и оне о свакодневном животу. 2.СТ.2.3.2. Износи лични став, уверења, очекивања, искуства, планове као и коментаре о мишљењима других учесника у разговору. 2.СТ.2.3.3. Размењује, проверава, потврђује информације о познатим темама у формалним ситуацијама (нпр. у установама и на јавним местима).		
2.СТ.2.3.4. Описује или препричава стварне или измишљене догађаје, осећања, искуства. 2.СТ.2.3.5. Излаже већ припремљену презентацију о темама из свог окружења или струке. 2.СТ.2.3.6. Извештава о догађају, разговору или садржају нпр. књиге, филма и сл. 2.СТ.2.3.7. Излаже садржаје и	– наслућује значење непознатих речи у писаном тексту на основу познатог контекста и језичког предзнања; – разуме најосновније принципе коришћења секундарне литературе за потребе рада на књижевним и осталим текстовима; – разуме адаптиране књижевне текстове који се односе на културу и обичаје свог и других народа; – препознаје стил и регистар фреквентних текстуалних форми, као што су: писма, позивнице, честитке и сл.	

износи своје мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа.	– идентификује језичке јединице у тексту и анализира га на основу развијених правописних, граматичких, лексичких и семантичких знања.	
4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ		
2.СТ.2.4.1. Пише белешке или одговара на поруке, истичући битне детаље.	– користи релативно спонтано и самостално циљни језик као језик комуникације у учионици, уз употебу приближно тачних граматичких и лексичких структура;	
2.СТ.2.4.2. У приватној преписци, тражи или преноси информације, износи лични став и аргументе.	– описује особе, радњу, место, доживљај или дешавања у садашњости, прошлости и будућности, користећи познате језичке и ванјезичке елементе;	
2.СТ.2.4.3. Пише, према упутству, дескриптивне и наративне текстове о разноврсним темама из области личних интересовања и искустава.	– саопштава и интерпретира важне информације садржаја писаних, илустрованих и усмених текстова на блиске теме, користећи познате језичке елементе;	УСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ
2.СТ.2.4.4. Пише кратке, једноставне есеје о различитим темама из личног искуства, приватног, образовног и јавног контекста.	– саопштава и интерпретира важне информације садржаја кратких емисија, видео записа на блиске теме, користећи познате језичке елементе;	– усмено изражавање;
2.СТ.2.4.5. Пише извештај или прослеђује вести (преводи, интерпретира, резимира, сажима) у вези са кратким и/или једноставним текстом из познатих области који чита или слуша.	– изражава осећања (изненађење, радост, тугу, бес, заинтересованост, равнодушност), намере, надања и снове и реагује на њих код других; – износи сопствено мишљење, изражава и образлаже ставове и реагује на мишљење и ставове других користећи познате и једноставне језичке елементе;	– интерпретирање; – неформални разговор;
5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ		
2.СТ.2.5.1. Користи речи и изразе који му омогућавају успешну комуникацију у предвидивим/свакодневним ситуацијама, актуелним догађајима и сл.	– представља резултате самосталног истраживања на одређену тему; – примењује стратегије израде и структурирања усменог изражавања приликом презентације (увод, разрада, завршна реч);	– формална дискусија; – сарадња;
2.СТ.2.5.2. Правилно разуме и користи већи број сложенијих језичких структура.	– започиње и учествује у дијалогу и размењује информације, мишљење и идеје у вези са блиским темама из свакодневног живота и личног интересовања, настојећи да поштује основне културне обрасце из домена свакодневног живота циљног језика;	– интонација, ритам и висина гласа;
2.СТ.2.5.3. Има сасвим разумљив изговор.	– учествује или води унапред припремљени интервју дајући конкретне информације о одређеним темама, постављајући додатна питања и спонтано реагујући на постављена питања;	– дијалог;
2.СТ.2.5.4. Пише прегледан и разумљив текст у коме су правопис, интерпункција и организација углавном добри.	– започиње и учествује у дијалогу и размењује информације, мишљење и идеје у вези са блиским темама из свакодневног живота и личног интересовања, настојећи да поштује основне културне обрасце из домена свакодневног живота циљног језика;	– комуникативна намера;
2.СТ.2.5.5. Препознаје формални и неформални регистар; познаје правила понашања и разлике у култури, обичајима и веровањима своје земље и земље чији језик учи.	– користи компензационе стратегије (повратна питања, поједностављење, описивање и невербалну комуникацију) у различитим видовима свакодневне комуникације;	– дискурсни маркери;
Следећи искази описују шта	– користи интонацију, ритам и висину гласа у складу са сопственом комуникативном намером и са степеном формалности говорне	– аргументација; – критичко мишљење;

ученик зна, уме и може да уради на напредном нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.3.1.1. Разуме појединости значајне за разговор или расправу са сложенom аргументацијом у којој се износе лични ставови једног или више са/говорника, у приватном, образовном, јавном и професионалном контексту. 2.СТ.3.1.2. Разуме презентацију или предавање са сложенom аргументацијом уз помоћ пропратног материјала. 2.СТ.3.1.3. Разуме аутентични аудио и видео запис у коме се износе ставови на тему из друштвеног или професионалног живота. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.3.2.1. Препознаје тему и схвата садржај разноврсних текстова, примењујући одговарајуће технике/врсте читања. 2.СТ.3.2.2. Из различитих писаних извора, уз одговарајућу технику читања, долази до потребних информација из области личног интересовања. 2.СТ.3.2.3. Разуме формалну кореспонденцију у вези са струком или личним интересовањима. 2.СТ.3.2.4. Разуме општи смисао и појединости у стручним текстовима на основу сопственог предзнања (нпр. специјализовани чланци, приручници, сложена упутства). 2.СТ.3.2.5. Разуме садржај извештаја и/или чланка о конкретним или апстрактним темама у коме аутор износи нарочите ставове и гледишта. 2.СТ.3.2.6. Разуме одломке оригиналних књижевних дела и текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других	ситуације, водећи рачуна о језичком регистру; – изговара све гласове и гласовне групе, са тачношћу, или приближном тачношћу; – користи фреквентније, стилски немаркиране морфосинтаксичке елементе и структуре, тематски адекватну лексику, правописна правила и одговарајућа кохезиона средства, са релативном сигурношћу, базираном на могућности прегледања/проверавања и кориговања написаног текста; – попуњава комплексније формуларе и упитнике у личном и образовном домену; – пише белешке, поруке (имејлове, СМС поруке и сл.) да би тражио или пренео релевантне информације користећи стандардне форме писаног изражавања, у одговарајућем регистру, у складу са комуникативним циљем; – пише текстове према моделу, уз помоћ илустрација, табела, слика, графикона, детаљних упутстава; – резимира прочитани/преслушани текст о блиским, познатим и обрађиваним, као и о актуелним темама; – пише саставе о блиским темама из свог окружења и подручја интересовања, поштујући правила кохерентности; – описује особе и догађаје поштујући правила кохерентности, користећи фреквентне речи и фразеолошке изразе, уз примену одређеног корпуса синонима; – пише о властитом искуству описујући своје утиске и осећања, износећи мишљења, планове и очекивања, примењујући различите стратегије обликовања текста; – писмено се изражава користећи основне одлике адекватног стила и регистра;	ПИСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ – писмено изражавање; – правописна правила; – врсте текста; – организација текста; – кохеренција и кохезија; – описивање; – стандардне формуле писаног изражавања; – лексика – и комуникативне – функције; – аргументација; – ИКТ;
---	---	---

народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.3.3.1. Активно учествује у формалним и неформалним разговорима/дискусијама о општим и стручним темама, с једним или више саговорника. 2.СТ.3.3.2. Размењује ставове и мишљења уз изношење детаљних објашњења, аргумената и коментара. 2.СТ.3.3.3. Методично и јасно излаже о разноврсним темама; објашњава своје становиште износећи предности и недостатке различитих тачака гледишта и одговара на питања слушалаца. 2.СТ.3.3.4. Извештава о информацијама из нпр. новинског чланка, документарног програма, дискусија, излагања и вести (препричава, резимира, преводи).		
2.СТ.3.3.5. Упоређује ставове и монолошки изражава мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.3.4.1. Пише неформална писма у којима изражава властиту емотивну реакцију, наглашавајући детаље неког догађаја или искуства и коментаришући туђе ставове. 2.СТ.3.4.2. Пише пословна и друга формална писма различитог садржаја за личне потребе и потребе струке. 2.СТ.3.4.3. Пише дескриптивни или наративни текст о стварним или измишљеним догађајима. 2.СТ.3.4.4. Пише есеје, користећи информације из различитих извора и нуди аргументована решења у вези с одређеним питањима; јасно и детаљно исказује став, осећање, мишљење или реакцију. 2.СТ.3.4.5. Пише извештај/преводи садржаје и	– пише краћи текст износећи аргументе <i>за</i> и <i>против</i> на узрасно прикладне теме, поштујући правила организације текста ; – пише кратка неформална, полу-формална и формална писма, поштујући правила организације текста; – познаје, и тачно записује речи које садрже најфреквентније правописне изузетке; – препознаје и наводи најзначајније личности и догађаје култура чији језик учи и разуме њихову улогу у светским оквирима; – познаје општа правила понашања, свакодневне навике, основне сличности и разлике у својој култури и културама чији језик учи; – препознаје и разуме најчешће стереотипе у вези са својом културом и културама чији језик учи; – познаје основне одлике и разуме повезаности екосистема и друштвеног система заједница и подручја чији језик учи; – објашњава на једноставан начин одлике властите културе припадницима других култура; – објашњава, на једноставан начин одлике култура чији језик учи припадницима властите	СОЦИОКУЛТУРНА КОМПЕТЕНЦИЈА – интеркултурност; – положај циљног језика у глобалном и локалном контексту; – демографске и географске одлике регија и држава у којима се страни језик користи као већински; – правила понашања; – стереотипи; – стилови у

информације из дужих и сложенијих текстова из различитих области које чита или слуша (нпр. препричава, описује, систематизује и сл.). 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.3.5.1. Разуме и користи разноврстан репертоар речи, израза и идиома, који му омогућавају да се изражава јасно, течно, прецизно и детаљно. 2.СТ.3.5.2. Разуме целокупни репертоар граматичких структура и активно користи све уобичајене граматичке структуре. 2.СТ.3.5.3. Има јасан и природан изговор и интонацију. 2.СТ.3.5.4. Пише јасне, прегледне и разумљиве текстове, доследно примењујући језичка правила, правила организације текста и правописну норму. 2.СТ.3.5.5. Познаје и адекватно користи формални и неформални језички регистар.	културе; – увиђа и разуме да поступци учесника у свакодневним комуникативним ситуацијама подлежу различитим могућностима интерпретирања; – увиђа и разуме постојање културног плуралитета у својој земљи и земљама чији језик учи; – реагује адекватно на најчешће облике примереног и непримереног понашања у контексту култура чији језик учи, примењујући обрасце учтивог понашања; – користи адекватне регистре у комуникацији на страном језику у складу са степеном формалности у уобичајеним комуникативним ситуацијама; – користи на креативан начин ограничена знања из различитих језика како би успешно остварио комуникативну намеру; – истражује различите аспекте култура чији језик учи у оквиру својих интересовања; – користи савремене видове комуникације у откривању култура чији језик учи; – користи знање страног језика у различитим видовима реалне комуникације;	комуникацији на страном језику; – истраживање и рефлексивност; – ИКТ;
	– преноси, са страног на матерњи језик, основни садржај писане поруке из области свог интересовања; – преноси, са матерњег на страни језик, основни садржај кратке и једноставне писане поруке из области свог интересовања; – преводи краће писане текстове општег садржаја; – посредује у једноставној неформалној усменој интеракцији.	МЕДИЈАЦИЈА – преношење поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи; – стратегије преношења поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи; – неформална усмена интеракција

ЈЕЗИЧКИ САДРЖАЈИ ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК

Именице

Системски приказ морфолошких карактеристика.

Именице са значењем занимања. Облици за мушки и женски род (-ista, -tore, -aio) и грађење множине.

Scarmario è un attore famosissimo. Monica Bellucci è un'attrice italiana.

Именице без облика једине или множине.

Quali città avete visitato? Dove sono le forbici?

Именице које означавају становнике значајнијих европских градова и италијанских регија и градова.

I siciliani sono molto orgogliosi della loro terra. Ai serbi piace molto la cultura italiana.

Члан

Систематизација употребе одређеног и неодређеног члана.

Партитивни члан.

Sul banco ci sono dei libri e delle matite.

Основна правила о употреби члана уз имена градова, земаља и италијанских регија.

Изостављање члана.

Vado a Bologna. La mia Belgrado è cambiata molto. Monica è tornata dalla Germania ieri. Andrea vive nell'Emilia Romagna. Domani vado in Lombardia.

Заменице

Упитне заменице (*chi, che, che cosa, cosa, quale/quali, quanto/quanta/quantanti/quante*).

Chi è lei? Ragazzi, che cosa avete fatto ieri?

Ненаглашене личне заменице у служби директног објекта у сложеним временима (*pronomi diretti nei tempi composti*).

I biglietti li ho presi io.

Релативне заменице (*che, cui, il quale/la quale, chi*)

Il libro che mi avete regalato mi è piaciuto molto. Chi è la ragazza con cui parla Davide? Ho conosciuto il figlio della signora, la quale abita al terzo piano.

Неодређене заменице (*uno, qualcuno, qualcosa, ognuno, chiunque, niente, tutto, poco, molto, troppo...*)

Uno dei ragazzi non è venuto. C'è qualcuno con cui potrei parlare? Non è servito a niente.

Показне заменице (*questo, quello, tale, stesso...*)

Quale colore preferisci? Questo è quello? Per me è lo stesso.

Придеви

Неодређени придеви (*ogni, qualche, poco, molto, parecchio, troppo, tutto...*)

Bisogna fare sport ogni giorno. Qualche volta vado in discoteca. Paolo mangia troppa carne.

Упитни придеви (*che, quale/quali, quanto/quanta/quantanti/quante*)

Che libri leggi in vacanza? Quali lingue straniere parli?

Показни придеви (*questo, quello, tale, stesso...*)

Mi piace molto questo colore. Usiamo lo stesso libro dell'anno scorso.

Компарација придева: позитив, компаратив (*comparativo di minoranza, maggioranza, uguaglianza*), релативни и апсолутни суперлатив.

Roberto è più alto di Carlo. Maria è meno simpatica di Sara. La mia casa è tanto grande quanto la tua. Mattia è simpaticissimo. È il ragazzo più simpatico della classe.

Органски облици компаратива и суперлатива (релативног и апсолутног) придева *piccolo, grande, buono, cattivo*

La mia sorella maggiore si chiama Amanda. Il cane è il migliore amico dell'uomo. Questa pizza è peggiore di quella che abbiamo mangiato ieri. È un'ottima proposta.

Придеви који се односе на називе житеља европских и италијанских градова, као и италијанских регија.

Mi piacciono molto le canzoni napoletane. I cannoli sono un dolce siciliano.

Предлози

Предлози *di, a, da, in, con, su, per, tra, fra; sopra, sotto, dietro, davanti, vicino, lontano, contro...* и њихова употреба и значења – систематизација

Vado in camera. Nella mia camera ci sono due sedie. Il quadro è sopra il divano. Ci vediamo davanti al cinema.

Употреба предлога и члана испред назива градова и држава.

Vado a Bologna. Vado nella mia amata Bologna.

Глаголи

Плусквамперфекат (*trapassato prossimo*) –рецептивно.

Ero stanco perché avevo dormito male.

Футур II (*futuro anteriore*) у зависним и независним реченицама.

Quando avrò finito i compiti, ti chiamerò. Saranno arrivati?

Употреба прошлих времена индикатива.

Mentre camminavo per strada ho incontrato un ragazzo a cui avevo insegnato molti anni prima.

Конструкција *stare* + *gerundio*, *stare per* + *infinito*

Облици герунда правилних глагола и неких неправилних глагола

Il film sta per cominciare. Anna, con chi stai parlando al telefono? Scusa, che cosa stavi dicendo?

Императив за формално и неформално обраћање – облици правилних и најфреквентнијих неправилних глагола – рецептивно.

Прилози

Поређење прилога. Компаратив и суперлатив прилога *bene* и *male*

È meglio non parlarne. Peggio per te!

Апсолутни суперлатив са суфиксом *–issimo*.

Laura parla benissimo l'inglese. Io canto malissimo. Dormi pochissimo.

Грађење прилога од придева помоћу суфикса *–mente*.

Naturalmente ho invitato anche Sara.

Упитни прилози (*quando, come, perché, dove*).

Come stanno i tuoi? Dove vai in vacanza quest'anno?

Положај прилога за време *ancora, sempre, mai, già, appena*

Siamo appena entrati in aula.

Везници

Систематизација простих везника *e, o, ma, però...*

Chi mi ha chiamato: Marco o Mattia?

Сложени везници *perché, anche, neanche, perciò, quindi, siccome, poiché...*

Sono qui perché voglio aiutarti.

Везнички изрази (*locuzioni congiuntive*) *anche se, dato che...*

Dato che non mi ascolti, me ne vado.

Речце

Ci

– прилошка употреба за место

Quando vai in Italia? – Ci vado quest'estate.

– неке заменичке употребе

Pensi tu al regalo di Mattia? – Sì, ci penso io.

Hai sentito che Andrea e Francesca si sono lasciati? – No! Non ci credo!

Ne

– партитивна употреба

Quanti ragazzi verranno? – Ne verranno almeno venti.

– заменичка употреба

Avete già parlato del mio problema? – No, non ne abbiamo ancora parlato.

Реченица

Систематизација и проширивање градива из претходног разреда.

Ред речи у реченици.

Основна правила о слагању времена у индикативу. Независно-сложена реченица.

Federico ascolta la musica e studia. Avevo due biglietti e perciò ho invitato anche Paolo. Entri o esci?

Зависно-сложена реченица у индикативу и уз инфинитив

а) временска (*temporale*)

Mentre il professore parlava, gli studenti ascoltavano in silenzio.

б) узрочна (*causale*)

Sono triste perché Luca se n'è andato.

Siccome eravamo stanchi, siamo rimasti a casa.

в) намерна (*finale*)

Andiamo in Italia per studiare l'italiano.

г) погодбена (*condizionale*)

Se hai tempo, vieni da me stasera.

Хипотетички период. Реална погодбена реченица.

Se non studiate, non riuscirete a passare l'esame. Se farà bel tempo, andremo al mare.

Директни и индиректни говор у индикативу (без правила о слагању времена).

Marco mi ha chiesto: Hai il biglietto?

Marco mi ha chiesto se ho il biglietto.

ШПАНСКИ ЈЕЗИК

Фонетика и правопис

Обнављање и систематизација гласовног система шпанског језика; акцентуација и правопис.

Именице

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Речи исте породице (рецептивно): *estudiar – estudio – estudiante , cantar – la canción – cantante*

3. Властите именице: формално обраћање (*el Sr. Fernández, (Don) Fernando*); имена институција (*Universidad de Novi Sad, Instituto Cervantes, Ministerio de Educación*)

4. Хипокористике и деминутиви: *chiquito, perrito, cachorrito*

5. Род именица код животиња (*el gato/la gata; el gallo/la gallina*)

6. Сложенице (*el abrelatas, el sacapuntas*)

7. Сингуларија тантум (*salud, sed*), плуралија тантум (*vacaciones, modales*)

Придеви

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Творба придева помоћу фреквентних суфикса: *motivador/a, impresionante*

3. Творба придева од именица и глагола (*juventud-joven, morir-muerto*)

4. Положај придева: изражавање специфичне карактеристике референта када је придев иза именице: (*Salió al escenario el cantante famoso*), односно изражавање додатне карактеристике када је придев испред именице (*Mario es un famoso cantante.*)

Заменице

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Присвојне заменице: *mío/a, tuyo/a, suyo/a, nuestro/a, vuestro/a, suyo/a*

3. Редослед и промена заменица у служби индиректног и директног објекта: *me lo/la, te lo/la, se lo/la, nos lo/la, os lo/la, se lo/la*

4. Положај личне заменице за прави/неправи објект са личним и неличним глаголским облицима (*Dámelo. Estoy esperándote. Te estoy esperando.*)

5. Упитне заменице: *qué, cuál/cuáles*

6. Односне заменице (*que, quien, el que, donde, cuyo*)

Детерминативи

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Присвојни: употреба личне заменице за 3. лице једине и множине за изражавање припадања: *su casa, la casa de él / de ella / de ellos / de ellas*

3. Квантификатори *todo/a/os/as, alguno/a/os/as*: слагање у роду и броју; употреба члана

Члан

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Одређени и неодређени члан испред именица које почињу наглашеним -a: *el aula, las aulas, un aula / unas aulas*

3. Одређени члан уз присвојне заменице: *Este es el mío.*

4. Одсуство члана уз именице професија, функција, националности и вере: *Es profesora de español. / Señora Gómez es funcionaria del sector público. / Es español. / Es cristiana.*

5. Одсуство члана уз градивне именице или именице неодређеног броја:

Bebe agua. / Escribe cartas.

Бројеви

Обнављање и систематизација садржаја

Прилози

1. Обнављање, систематизација и проширивање лексичког садржаја

2. Прилог за количину *nada*: *No me gusta nada.*

3. Прилози као кохезивни елементи: *Primero..., Segundo..., Finalmente...*

Предлози

1. Обнављање, систематизација и проширивање лексичког садржаја

2. Основне употребе предлога *por/para* (*Pongo la tele por aburrimiento./Ponemos la tele para entretenernos.*)

3. Глаголи са предлозима (*preocuparse por, soñar con*)

Глаголи

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Копулативни глаголи *ser* и *estar* – специфичне употребе са придевима који означавају карактер, стање, расположење (*ser aburrido/estar aburrido*)

3. Плусквамперфекат (*Pretérito Pluscuamperfecto*), облици и употреба: *Cuando llegué, ya se habían marchado.*

4. Изражавање прошлости – специфичне употребе прошлих времена без временских ознака у тексту или дискурсу (*Cuando iba por la calle, vi un accidente./No fui a la oficina porque estaba enferma.*)

5. Императив (*imperativo*): императив глагола у афирмативном облику за друго лице једине и множине (неформално обраћање): *Ten cuidado./Dormid.*

6. Футур (*Futuro Simple*): морфолошке особености и основна употреба футура (*Esta semana hará buen tiempo.*)

7. Кондиционал (*Condicional Simple*): морфолошке особености и основна употреба кондиционала (*¿Podría ayudarme?*)

8. Глаголске перифразе са инфинитивом и герундивом (*acabar de* +инфинитив, *seguir/llevar*+герунд)

Реченица

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Безличне реченице (*En este trabajo me pagan mucho. Aquí se trabaja mucho. En España se hablan varios idiomas.*)

3. Узвична реченица – изрази за изражавање разних осећања и расположења (*¡Ya lo creo! ¡Vaya! ¡Por fin! ¡Qué poca formalidad! ¡No faltaba más!*)

4. Сложена реченица:

а) временска (*Cuando llegué a casa me llamaron por teléfono.*)

б) условна – изражавање реалног услова у садашњости (*Si estudias, aprobarás el examen.*)

5. Управни и неуправни говор

а) преношење изјавних реченица: *Te espero en la puerta. > Dice que me espera en la puerta*)

б) преношење питања: *¿Dónde vive usted? > La policía me pregunta dónde vivo.*

ТЕМАТСКЕ ОБЛАСТИ У НАСТАВИ СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Тематске области за све језике се прожимају и исте су у сва четири разреда филолошке гимназије – у сваком наредном разреду обнавља се, а затим проширује фонд лингвистичких знања, навика и умења и екстралингвистичких представа везаних за конкретну тему. Наставници обрађују теме у складу са интересовањима ученика, њиховим потребама и савременим токовима у настави страних језика, тако да свака тема представља одређени ситуацијски комплекс.

Тематске области:

Свакодневни живот (организација времена, послова, слободно време)

Становање (врсте кућа и станова, стамбени простор и просторије и специфичности у вези са њима, становање у великим и мањим градовима и становање на селу)

Свет рада (перспективе и образовни системи, радна места и послови)

Догађаји важни у животу појединца (рођење детета, ступање у брак, завршетак школовања, породица и пријатељи)

Интересантне животне приче и догађаји

Свет културе и уметности (књижевност, визуелне уметности, позориште, музика, филм)

Знамените личности, из света културе и уметности (историјске и савремене)

Важни историјски догађаји

Живи свет и заштита човекове околине

Научна достигнућа, модерне технологије и свет компјутера (распрострањеност, примена, корист и негативне стране)

Медији и комуникација

Храна и здравље (навике у исхрани, карактеристична јела и пића у земљама света, припремање хране)

Описивање људи (спољашњи изглед, карактер, осећања и расположења)

Потрошачко друштво (новац и новчане трансакције, врсте продавница, продајних објеката и начина куповине, производи и специјализоване продавнице, оглашавање)

Спортови и спортске манифестације

Србија – моја домовина

Познати градови и њихове знаменитости, региони и земље у којима се говори циљни језик

Путовање (врсте и начини путовања, туристички центри, опрема за путовање, вредност и корист путовања за појединца)

Празници и обичаји у културама света

Европа и заједнички живот народа

Друштво (религија, социјална питања, миграције, поштовање различитости, права и обавезе појединца, разумевање)

КОМУНИКАТИВНЕ ФУНКЦИЈЕ

Представљање себе и других

Поздрављање (састајање, растанак; формално, неформално, регионално специфично)

Идентификација и именовање особа, објеката, боја, бројева итд.

Давање једноставних упутстава и команди

Изражавање молби и захвалности

Изражавање извињења

Изражавање потврде и негирање

Изражавање допадања и недопадања

Изражавање физичких сензација и потреба

Исказивање просторних и временских односа

Давање и тражење информација и обавештења

Описивање и упоређивање лица и предмета

Изрицање забране и реаговање на забрану

Изражавање припадања и поседовања

Скретање пажње

Тражење мишљења и изражавање слагања и неслагања

Тражење и давање дозволе

Исказивање честитки

Исказивање препоруке

Изражавање хитности и обавезности

Исказивање сумње и несигурности

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

I. Планирање наставе и учења

Општи комуникативни циљ наставе страних језика се постиже помоћу различитих поступака, метода наставе и наставних средстава. Комуникативни приступ у настави страних језика се остварује кроз примену различитих облика рада (рад у групама и паровима, индивидуални рад, пројекти), употребу додатних средстава у настави (АВ материјали, ИКТ, игре, аутентични материјали, итд.), као и уз примену принципа наставе засноване на сложеним задацима и пројектима који не морају бити искључиво језичке природе (task-based language teaching; enseñanza por tareas, handlungsorientierter FSU).

Савремена настава страних језика претпоставља остваривање исхода уз појачану мисаону активност ученика, поштовања и уважавања дидактичких принципа и треба да допринесе развоју стваралачког и истраживачког духа који ће омогућити ученицима да развијају знања, вредности и функционалне вештине које ће моћи да користе у даљем образовању, у професионалном раду и у свакодневном животу; формирају вредносне ставове; буду оспособљени за живот у мултикултуралном друштву; овладају општим и међупредметним компетенцијама, релевантним за активно учешће у заједници и целоживотно учење.

Планирању се може приступити аналитички и синтетички. Аналитичка метода подразумева рашчлањавање програма до нивоа наставних јединица које се затим распоређују у плану за одређени временски период. Синтетичка метода препоручује обрађивање наставне грађе по ширим целинама.

II. Остваривање наставе и учења

ПРЕПОРУКЕ ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ НАСТАВЕ

- Слушање и реаговање на налоге и/или задатке у вези са текстом намењеним развоју и провери разумевања говора;
- Рад у паровима, малим и већим групама (мини-дијалози, игра по улогама, симулације итд.);
- Активности (израда паноа, презентација, зидних новина, постера за учионицу, организација тематских вечери и сл.);
- Дебате и дискусије примерене узрасту (дебате представљају унапред припремљене аргументоване монологе са ограниченим трајањем, док су дискусије спонтаније и неприпремљене интеракције на одређену тему);
- Обимнији пројекти који се раде у учионици и ван ње у трајању од неколико недеља до читавог полугодишта уз конкретно видљиве и мерљиве производе и резултате;
- Граматичка грађа добија свој смисао тек када се доведе у везу са одговарајућим комуникативним функцијама и темама, и то у склопу језичких активности разумевања (усменог говора и писаног текста, усменог и писменог изражавања и медијације);
- Полазиште за посматрање и увежбавање језичких законитости јесу усмени и писани текстови различитих врста, дужине и степена тежине; користе се, такође, изоловани искази, под условом да су контекстуализовани и да имају комуникативну вредност;
- Планира се израда четири писмена задатка за сваки разред.

КАКО СЕ РАЗВИЈАЈУ ЈЕЗИЧКЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ

Развој предметних компетенција се тешко може одвојити од општих и међупредметних компетенција. Колико год биле специфичне, предметне компетенције треба да допринесе да ученици успешније живе и уче. Сваки час је прилика да се развијају и предметне и међупредметне компетенције кроз добро осмишљене активности ученика које погодују трансферу знања, развијању спознајних способности ученика, побољшању њихове радне културе и примени стеченог знања у реалним животним контекстима.

Разумевање говора

Разумевање говора је језичка активност декодирања дословног и имплицитног значења усменог текста; поред способности да разазнаје и поима фонолошке и лексичке јединице и смисаоне целине на језику који учи, да би успешно остварио разумевање, ученик треба да поседује

и следеће компетенције: дискурзивну (о врстама и карактеристикама текстова и канала преношења порука), референцијалну (о темама о којима је реч) и социокултурну (у вези са комуникативним ситуацијама, различитим начинима формулисања одређених говорних функција и др.).

Тежина задатака у вези са разумевањем говора зависи од више чинилаца: од личних особина и способности онога ко слуша, укључујући и његов капацитет когнитивне обраде, од његове мотивације и разлога због којих слуша дати усмени текст, од особина онога ко говори, од намера с којима говори, од контекста и околности – повољних и неповољних – у којима се слушање и разумевање остварују, од карактеристика и врсте текста који се слуша итд.

Прогресија (од лакшег ка тежем, од простијег ка сложенијем) за ову језичку активност у оквиру програма предвиђена је, стога, на више равни. Посебно су релевантне следеће:

- присуство/одсуство визуелних елемената (на пример, лакшим за разумевање сматрају се они усмени текстови који су праћени визуелним елементима, због обиља контекстуалних информација које се аутоматски процесиурају, остављајући ученику могућност да пажњу усредсреди на друге појединости);

- дужина усменог текста (напори да се разумеју текстови дужи од три минута оптерећују и засићују радну меморију);

- брзина говора;

- јасност изговора и евентуална одступања од стандардног говора;

- познавање теме;

- могућност/немогућност поновног слушања и друго.

Уопште говорећи, без обзира на врсту текста који се слуша на страном језику, текст се лакше разуме ако поседује следеће карактеристике: ограничен број личности и предмета; личности и предмете који се јасно разликују; једноставне просторне релације (нпр. једна улица, један град) уместо неодређених формулација („мало даље“ и слично); хронолошки след; логичке везе између различитих исказа (нпр. узрок/последича); могућност да се нова информација лако повеже са претходно усвојеним знањима.

У вези са тим, корисне су следеће термилошке напомене:

- категорије насловљене Аудио и видео материјали подразумевају све врсте снимака (ДВД, ЦД, материјали са интернета) разних усмених дискурзивних форми, укључујући и песме, текстове писане да би се читали или изговарали и сл., који се могу преслушавати више пута;

- категорије насловљене Монолошка излагања, Медији (информативне и забавне емисије, документарни програми, интервјуи, дискусије), Спонтана интеракција, Упутства, подразумевају снимке неформалних, полуформалних и формалних комуникативних ситуација у којима слушалац декодира речено у реалном времену, то јест без могућности преслушавања/поновног прегледа аудио и видео материјала, као и реалне ситуације којима присуствује уживо у својству посматрача, гледаоца или слушаоца (предавања, филмови, позоришне представе и сл.).

Стално развијање способности разумевања говора на страном језику услов је за развој аутономије у употреби страног језика ван учионице и аутономије у учењу тог језика. Стога се у настави и учењу страног језика непрекидно ради на стицању стратешке компетенције, коју чине когнитивне и метакогнитивне стратегије, на пример (когнитивне од бр. 1 до 4, метакогнитивне под бр. 5 и 6):

1. коришћење раније усвојених знања;
2. дедуктивно/индуктивно закључивање;
3. употреба контекста;
4. предвиђање;
5. анализа и критичко расуђивање;
6. самостална контрола активности.

Како би ученици са већим успехом разумели говор на страном језику, потребно је да приликом слушања примене стратегије чија је делотворност доказана у разним ситуацијама, то јест да обрате пажњу на а) општу тему разговора или поруке, б) улоге саговорника, в) њихово расположење, г) место где се разговор одвија и д) време када се разговор одвија. Битно је, такође, да буду свесни свега што је допринело да дођу до тих информација како би се навикли да предвиде развој разговора на основу онога што су чули и на основу својих чињеничних знања; да износе претпоставке на основу контекста и тона разговора; да слушају „између речи” (као што се чита „између редова”) да би разумели шта стварно мисле саговорници, јер људи не кажу увек оно што мисле; да разликују чињенице од мишљења како би постали критички слушаоци.

Пример листе критеријума за проверу која се може дати ученицима

Пре слушања	
Проверио/ла сам да ли сам добро разумео/ла налог.	
Пажљиво сам погледао/ла слике и наслов како бих проверио/ла да ли ми то може помоћи у предвиђању садржаја текста који ћу слушати.	
Покушао/ла сам да се присетим што је могуће већег броја речи у вези са темом о којој ће бити говора.	
Покушао/ла сам да размислим о томе шта би се могло рећи у таквој ситуацији.	
За време слушања	
Препознао/ла сам врсту текста (разговор, рекламна порука, вести итд.).	
Обратио/ла сам пажњу на тон и на звуке који се чују у позадини.	
Ослонио/ла сам се на још неке показатеље (нпр. на кључне речи) како бих разумео/ла општи смисао текста.	
Ослонио/ла сам се на своја ранија искуства како бих из њих извео/ла могуће претпоставке.	
Обратио/ла сам пажњу на речи које постоје и у мом матерњем језику.	
Нисам се успаничио/ла када нешто нисам разумео/ла и наставио/ла сам да слушам.	
Покушао/ла сам да издвојим имена лица и места.	
Покушао/ла сам да запамтим тешке гласове и да их поновим.	
Покушао/ла сам да издвојим из говорног ланца речи које сам онда записао/ла да бих видео/ла да ли одговарају онима које су ми познате.	
Нисам се предао/ла пред тешкоћом задатка и нисам покушао/ла да погађам наслепом.	
Покушао/ла сам да уочим граматичке елементе од посебног значаја (времена, заменице итд.).	
После слушања	
Вратио/ла сам се на почетак како бих проверио/ла да ли су моје почетне претпоставке биле тачне, односно да ли треба да их преиспитам.	
Како бих поправио/ла своја постигнућа, убудуће ћу водити рачуна о следећем:	

Разумевање прочитаног текста

Читање или разумевање писаног текста спада у тзв. визуелне рецептивне језичке вештине. Том приликом читалац прима и обрађује тј. декодира писани текст једног или више аутора и проналази његово значење. Током читања неопходно је узети у обзир одређене факторе који утичу на процес читања, а то су карактеристике читалаца, њихови интереси и мотивација, као и намере,

карактеристике текста који се чита, стратегије које читаоци користе, као и захтеви ситуације у којој се чита.

На основу намере читаоца разликујемо следеће врсте визуелне рецепције:

- читање ради усмеравања;
- читање ради информисаности;
- читање ради праћења упутстава;
- читање ради задовољства.

Током читања разликујемо и ниво степена разумевања, тако да читамо да бисмо разумели:

- глобалну информацију;
- посебну информацију;
- потпуну информацију;
- скривено значење одређене поруке.

На основу ових показатеља програм садржи делове који, из разреда у разред, указују на прогресију у домену дужине текста, количине информација и нивоа препознатљивости и разумљивости и примени различитих стратегија читања. У складу са тим, грађени су по нивоима следећи делови програма:

- разликовање текстуалних врста;
- препознавање и разумевање тематике – ниво глобалног разумевања;
- глобално разумевање у оквиру специфичних текстова;
- препознавање и разумевање појединачних информација – ниво селективног разумевања;
- разумевање стручних текстова;
- разумевање књижевних текстова.

Писмено изражавање

Писана продукција подразумева способност ученика да у писаном облику опише догађаје, мишљења и осећања, пише електронске и СМС поруке, учествује у дискусијама на блогу, резимира садржај различитих порука о познатим темама (из медија, књижевних и уметничких текстова и др.), као и да сачини краће презентације и слично.

Задатак писања на овом нивоу остварује се путем тзв. вођеног састава. Тежина задатака у вези са писаном продукцијом зависи од следећих чинилаца: познавања лексике и нивоа комуникативне компетенције, капацитета когнитивне обраде, мотивације, способности преношења поруке у кохерентне и повезане целине текста.

Прогресија означава процес који подразумева усвајање стратегија и језичких структура од лакшег ка тежем и од простијег ка сложенијем. Сваки виши језички ниво подразумева циклично понављање претходно усвојених елемената, уз надоградњу која садржи сложеније језичке структуре, лексiku и комуникативне способности. За ову језичку активност у оквиру програма наставе и учења предвиђена је прогресија на више равни. Посебно су релевантне следеће ставке:

- теме (ученикова свакодневница и окружење, лично интересовање, актуелни догађаји и разни аспекти из друштвено-културног контекста, као и теме у вези са различитим наставним предметима);
- текстуалне врсте и дужина текста (формални и неформални текстови, наративни текстови и др.);
- лексика и комуникативне функције (способност ученика да оствари различите функционалне аспекте као што су описивање људи и догађаја у различитим временским контекстима, да изрази захвалност, да се извини, да нешто честита и слично у доменима као што су приватни, јавни и образовни).

Усмено изражавање

Усмено изражавање као продуктивна вештина посматра се са два аспекта, и то у зависности од тога да ли је у функцији монолошког излагања текста, при чему говорник саопштава, обавештава, презентује или држи предавање једној или више особа, или је у функцији интеракције, када се размењују информације између два или више саговорника са одређеним циљем, поштујући принцип сарадње током дијалога.

Активности монолошке говорне продукције су:

- јавно обраћање путем разгласа (сапоштења, давање упутстава и информација);
- излагање пред публиком (јавни говори, предавања, презентације разних производа, репортаже, извештавање и коментари о неким културним догађајима и сл.).

Ове активности се могу реализовати на различите начине и то:

- читањем писаног текста пред публиком;
- спонтаним излагањем или излагањем уз помоћ визуелне подршке у виду табела, дијаграма, цртежа и др.
- реализацијом увежбане улоге или певањем.

Зато је у програму и описан, из разреда у разред, развој способности општег монолошког излагања које се огледа кроз описивање, аргументовање и излагање пред публиком.

Интеракција подразумева сталну примену и смењивање рецептивних и продуктивних стратегија, као и когнитивних и дискурзивних стратегија (узимање и давање речи, договарање, усаглашавање, предлагање решења, резимирање, ублажавање или заобилажење неспоразума или посредовање у неспоразуму) које су у функцији што успешнијег остваривања интеракције. Интеракција се може реализовати кроз низ активности, на пример: размену информација, спонтану конверзацију, неформалну или формалну дискусију, дебату, интервју или преговарање, заједничко планирање и сарадњу.

Стога се и у програму, из разреда у разред, прати развој вештине говора у интеракцији кроз следеће активности:

- разумевање изворног говорника;
- неформални разговор;
- формална дискусија;
- функционална сарадња;
- интервјуисање;
- усклађивање интонације, ритма и висине гласа (са комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације).

Превођење у настави страног језика

Превођење представља специфичан вид активности са својим посебним лингвистичким и психолошким законитостима. У настави страног језика превођење се користи као помоћно средство за развијање комуникативне компетенције код ученика и ослања се на повезивање општих знања из других области у циљу што успешнијег писменог превођења кратких, адаптираних текстова савремених аутора уз употребу једнојезичних и двојезичних речника и информационих технологија. Увежбавају се ситуације у којима ученик може усмено да пренесе суштину краће поруке са матерњег на страни језик и обрнуто.

Социокултурна компетенција

Социокултурна компетенција представља скуп знања о свету уопште, као и о сличностима и разликама између властите заједнице ученика и заједница чији језик учи. Та знања се односе на све аспекте живота једне заједнице, од свакодневне културе (навике, начин исхране, радно време, разонода), услова живота (животни стандард, здравље, сигурност) и умећа живљења (тачност, конвенције и табуи у разговору и понашању), преко међуљудских односа, вредности, веровања и понашања, до паравербалних средстава (гест, мимика, просторни односи међу саговорницима итд.). Ова знања су услов за успешну комуникацију, те чине неодвојиви део наставе страног језика.

Социокултурна компетенција се развија кроз активно укључивање у аутентичну усмену и писану комуникацију (слушање песама, гледање емисија, читање аутентичних текстова, разговор, електронске поруке, СМС, друштвене мреже, дискусије на форуму или блогу итд.), као и истраживање тема које су релевантне за ученика у погледу њиховог узраста, интересовања и потреба.

У тесној вези са социокултурном компетенцијом је и интеркултурна компетенција, која подразумева развој свести о другом и другачијем, познавање и разумевање сличности и разлика између говорних заједница у којима се ученик креће (како у матерњем језику/језицима, тако и у страним језицима које учи). Интеркултурна компетенција такође подразумева и развијање радозналости, толеранције и позитивног става према индивидуалним и колективним карактеристикама говорника других језика, припадника других култура које се у мањој или већој мери разликују од његове сопствене, то јест, развој интеркултурне личности.

Медијација

Медијација представља активност у оквиру које ученик не изражава сопствено мишљење већ преузима улогу посредника између особа које нису у стању или могућности да се непосредно споразумевају. На овом нивоу образовања, медијација може бити усмена, писана или комбинована, неформална или полуформална, и укључује, на Л1 или на Л2, сажимање текста, његово експликативно проширивање и превођење. Превођење се у овом програму третира као посебна језичка активност која никако не треба да се користи као техника за усвајање било ког аспекта циљног језика предвиђеног комуникативном наставом нити као елемент за вредновање језичких постигнућа – оцењивање (нпр. за проверу разумевања говора или писаног текста). Превођење подразумева развој знања и вештина коришћења помоћних средстава (речника, приручника, информационих технологија итд.) и способност изналажења језичких и културних еквивалената између језика са којег се преводи и језика на који се преводи. Поред поменутог, у склопу те језичке активности користе се одговарајуће компензационе стратегије ради превазилажења тешкоћа које се јављају у оквиру језичке активности медијације (на пример перифраза, парафраза и друго), о којима је такође потребно водити рачуна у настави и учењу.

Лингвистичка компетенција

Лингвистичка компетенција се односи на познавање и разумевање принципа функционисања и употребе језика и обухвата фонолошко-фонетска, правописна, лексичка, семантичка, граматичка (морфосинтаксичка) знања. Ова знања су основ за остваривање општег комуникативног циља наставе страног језика и развој правилних језичких навика кроз усвајање нормиране језичке структуре.

Упутство за тумачење граматичких садржаја

Настава граматике, с наставом и усвајањем лексике и других аспеката страног језика, представља један од предуслова овладавања страним језиком. Усвајање граматике подразумева формирање граматичких појмова и граматичке структуре говора код ученика, изучавање граматичких појава, формирање навика и умења у области граматичке анализе и примене граматичких знања, као прилог изграђивању и унапређивању културе говора.

Граматичке појаве треба посматрати са функционалног аспекта тј. од значења према средствима за његово изражавање (функционални приступ). У процесу наставе страног језика у што већој мери треба укључивати оне граматичке категорије које су типичне и неопходне за свакодневни говор и комуникацију, и то кроз разноврсне modele, применом основних правила и њиховим комбиновањем. Треба тежити томе да се граматика усваја и рецептивно и продуктивно, кроз све видове говорних активности (слушање, читање, говорење и писање, као и превођење), на свим нивоима учења страног језика, према јасно утврђеним циљевима и задацима, стандардима и исходима наставе страних језика.

Језички садржаји су разврстани у складу са Стандардима образовних постигнућа за крај општег средњег образовања. Документ Стандарда је усаглашен са Европским референтним оквиром за живе језике за сваки језички ниво (од нивоа А2.2 до нивоа Б2.2 (изузетно Ц1)), који подразумева прогресију језичких структура према комуникативним циљевима: од простијег ка сложенијем и од рецептивног ка продуктивном. Сваки виши језички ниво подразумева граматичке садржаје претходних језичких нивоа. Цикличним понављањем претходно усвојених елемената, надограђују се сложеније граматичке структуре. Наставник има слободу да издвоји граматичке структуре које ће циклично понављати у складу са постигнућима ученика, као и потребама наставног контекста.

Главни циљ наставе страног језика јесте развијање комуникативне компетенције на одређеном језичком нивоу, у складу са статусом језику и годином учења. С тим у вези, уз одређене граматичке категорије стоји напомена да се усвајају рецептивно, док се друге усвајају продуктивно.

Лектира

Наставник бира садржаје у складу са узрастом, развојним и образовним потребама ученика.

Опште препоруке за наставу страних језика

Пројектна настава

Пројектна настава је облик образовно-васпитног рада којим се развијају међупредметне компетенције уз употребу информационо комуникационих технологија. То је модел наставе организован око пројекта. Резултат пројекта је продукт који има јасну употребну и/или васпитну вредност. Пројекти могу бити организовани на нивоу одељења, разреда, школе или у сарадњи више школа. Развијају се кроз следеће фазе: планирање (одабир тема, постављање циља, доделу улога, поделу активности...); реализацију пројектних активности; презентовање/промовисање пројекта; евалуацију и рефлексију о пројекту. Резултати рада се могу промовисати на изложбама, приредбама, гостовањима на локалној телевизији, у школском часопису и др. Пројектна настава је усмерена на развој осамостаљивања ученика у процесу рада и учења, осећаја за личну одговорност за реализацију пројекта, социјалних и комуникацијских вештина, самопоуздања, самосталности у доношењу одлука, као и на стицање дуготрајнијег знања, вештина и навика, критичког односа према сопственом и туђем раду, способности решавања проблема, систематичнијем овладавању програмских садржаја.

Интердисциплинарност у настави страних језика

У оквиру пројектне наставе општа препорука је да наставник страног језика сарађује са наставницима других (језичких и нејезичких) предмета. У наведеној сарадњи могуће је применити, поред техника и начина рада пројектне наставе, и стратегије и технике рада који су својствени тзв. настави CLIL (енгл. *Content and Language Integrated Learning*), а која подразумева интегрисано усвајање страног језика и нејезичког садржаја других предмета (друштвених и природних наука). Важно је истаћи да овај облик наставе подстиче развој језичких компетенција ученика на страном и на матерњем језику у контексту нејезичких предмета, те је стога циљ овакве наставе достићи академске језичке компетенције на оба језика и тако усмерити ученика ка даљем, целоживотном учењу и усавршавању како у локалној средини, тако и у ширем, међународном контексту.

Овакав интердисциплинарни контекст употребе страног и матерњег језика омогућава употребу аутентичног и разноврсног дидактичког материјала који је у вези са различитим нејезичким садржајима. Тако на пример, описивање неког природног или друштвеног феномена, као и дискусија о резултатима одређеног експеримента пружају ученика аутентичан контекст у коме ће фокус наставе бити, пре свега, на употребу страног језика и остваривање комуникације на страном језику. На овај начин ће се омогућити ученику да користи страни језик без страха од грешака јер је фокус на преношењу значења те се тако циљни (страни) језик користи за комуникативне циљеве, а не само као предмет учења.

III. Праћење и вредновање наставе и учења

Процес праћења и вредновања може започети иницијалним (или: дијагностичким) оцењивањем. Овим се установљује колико ученик влада пређашњим градивом неопходним за даље учење страног језика. На основу иницијалног теста наставник ће лакше планирати и организовати процес учења, па и индивидуализовати приступ ученицима.

Током целе школске године, при вредновању треба да се смењују две врсте оцењивања: формативно и сумативно.

Формативно оцењивање, којим се вреднују ученикова постигнућа, у начелу треба да подржава и ученика и учење. Оно треба да се спроводи чешће, и да буде интерактивно, то јест да и ученици учествују у оцењивању: њихово самопроцењивање и узајамно процењивање треба да буде део укупног процеса оцењивања. Циљ тога је да се код ученика подстакне самосталност и одговорност. Наставник притом добија увид у то како ученик учи, прикупља информације о постигнућима, и на том основу модификује наставу и остале активности. Формативно оцењивање олакшава наставнику и да утврди критеријуме за вредновање постигнућа. Наставник ученику током праћења његовог рада и активности мора пружати повратне информације како би му помогао да постигне предвиђени исход. Формативно оцењивање даће и самом наставнику назнаке о квалитету његовог рада и ефикасности примењених метода.

Сумативним оцењивањем вреднује се резултат учења. Овакво оцењивање спроводи се периодично, на крају појединих делова програма и по завршетку читавог програма. Оријентисано на прошлост, оно сумира постигнућа до тренутка оцењивања. Сумативним оцењивањем наставник ће утврдити да ли је ученик постигао предвиђене резултате, то јест исходе учења.

Наставник треба нарочито да подржи саморефлексију код ученика: потребно је да ученик у одређеној мери објективно процењује шта зна, уме и може. Такође треба подстицати вршњачко учење, тј. сарадњу међу ученицима при утврђивању градива, усвајању новог, раду на пројектним задацима итд. Модалитети и квалитет те сарадње даваће наставнику шири увид у сопствени рад и у напредак ученика.

Најзад, у процесу наставе вреднује се и рад наставника, како путем самопроцењивања тако и путем анкетања ученика.

Ниједан начин вредновања није потпуно објективан; зато их треба комбиновати, да би се стекла што веродостојнија слика о раду, постигнутим исходима и стеченим компетенцијама ученика, као и о раду и дидактичким методама наставника.

Како се прати и вреднује развој језичких компетенција

Нека правила и поступци у процесу праћења и процењивања степена развијености компетенција код ученика:

- Развој компетенција наставници прате заједно са својим ученицима;
- Наставници сарађују и заједнички процењују развој компетенција код својих ученика;
- Процес праћења је по карактеру пре формативан него сумативан;
- У проценама се узимају у обзир разноврсни примери који илуструју развијеност компетенције;
- У процењивању се узимају у обзир и самопроцене ученика и вршњачке процене, а не само процене наставника;
- Велики значај се придаје квалитативним, уместо претежно квантитативним подацима и показатељима;
- Процена садржи опис јаких и слабијих страна развијености компетенције и предлоге за њено даље унапређивање, а не само суд о нивоу развијености;
- Планира се израда четири писмена задатка за сваки разред.

ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК ИТАЛИЈАНСКИ И ШПАНСКИ

Назив предмета	ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК
Циљ	Циљ учења страног језика је да ученик усвајањем функционалних знања о језичком систему и култури и унапређивањем стратегија учења страног језика развије комуникативну компетенцију, академску и медијску писменост, оспособи се за интеркултурно разумевање и професионални развој.

Општа предметна компетенција

Ученик влада језичким вештинама и знањима која му омогућавају да на страном језику разуме текстове које слуша или чита у приватном, јавном, образовном или професионалном контексту; комуницира писмено или усмено у формалним и неформалним ситуацијама.

Посредујући у усменој или писаној комуникацији, ученик преноси поруке са страног на матерњи (први) језик и обрнуто. Владање страним језиком ученику омогућава стицање знања из различитих области која примењује у свакодневном животу, образовању и раду. Учењем страног језика ученик развија креативност, критичко мишљење, вештине комуникације, самосталност и сарадњу, уважавање различитости култура и културу дијалога.

Основни ниво

Ученик користи страни језик у мери која му помаже да разуме садржај усмене поруке и кратке једноставне информације у вези са личним интересовањем и познатим областима и активностима. Учествује у уобичајеном, свакодневном разговору, чита и проналази жељену информацију у

текстовима са темом од непосредног личног интереса. Пише о различитим аспектима из непосредног окружења и ради сопствених потреба.

Средњи ниво

Ученик користи страни језик да разуме суштину текста или да учествује у разговору или дискусији (нпр. школа, забава, спорт); налази се у не/предвидивим ситуацијама када му је неопходно да користи страни језик и/или да у кратком усменом излагању оствари свој интерес. Пише о властитом искуству, описује своје утиске, планове и очекивања.

Напредни ниво

Ученик користи страни језик да активно учествује у усменој комуникацији; да прати дужа и сложенија излагања или дискусије о конкретним или апстрактним темама из познатих општих или стручних тематских области, као и да објашњава своје ставове и/или образлаже различите предлоге. Чита и пише текстове о широком спектру тема у складу са општим и властитим интересовањима.

Специфична предметна компетенција: РЕЦЕПЦИЈА (слушање и читање)

Основни ниво

Ученик разуме уобичајене изразе и схвата општи смисао свакодневне комуникације изговорене споро и разговетно. Користећи основно лингвистичко знање, чита краће текстове написане стандардним језиком, разноврсног садржаја из свакодневног живота и/или блиских области или струке, у којима преовлађују фреквентне речи и изрази.

Средњи ниво

Ученик разуме основне елементе разговетног говора у свакодневним ситуацијама и једноставна излагања и презентације из блиских области изговорене стандардним језиком и релативно споро. У тексту, из домена личног интересовања и делатности, у коме преовлађују сложене језичке структуре, ученик разуме општи смисао и допунске информације, користећи различите технике/врсте читања.

Напредни ниво

Ученик разуме суштину и детаље опширнијих излагања или разговора у којима се користи стандардни језик, мења ритам, стил и тон разговора, а у вези са садржајима из ширег интересовања ученика. Ученик разуме дуге текстове различитог садржаја (нпр. адаптирана или оригинална прозна књижевна дела, актуелни новински чланци и извештаји); брзину и технику читања подешава према тексту који чита.

Специфична предметна компетенција: ПРОДУКЦИЈА (говор и писање)

Основни ниво

Ученик у свакодневним ситуацијама пише или даје усмена упутства, писмено или усмено размењује информације о уобичајеним општим и блиским темама. Користећи једноставне изразе, фразе и језичке структуре, пише кратке забелешке, поруке и писма, и/или према моделу пише једноставне текстове нпр. описе особа и догађаја из познатих области.

Средњи ниво

Ученик без припреме започиње и води разговор, износи усмено или писмено мишљење о темама из домена личног интересовања, образовања, културе и сл.

Користећи разноврсне језичке структуре, шири фонд речи и израза, ученик усмено или писмено извештава, излаже и/или према упутству пише компактни текст поштујући правописну норму и основна правила организације текста.

Напредни ниво

Ученик са сигурношћу, течно и спонтано, учествује у усменој или писменој комуникацији, говори, извештава, преводи и/или самостално пише текстове о темама и садржајима из ширег круга интересовања; користећи информације и аргументе из различитих извора, износи ставове и преноси мишљење, размењује, проверава и потврђује информације. Ученик према потреби води формалну или неформалну преписку, доследно примењујући правописну норму, језичка правила и правила организације текста.

Разред	Трећи
Недељни фонд часова	3
Годишњи фонд часова	111

Стандарди образовних постигнућа	ИСХОДИ По завршетку трећег разреда ученик ће бити у стању да:	Теме и кључни појмови садржаја програма
1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2. СТ.1.1.1. Разуме краће поруке, обавештења и упутства која се саопштавају разговетно и полако. 2. СТ.1.1.2. Схвата смисао краће спонтане интеракције између двоје или више са/говорника у личном, образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.3. Схвата општи смисао информације или краћих монолошких излагања у образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.4. Схвата смисао прилагођеног аудио и видео записа у вези с темама из свакодневног живота (стандардни говор, разговетни изговор и спор ритам излагања). 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.1.2.1. Разуме општи смисао једноставних краћих текстова у вези с блиским темама, у којима преовлађују фреквентне речи и интернационализми. 2.СТ.1.2.2. Проналази потребне информације у једноставним текстовима (нпр. огласи, брошуре, обавештења, кратке новинске вести). 2.СТ.1.2.3. Разуме једноставне личне поруке и писма. 2.СТ.1.2.4. Уочава потребне детаље у текстовима из свакодневног живота (натписи на јавним местима, упутства о руковању, етикете на производима, јеловник и сл.). 2.СТ.1.2.5. Разуме кратке адаптиране одломке књижевних дела, и друге поједностављене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.1.3.1. Уме да оствари друштвени контакт (нпр. поздрављање, представљање,	разуме и извршава упутства, налоге, сугестије и предлоге за различите активности, у образовном контексту и у свакодневним (приватним и јавним комуникативним) ситуацијама, уколико се користи претежно стандардни језик; – разуме важније информативне појединости објава емитованих путем разгласа у јавном простору (нпр. на станици, на аеродрому, у тржном центру итд.), упркос евентуалним отежавајућим факторима (шум, одјек, спољна бука, тј. „бука у каналу” и сл.); – разуме и идентификује слагање и неслагање међу говорницима, њихове тврдње и аргументацију, укључујући и имплицитни емотивни садржај, уз евентуална понављања,; – разуме општи садржај и важније појединости, нпр. хронологију и фазе догађаја, код усмених излагања наративне природе; – разуме општи садржај и већину појединости усмених излагања доминантно дескриптивне природе; – разуме општи садржај и важније појединости монолошких излагања у вези с друштвено релевантним и узрасно примереним темама, уколико се користи претежно стандардни говор; – разуме општи садржај и важније појединости дискусија у вези с друштвено релевантним и узрасно примереним темама, уколико се користи претежно стандардни језик, у директној и медијски подржаној комуникацији (укључујући и ситуације у којима сам учествује у интеракцији); – разуме општи садржај и важније појединости једноставнијих монолошких и дијалошких излагања које одликују одређене идиоматске (условљене индивидуалним особеностима говорника) или варијететске специфичности; – разуме општи садржај и важније појединости информативних прилога из различитих медија (радија, телевизије, интернета) о блиским, познатим, друштвено и узрасно релевантним темама, уколико се користи претежно	РАЗУМЕВАЊЕ ГОВОРА – разумевање говора; – комуникативна ситуација; – монолошко и дијалошко излагање; – стандардни језик; – изговор; – информативни прилози; – размена информација; – аргументација; – ИКТ;

захваљивање). 2.СТ.1.3.2. Изражава слагање/неслагање, предлаже, прихвата или упућује понуду или позив. 2.СТ.1.3.3. Тражи и даје једноставне информације, у приватном, јавном и образовном контексту. 2.СТ.1.3.4. Описује блиско окружење (особе, предмете, места, активности, догађаје). 2.СТ.1.3.5. Излаже већ припремљену кратку презентацију о блиским темама. 2.СТ.1.3.6. Преноси или интерпретира кратке поруке, изјаве, упутства или питања. 2.СТ.1.3.7. Излаже једноставне, блиске садржаје у вези са културом и традицијом свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.1.4.1. Пише кратке белешке и једноставне поруке (нпр. изражава захвалност, извињење, упозорење). 2.СТ.1.4.2. Пише приватно писмо о аспектима из свакодневног живота (нпр. описује људе, догађаје, места, осећања). 2.СТ.1.4.3. Попуњава образац/упитник, наводећи личне податке, образовање, интересовања и сл. 2.СТ.1.4.4. Пише једноставне текстове према моделу, уз помоћ илустрација, табела, слика, графикона, детаљних упутстава. 2.СТ.1.4.5. Преводи или интерпретира информације из једноставних порука, бележака или образаца. 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.1.5.1. Користи задовољавајући број фреквентних речи и израза које му омогућавају изражавање основних комуникативних функција у свакодневним ситуацијама. 2.СТ.1.5.2. Саставља кратке, разумљиве реченице користећи једноставне језичке структуре.	стандардни језик и разговетан изговор; – разуме општи садржај и важније појединости (међусобне односе актера, околности радње, заплет и епилог...) у краћим медијски подржаним аудио и аудио-визуелним формама (исечци аудио-књига дијалошког карактера, радио-драма и других радијских снимака, делова филмова, серија и телевизијских репортажних прилога, поткаст прилози, видео-спотови, снимци са јутјуба, блогови итд.), у којима се обрађују блиске, познате и узрасно примерене теме; – разуме општи садржај и важније појединости дијалошких форми с двоје или више саговорника, у директној и медијски подржаној комуникацији, која има за циљ размену информација, мишљења и ставова на познате и блиске теме из свакодневног живота, уколико се користи претежно стандардни језик, разговетан изговор и умерен ритам говора, без међусобних упадица говорника; – разуме главну тему и релевантне детаље презентација, предавања, јавних наступа, на познате и блиске теме; – разуме садржај и важније појединости, смисао и поруку текстова савремене музике различитих жанрова и поетских форми изговорених наглас (нпр. слем поезију), уз евентуална поновљена слушања и одговарајућу припрему; – доноси закључке о значењу непознатих елемената дискурса на основу контекста и језичког предзнања; – идентификује језичке јединице у говору и анализира их на основу развијених фонолошко-фонетских, граматичких, лексичких и семантичких знања;	
--	--	--

2.СТ.1.5.3. Има углавном јасан и разумљив изговор. 2.СТ.1.5.4. Пише с одговарајућом ортографском тачношћу уобичајене речи које користи у говору. 2.СТ.1.5.5. Примењује основну правописну норму. 2.СТ.1.5.6. Користи неутралан језички регистар. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на средњем нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.2.1.1. Разуме суштину и битне појединости порука, упутстава и обавештења о темама из свакодневног живота и делатности. 2.СТ.2.1.2. Разуме суштину и битне појединости разговора или расправе између двоје или више са/говорника у приватном, образовном и јавном контексту.		
2.СТ.2.1.3. Разуме суштину и битне појединости монолошког излагања у образовном и јавном контексту уколико је излагање јасно и добро структурирано. 2.СТ.2.1.4. Разуме суштину аутентичног тонског записа (аудио и видео запис) о познатим темама, представљених јасно и стандардним језиком. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.2.2.1. Разуме општи смисао и релевантне информације у текстовима о блиским темама из образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.2.2. Открива значење непознатих речи на основу контекста који му је близак. 2.СТ.2.2.3. Разуме описе догађаја, осећања и жеља у личној преписци. 2.СТ.2.2.4. Проналази потребне информације у уобичајеним писаним документима (нпр. пословна преписка, проспекти, формулари). 2.СТ.2.2.5. Проналази специфичне	– примењује стратегије читања које омогућавају оријентисање и сналажење у краћим и дужим текстовима о мање познатим темама, које спадају у шири спектар интересовања, са циљем процењивања његове релевантности за читаоца и утврђивања начина за даље бављење текстом (= “skimming”, глобално и оријентационо читање); – примењује стратегије читања које омогућавају усмеравање пажње на релевантне краће целине и појединачне делове дужих и сложенијих текстова (= “scanning”, селективно читање); – разуме општи садржај и важне појединачне информације аутентичних, евентуално делимично адаптираних дужих текстова у вези с блиским темама актуелног друштвеног дискурса; – разуме општи садржај и најважније појединости дужих текстова о различитим конкретним и делимично апстрактним темама; – разуме општи садржај и најважније појединости једноставнијих нефикционалних текстова у различитим медијским формама, укључујући и хипертекстуалне врсте (текстове на интернету – информативног карактера,	РАЗУМЕВАЊЕ ПРОЧИТАНОГ ТЕКСТА – разумевање прочитаног текста; – врсте текстова; – критичко читање; – критичко мишљење; – издвајање поруке и суштинских информација; – препознавање основне аргументације; – непознате речи; – ИКТ;

појединости у дужем тексту са претежно сложеним структурама, у коме се износе мишљења, аргументи и критике (нпр. новински чланци и стручни текстови). 2.СТ.2.2.6. Разуме адаптиране књижевне текстове и прилагођене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.2.3.1. Започиње, води и завршава једноставан разговор и укључује се у дискусију на теме како од личног интереса, тако и оне о свакодневном животу. 2.СТ.2.3.2. Износи лични став, уверења, очекивања, искуства, планове као и коментаре о мишљењима других учесника у разговору. 2.СТ.2.3.3. Размењује, проверава, потврђује информације о познатим темама у формалним ситуацијама (нпр. у установама и на јавним местима). 2.СТ.2.3.4. Описује или препричава стварне или измишљене догађаје, осећања, искуства. 2.СТ.2.3.5. Излаже већ припремљену презентацију о темама из свог окружења или струке. 2.СТ.2.3.6. Извештава о догађају, разговору или садржају нпр. књиге, филма и сл. 2.СТ.2.3.7. Излаже садржаје и износи своје мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа.	форуме, блогове, дискусионе групе, прилоге на друштвеним мрежама итд.); – разуме општи садржај и релевантне детаље саветодавних текстова, упутстава, препорука; – разуме општи смисао и релевантне појединости краћих и дужих књижевних текстова различитих жанрова, примерених узрасту; – разуме општи садржај савремених књижевних текстова које чита из забаве и по сопственом избору; – разуме описе догађаја, намера, осећања и интересовања из преписке коју прати или у којој учествује (имејлови, поруке, писма, комуникационе платформе); – уочава и разуме стилски маркирану употребу језика и функционална одступања од језичке норме (нпр. игру речима засновану на хомонимији, полисемији, итд.); – разуме сложеније текстове на блиске, познате и обрађиване друштвене теме и препознаје најважније ауторове ставове и закључке; – препознаје функционални стил текста и разуме његове главне особености; – примењује (основне) критеријуме за селекцију секундарне литературе и других извора у раду на књижевним и другим текстовима и користи релевантне информације из њих за потребе (групног и индивидуалног) истраживачког рада; – идентификује језичке јединице у тексту и анализира га на основу развијених правописних, граматичких, лексичких и семантичких знања;	
4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.2.4.1. Пише белешке или одговара на поруке, истичући битне детаље. 2.СТ.2.4.2. У приватној преписци, тражи или преноси информације, износи лични став и аргументе. 2.СТ.2.4.3. Пише, према упутству, дескриптивне и наративне текстове о разноврсним темама из области	– користи интонацију, ритам и висину гласа у складу са сопственом комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације, водећи рачуна о језичком регистру; – споразумева се са саговорником у вези са узрасно примереним, образовним и друштвено-релевантним темама, спонтано и без већих ограничења, пауза и напора, захваљујући савладаним граматичким и лексичким структурама; – користи спонтано и самостално циљни језик као језик комуникације у учионици и ван ње; – опширно описује или излаже на тему из	УСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ – усмено изражавање; – интерпретирање; – неформални разговор; – формална дискусија; – сарадња; – интонација, ритам и висина

личних интересовања и искустава. 2.СТ.2.4.4. Пише кратке, једноставне есеје о различитим темама из личног искуства, приватног, образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.4.5. Пише извештај или прослеђује вести (преводи, интерпретира, резимира, сажима) у вези са кратким и/или једноставним текстом из познатих области који чита или слуша. 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.2.5.1. Користи речи и изразе који му омогућавају успешну комуникацију у предвидивим/свакодневним ситуацијама, актуелним догађајима и сл. 2.СТ.2.5.2. Правилно разуме и користи већи број сложенијих језичких структура. 2.СТ.2.5.3. Има сасвим разумљив изговор. 2.СТ.2.5.4. Пише прегледан и разумљив текст у коме су правопис, интерпункција и организација углавном добри. 2.СТ.2.5.5. Препознаје формални и неформални регистар; познаје правила понашања и разлике у култури, обичајима и веровањима своје земље и земље чији језик учи. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на напредном нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.3.1.1. Разуме појединости значајне за разговор или расправу са сложеном аргументацијом у којој се износе лични ставови једног или више са/говорника, у приватном, образовном, јавном и професионалном контексту. 2.СТ.3.1.2. Разуме презентацију или предавање са сложеном аргументацијом уз помоћ пропратног материјала. 2.СТ.3.1.3. Разуме аутентични аудио и видео запис у коме се износе ставови на теме из друштвеног или професионалног	ширег окружења и домена интересовања, користећи додатна образложења; – саопштава и интерпретира важне информације текстуалних, илустрованих и мултимедијалних садржаја на образовне и друштвено-релевантне теме; – методично и систематично представља резултате самосталног/тимског истраживачког пројекта, примењујући стратегије израде и структурисања усменог изражавања приликом презентације (увод, разрада, завршна реч); – изражава осећања, намере, надања и снове и реагује на сличне исказе саговорника; – износи сопствено мишљење, изражава, образлаже и брани своје ставове и реагује на мишљење и ставове других (допадање/недопадање итд.) користећи сложеније језичке елементе; – започиње и учествује у разговору и размењује информације, мишљења и идеје у вези са различитим темама из свакодневног живота и личног интересовања, настојећи да поштује основне културне обрасце из домена свакодневног живота циљног језика;	гласа; – дијалог; – комуникативна намера; – дискурсни маркери; – аргументација; – критичко мишљење;
--	--	---

живота.		
2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.3.2.1. Препознаје тему и схвата садржај разноврсних текстова, примењујући одговарајуће технике/врсте читања. 2.СТ.3.2.2. Из различитих писаних извора, уз одговарајућу технику читања, долази до потребних информација из области личног интересовања. 2.СТ.3.2.3. Разуме формалну кореспонденцију у вези са струком или личним интересовањима. 2.СТ.3.2.4. Разуме општи смисао и појединости у стручним текстовима на основу сопственог предзнања (нпр. специјализовани чланци, приручници, сложена упутства). 2.СТ.3.2.5. Разуме садржај извештаја и/или чланка о конкретним или апстрактним темама у коме аутор износи нарочите ставове и гледишта. 2.СТ.3.2.6. Разуме одломке оригиналних књижевних дела и текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.3.3.1. Активно учествује у формалним и неформалним разговорима/дискусијама о општим и стручним темама, с једним или више саговорника. 2.СТ.3.3.2. Размењује ставове и мишљења уз изношење детаљних објашњења, аргумената и коментара. 2.СТ.3.3.3. Методично и јасно излаже о разноврсним темама; објашњава своје становиште износећи предности и недостатке различитих тачака гледишта и одговара на питања слушаца. 2.СТ.3.3.4. Извештава о информацијама из нпр. новинског чланка, документарног програма, дискусија, излагања и вести (препричава, резимира, преводи).	– у интеракцији са саговорником исказује и аргументовано брани своје идеје и мишљења, примењујући успешно језичке структуре и конструкције тако да приликом усменог излагања не прави грешке које могу узроковати неразумевање или неспоразум у комуникацији; – користи компензационе стратегије (повратна питања, поједностављење, описивање и невербалну комуникацију) у различитим видовима свакодневне комуникације; – користи фреквентне, стилски немаркиране морфосинтаксичке елементе и структуре, тематски адекватну лексiku, правописна правила и одговарајућа кохезиона средства, са релативном сигурношћу, базираном на могућности прегледања/проверавања и кориговања написаног текста; – пише извештаје или есеје у којима тражи или преноси релевантне информације и објашњења, користећи стандардне формуле писаног изражавања; – развија аргументацију истичући разлоге за или против одређеног става; – пише саставе на образовне и друштвено-релевантне теме у којима истиче предности и мане и изражава сопствено мишљење; – описује и процењује идеје и различита решења за неки проблем; – пише сажетке књига, филмова, тв емисија и др. износећи своје ставове. – описује стварне и измишљене догађаје, утиске, мишљења, осећања; – истиче предности и мане неке појаве или поступка, поштујући начела/правила одређеног текстуалног жанра; – попуњава комплексније формуларе и упитнике у личном и образовном домену; – пише белешке, поруке (имејлове, СМС поруке и сл.) да би тражио или пренео релевантне информације користећи стандардне форме писаног изражавања у одговарајућем регистру, у складу са комуникативном намером; – процењује, сажима, препричава и систематизује садржаје и информације из различитих писаних текстова и различитих	ПИСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ – писмено изражавање; – правописна правила; – врсте текста; – организација текста; – кохеренција и кохезија; – описивање; – стандардне формуле писаног изражавања; – лексика и комуникативне функције; – аргументација; – ИКТ;

2.СТ.3.3.5. Упоређује ставове и монолошки изражава мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.3.4.1. Пише неформална писма у којима изражава властиту емотивну реакцију, наглашавајући детаље неког догађаја или искуства и коментаришући туђе ставове. 2.СТ.3.4.2. Пише пословна и друга формална писма различитог садржаја за личне потребе и потребе струке. 2.СТ.3.4.3. Пише дескриптивни или наративни текст о стварним или измишљеним догађајима. 2.СТ.3.4.4. Пише есеје, користећи информације из различитих извора и нуди аргументована решења у вези с одређеним питањима; јасно и детаљно исказује став, осећање, мишљење или реакцију. 2.СТ.3.4.5. Пише извештај/преводи садржаје и информације из дужих и сложенијих текстова из различитих области које чита или слуша (нпр. препричава, описује, систематизује и сл.).	врста мултимедијалних садржаја; – пише о властитом искуству, реалном или фиктивном, описујући своје утиске и осећања, изnoseћи мишљења, планове и очекивања, указујући на међусобан однос појмова и ставова, стварајући кохерентан текст (примењујући) уз примену различите стратегије обликовања текста; – описује и тумачи илустрације, табеле, слике, графиконе, истичући релевантне детаље; – пише формална и неформална писма/мејлове/позивнице, користећи се устаљеним изразима за одбијање/прихватање позива, упућивање извињења и захвалности из приватног, јавног и образовног домена; – прави белешке на основу различитих садржаја из личног, јавног и образовног домена, селекује их и користи за даље активности; – учествује у онлајн преписци у реалном времену са више учесника схватајући комуникативне намере сваког, уз евентуално повремено неразумевање делова поруке без додатних објашњења учесника преписке, у складу са задатим смерницама;	
5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.3.5.1. Разуме и користи разноврстан репертоар речи, израза и идиома, који му омогућавају да се изражава јасно, течно, прецизно и детаљно. 2.СТ.3.5.2. Разуме целокупни репертоар граматичких структура и активно користи све уобичајене граматичке структуре. 2.СТ.3.5.3. Има јасан и природан изговор и интонацију. 2.СТ.3.5.4. Пише јасне, прегледне и разумљиве текстове, доследно примењујући језичка правила, правила организације текста и правописну норму. 2.СТ.3.5.5. Познаје и адекватно користи формални и неформални језички регистар.	– познаје значајне личности и догађаје заједница чији језик учи, разуме и анализира њихову улогу у светским оквирима; – познаје основне одлике и разуме повезаности екосистема и друштвеног система заједница и подручја чији језик учи; – разуме правила понашања, свакодневне навике, основне сличности и разлике у својој култури и културама заједница чији језик учи; – објашњава, упоређује и на једноставан начин илуструје примерима појаве и процесе властите културе припадницима других култура; – објашњава, упоређује и на једноставан начин илуструје примерима појаве и процесе култура чији језик учи припадницима властите културе; – увиђа и објашњава могући узрок неспоразума у интерперсоналној и интеркултурној комуникацији; – препознаје и разуме честе стереотипе у	СОЦИОКУЛТУРНА КОМПЕТЕНЦИЈА – интеркултурност; – положај циљног језика у глобалном и локалном контексту; – демографске и географске одлике регија и држава у којима се страни језик користи као већински; – правила понашања; – стереотипи; – стилови у комуникацији на страном језику; – истраживање и рефлексација; – ИКТ;

	вези са културом своје земље и земаља чији језик учи;	
	– процењује како властита и туђа уверења и вредности утичу на начин на који се опажају и разумеју други људи и културе; – дискутује аргументовано о културној условљености понашања због које су различити феномени опажени као уобичајени, односно чудни, као нпр. различити обрасци понашања, навике у исхрани и сл.; – позитивно вреднује постојање културног плуралитета у својој земљи и земљама чији језик учи – реагује на најчешће облике примереног и непримереног понашања у контексту култура чији језик учи, примењујући обрасце учтивог понашања; – користи фреквентне регистре у комуникацији на страном језику у складу са степеном формалности у уобичајеним комуникативним ситуацијама; – користи на креативан начин ограничена знања из различитих језика како би успешно остварио комуникативну намеру и одржао комуникацију; – уочава елементе интеркултурности у једноставнијим аутентичним текстовима на блиске теме и адекватно их тумачи у складу с комуникативним контекстом; – истражује различите аспекте култура чији језик учи у оквиру својих интересовања; – користи савремене видове комуникације у откривању култура заједница чији језик учи; – користи знање страног језика у различитим видовима реалне комуникације;	
	– пореди, сажима и на структурисан начин преноси основне информације и важније појединости из више докумената (усмених, писаних, аудио-визуелних) који обрађују сличну тематику, у писаном и усменом облику; – преноси, у усменом облику, садржај писаног текста или усменог излагања, уз изношење сопственог тумачења и става – преноси, у усменом облику, и на структурисан начин тумачи основне информације из једног или више	МЕДИЈАЦИЈА – преношење поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи; – стратегије преношења поруке са матерњег на страни језик/са страног на

	нелинеарних текстова (табела, графика) у вези са образовним и друштвено-релевантним темама; – преноси основни садржај, истиче и тумачи сличности и разлике у вези са текстуалним изворима у којима се износе различити ставови и аргументи, у писаном облику; – посредује у неформалној и формалној усменој интеракцији уз преношење и тумачење различитих, културно условљених вредности и ставова, при чему помаже да се отклоне неспоразуми и погрешна тумачења; – преводи писане текстове различитог садржаја;	матерњи; – неформална усмена интеракција;
--	---	--

ЈЕЗИЧКИ САДРЖАЈИ ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК

Именице

Системски приказ морфолошких карактеристика.

Именице са значењем занимања. Облици за мушки и женски род (-ista, -tore, -aio) и грађење множине.

Именице са неправилном множином.

Hai comprato le uova? Alzate le braccia!

Речи субјективне оцене (*nomi alterati*) – рецептивно.

tavolo – tavolino, camera – cameretta; libro – librone; tempo – tempaccio

Члан

Систематизација употребе одређеног и неодређеног члана.

Заменице

Систематизација облика и употребе заменица.

Наглашени и ненаглашени облици личних заменица (*pronomi personali*), заменица у служби директног објекта (*pronomi diretti*), заменица у служби индиректног објекта (*pronomi indiretti*)

Здružене ненаглашене личне заменице (*pronomi combinati*).

Hai mandato la mail a Paolo? – Sì, gliel'ho mandata.

Положај заменица уз глаголе у императиву.

Portamelo! Me lo porti, per favore! Alzati! Si alzi!

Неодређене заменице (*pronomi indefiniti*): *uno, qualcuno, qualcosa, ognuno, chiunque, niente...*

Uno di voi potrebbe aiutarmi? Non è cambiato niente da quando sei andato via.

Показне заменице *questo, quello, tale, stesso...*

Quale modello preferisci? Questo o quello?

Синтагма члан (са предлогом или без њега) + *cui* са релативно – посесивном вредношћу.

Domenica verrà anche Anna, il cui fratello hai conosciuto alla festa sabato.

Придеви

Неодређени придеви (*aggettivi indefiniti*): *ogni, qualche, poco, molto, parecchio, troppo, tutto, qualsiasi, qualunque...*

Chiamami a qualsiasi ora! Ho avuto parecchia paura.

Упитни придеви (*che, quale/quali, quanto/quanta/quanti/quante*)

Quanta frutta mangi al giorno?

Показни придеви (*questo, quello, tale, stesso...*)

Mi piace molto questo colore. Usiamo lo stesso libro dell'anno scorso.

Компарација придева: позитив, компаратив (*comparativo di minoranza, maggioranza, uguaglianza*), релативни и апсолутни суперлатив.

Roberto è più alto di Carlo. Maria è meno simpatica di Sara. La mia casa è tanto grande quanto la tua. Mattia è simpaticissimo. È il ragazzo più simpatico della classe.

Органски облици компаратива и суперлатива (релативног и апсолутног) придева *piccolo, grande, buono, cattivo*

La mia sorella maggiore si chiama Amanda. Il cane è il migliore amico dell'uomo. Questa pizza è peggiore di quella che abbiamo mangiato ieri. È un'ottima proposta.

Разлика у значењу између правилних и органских облика компаратива и суперлатива (*più grande/maggiore, più buono/migliore*)

Francesco è più buono di Luca. Francesco è migliore di Luca.

Основни суфикси за алтераацију придева (-ino, -one)

Guarda come è piccolino quel cagnolino! Giovanni, sei un vero pigrone!

Предлози

Предлози *di, a, da, in, con, su, per, tra, fra; sopra, sotto, dietro, davanti, vicino, lontano, contro...* и њихова употреба и значења – систематизација.

Vado in camera. Nella mia camera ci sono due sedie. Il quadro è sopra il divano. Ci vediamo davanti al cinema.

Употреба предлога и члана – систематизација.

Il libro è sul banco. Puoi sempre contare su di me.

Употреба предлога и члана испред назива градова и држава – систематизација. *Vado a Bologna. Vado nella mia amata Bologna.*

Глаголи

Плусквамперфекат (*trapassato prossimo*).

Non ha passato l'esame perché non aveva studiato abbastanza

Употреба прошлих времена индикатива – систематизација.

Mentre camminavo per strada ho incontrato un ragazzo a cui avevo insegnato molti anni prima.

Кондиционал прошли (*condizionale passato*) – рецептивно

Non avresti dovuto farlo. Chi l'avrebbe detto.

Прости перфекат (*passato remoto*), творба и употреба – рецептивно. Најфреквентнији неправилни глаголи – рецептивно.

Mi disse di venire verso le 8. La nonna fece la torta.

Императив правилних глагола. Императив за учтиво обраћање. Одрични облици императива. Императив неправилних глагола. Императив и ненаглашене заменице и речце.

Andatevene subito da qui! Glielo dica Lei! Non ne parlare con nessuno!

Презент конјунктива (*congiuntivo presente*)

Penso che lui sia molto simpatico.

Прошло време конјунктива (*congiuntivo passato*)

Temo che gli studenti non abbiano capito il congiuntivo.

Употреба конјунктива: глаголи, изрази и везници који уводе конјунктив.

Laura vuole che l'insegnante le spieghi il congiuntivo un'altra volta.

È importante che tutti arrivino in tempo.

Прилози

Поређење прилога. Компаратив и суперлатив прилога *bene* и *male*

È meglio non parlarne. Peggio per te!

Апсолутни суперлатив са суфиксом *-issimo*.

Laura parla benissimo l'inglese. Io canto malissimo. Dormi pochissimo.

Грађење прилога од придева помоћу суфикса *-mente*.

Naturalmente ho invitato anche Sara.

Положај прилога за време *ancora, sempre, mai, già, appena*

Siamo appena entrati in aula.

Везници

Систематизација простих везника *e, o, ma, però...*

Chi mi ha chiamato: Marco o Mattia?

Сложени везници *perché, anche, neanche, perciò, quindi, siccome, poiché...*

Sono qui perché voglio aiutarti.

Везнички изрази (*locuzioni congiuntive*) *anche se, dato che...*

Dato che non mi ascolti, me ne vado.

Зависни везници, уз индикатив и конјунктив: *anche se, sebbene, benché, affinché, a patto che...*

Ti aiuterò a patto che tu mi dica la verità.

Речце

Употреба *ci* – систематизација.

– *pronome riflessivo, pronome diretto, pronome indiretto*

Ci vediamo domani! Lui ci saluta sempre. Ci scriverai?

– прилошка употреба за место

Quando vai in Italia? – Ci vado quest'estate.

– заменичке употребе

Io amo il mio cane e ci gioco ogni giorno.

Pensi al tuo futuro? – Sì, ci penso spesso.

Hai sentito che Andrea e Francesca si sono lasciati? – No! Non ci credo!

Non ci capisco niente!

Употреба *ne* – систематизација.

– партитивна употреба

Quanti anni ha Marco? – Ne ha venti.

– заменичка употреба

Avete già parlato del mio problema? – No, non ne abbiamo ancora parlato.

Hai sentito cosa è successo? Che ne pensi tu?

– прилошка употреба

Quando siete tornati dall'Italia? – Ne siamo tornati due giorni fa.

Реченица

Зависно-сложена реченица у индикативу и конјуктиву и уз инфинитив.

а) временска (*temporale*)

Mentre gli studenti facevano il test, la professoressa correggeva i compiti.

Dobbiamo finire gli esercizi prima che il professore torni in aula.

б) узрочна (*causale*)

Sono felice perché Luca è innamorato di me.

в) намерна (*finale*)

Te lo dico affinché tu possa prepararti.

Andiamo in centro per comprare i regali.

г) допусна (*concessiva*)

Anche se aveva dimenticato l'indirizzo, è riuscito a trovare la sua casa.

Nonostante sia stanca, esce con le amiche.

Лексикологија

Синоними, антоними, хомоними.

Основно и преносно значење речи.

Идиоми и фразеологизми.

ШПАНСКИ ЈЕЗИК

Фонетика и правопис

Обнављање и систематизација гласовног система шпанског језика; акцентуација и правопис.

Именице

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Творба речи – суфикси за именице (*-tad, -dad, -miento*), деминутивни, аугментативни и пејоративни суфикси (*-ito, -ón, -ote*); творба речи супротног значења (*responsabilidad/irresponsabilidad*)

3. Род и број именица, именице које мењају значење у зависности од рода (*el orden/la orden*).

4. Род фреквентних именица грчког порекла *el tema, el mapa, la tesis*

5. Властите именице:

– презимена с одређеним чланом за целу породицу (*los Fernández, los Martínez*);

– топоними с обавезним одређеним чланом: *el Danubio, los Balcanes, los Pirineos*

Придеви

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Компарација придева уз *igual de*: *Es igual de guapa que su hermana.*

3. Творба придева супротног значења (*lógico/ilógico, responsable/irresponsable*)

4. Творба придева додавањем суфикса *-ble, -oso, -nte, -ico* (*amable, maravilloso, interesante, histórico*)

5. Апокопа: *cualquier/cualquiera*

Заменице

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Заменице за директни и индиректни објекат уз императив: *Dímelo. / Tráigaselo.*

3. Употреба заменице *SE* (*ponerse los pantalones, ponerse triste, la puerta se ha cerrado, ocurrirse/ocurrírsele*).

Детерминативи

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Квантификатори:

– *varios*: увек у множини, слагање у роду;

– *cada*: *cada uno por su camino / Entrega un papel a cada estudiante*;

– *poco* vs. *un poco*: *Lee poco. / Lee un poco.*

Члан

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Употреба одређеног члана уз детерминативе *otros, demás*: *los otros amigos, los demás*

3. Члан *el* као ознака супстантивације (*el poder, el dormir*)

4. Одређени члан средњег рода *lo* (*lo difícil*)

Бројеви

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Редни бројеви преко 11: *undécimo, duodécimo... vigésimo...*

Прилози

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Прилог *nunca más*: *Nunca más voy a ir a este restaurante.*

3. Прилози за време с анафоричком употребом: *la semana anterior, un día antes, dos años después...*

4. Прилози и прилошки изрази за изражавање сумње, претпоставке, жеље (*lo mismo, igual, puede que, ojalá...*)

Предлози

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Основне и специфичне употребе предлога, предлошке конструкције (*hace/desde/desde hace, por/para- estar por/estar para*)

3. Глаголи са предлозима (*preocuparse por, dedicarse a, interesarse por...*)

Глаголи

1. Обновљање и систематизација садржаја

2. Копулативни глаголи *ser* и *estar* – систематизација и проширивање употребе; специфичне употребе са придевима који мењају значење (*es verde/está verde; es simpática/estuvo simpática el otro día*)

3. Императив (*imperativo*): афирмативни и негативни облик

4. Конјунктив презента (*presente de subjuntivo*): морфолошке особености и употреба за изражавање жеље, намере.

5. Глаголске перифразе са инфинитивом: *volver a, dejar de, estar a punto de, comenzar a, empezar a, ponerse a, acabar de*

6. Глаголске перифразе – систематизација и проширивање лексичког садржаја:

– *comenzar/empezar a/ponerse a/echarse a llegar a/haber de/deber de/venir a + infinitivo*;

– *llevar/venir/ir + gerundio*;

– *seguir gerundio / seguir sin infinitivo*;

– *tener/quedar/llevar + participio*;

7. Футур и кондиционал – изражавање претпоставке (*Serán las dos./Serían las dos.*)

Реченица

1. Обновљање и систематизација садржаја;

2. Зависно-сложена реченица у индикативу:

- узрочна реченица уз везнике *como, porque, es que* и сл.;
- последична зависна реченица уз везнике *por eso, así que* и сл.;
- условна реченица с презентом, футуром и императивом: *Si tengo tiempo, voy. / Si tengo tiempo, iré. / Si puedes, ayúdame;*

3. Зависно-сложене реченице у конјунктиву и инфинитиву:

- изрична реченица за изражавање жеље: *Deseo trabajar. / Deseo que trabajes;*

4. Управни и неуправни говор у индикативу – систематизација и проширивање садржаја:

- слагање времена: *Juan dijo: «Vengo mañana.» > Juan dijo que vendría el día siguiente. Ha dicho que las obras van bien. > Dijo que las obras iban bien. Lo haré mañana. > Dijo que lo haría el día siguiente;*

- преношење наредби: *¡Dame la mano! > Dice que le des la mano.*

ТЕМАТСКЕ ОБЛАСТИ У НАСТАВИ СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Тематске области за све језике се прожимају и исте су у сва четири разреда филолошке гимназије – у сваком наредном разреду обнавља се, а затим проширује фонд лингвистичких знања, навика и умења и екстралингвистичких представа везаних за конкретну тему. Наставници обрађују теме у складу са интересовањима ученика, њиховим потребама и савременим токовима у настави страних језика, тако да свака тема представља одређени ситуацијски комплекс.

Тематске области:

Свакодневни живот (организација времена, послова, слободно време)

Становање (врсте кућа и станова, стамбени простор и просторије и специфичности у вези са њима, становање у великим и мањим градовима и становање на селу)

Свет рада (перспективе и образовни системи, радна места и послови)

Догађаји важни у животу појединца (рођење детета, ступање у брак, завршетак школовања, породица и пријатељи)

Интересантне животне приче и догађаји

Свет културе и уметности (књижевност, визуелне уметности, позориште, музика, филм)

Знамените личности, из света културе и уметности (историјске и савремене)

Важни историјски догађаји

Живи свет и заштита човекове околине

Научна достигнућа, модерне технологије и свет компјутера (распрострањеност, примена, корист и негативне стране)

Медији и комуникација

Храна и здравље (навике у исхрани, карактеристична јела и пића у земљама света, припремање хране)

Описивање људи (спољашњи изглед, карактер, осећања и расположења)

Потрошачко друштво (новац и новчане трансакције, врсте продавница, продајних објеката и начина куповине, производи и специјализоване продавнице, оглашавање)

Спортови и спортске манифестације

Србија – моја домовина

Познати градови и њихове знаменитости, региони и земље у којима се говори циљни језик

Путовање (врсте и начини путовања, туристички центри, опрема за путовање, вредност и корист путовања за појединца)

Празници и обичаји у културама света

Европа и заједнички живот народа

Друштво (религија, социјална питања, миграције, поштовање различитости, права и обавезе појединца, разумевање)

КОМУНИКАТИВНЕ ФУНКЦИЈЕ

Представљање себе и других

Поздрављање (састајање, растанак; формално, неформално, регионално специфично)

Идентификација и именовање особа, објеката, боја, бројева итд.

Давање једноставних упутстава и команди

Изражавање молби и захвалности

Изражавање извињења

Изражавање потврде и негирање

Изражавање допадања и непопадања

Изражавање физичких сензација и потреба

Исказивање просторних и временских односа

Давање и тражење информација и обавештења

Описивање и упоређивање лица и предмета

Изрицање забране и реаговање на забрану

Изражавање припадања и поседовања

Скретање пажње

Тражење мишљења и изражавање слагања и неслагања

Тражење и давање дозволе

Исказивање честитки

Исказивање препоруке

Изражавање хитности и обавезности

Исказивање сумње и несигурности

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

I. ПЛАНИРАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Општи комуникативни циљ наставе страних језика се постиже помоћу различитих поступака, метода наставе и наставних средстава. Комуникативни приступ у настави страних језика се остварује кроз примену различитих облика рада (рад у групама и паровима, индивидуални рад, пројекти), употребу додатних средстава у настави (АВ материјали, ИКТ, игре, аутентични материјали, итд.), као и уз примену принципа наставе засноване на сложеним задацима и пројектима који не морају бити искључиво језичке природе (task-based language teaching; enseñanza por tareas, handlungorientierter FSU).

Савремена настава страних језика претпоставља остваривање исхода уз појачану мисаону активност ученика, поштовања и уважавања дидактичких принципа и треба да допринесе развоју стваралачког и истраживачког духа који ће омогућити ученицима да развијају знања, вредности и функционалне вештине које ће моћи да користе у даљем образовању, у професионалном раду и у свакодневном животу; формирају вредносне ставове; буду оспособљени за живот у мултикултуралном друштву; овладају општим и међупредметним компетенцијама, релевантним за активно учешће у заједници и целоживотно учење.

Планирању се може приступити аналитички и синтетички. Аналитичка метода подразумева рашчлањавање програма до нивоа наставних јединица које се затим распоређују у плану за одређени временски период. Синтетичка метода препоручује обрађивање наставне грађе по ширим целинама.

II. ОСТВАРИВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

ПРЕПОРУКЕ ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ НАСТАВЕ

- Слушање и реаговање на налоге и/или задатке у вези са текстом намењеним развоју и провери разумевања говора;
- Рад у паровима, малим и већим групама (мини-дијалози, игра по улогама, симулације итд.);
- Активности (израда паноа, презентација, зидних новина, постера за учионицу, организација тематских вечери и сл.);
- Дебате и дискусије примерене узрасту (дебате представљају унапред припремљене аргументоване монологе са ограниченим трајањем, док су дискусије спонтаније и неприпремљене интеракције на одређену тему);
- Обимнији пројекти који се раде у учионици и ван ње у трајању од неколико недеља до читавог полугодишта уз конкретно видљиве и мерљиве производе и резултате;
- Граматичка грађа добија свој смисао тек када се доведе у везу са одговарајућим комуникативним функцијама и темама, и то у склопу језичких активности разумевања (усменог говора и писаног текста, усменог и писменог изражавања и медијације;
- Полазиште за посматрање и увежбавање језичких законитости јесу усмени и писани текстови различитих врста, дужине и степена тежине; користе се, такође, изоловани искази, под условом да су контекстуализовани и да имају комуникативну вредност;
- Планира се израда четири писмена задатка за сваки разред.

КАКО СЕ РАЗВИЈАЈУ ЈЕЗИЧКЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ

Развој предметних компетенција се тешко може одвојити од општих и међупредметних компетенција. Колико год биле специфичне, предметне компетенције треба да доприносе да ученици успешније живе и уче. Сваки час је прилика да се развијају и предметне и међупредметне компетенције кроз добро осмишљене активности ученика које погодују трансферу знања, развијању спознајних способности ученика, побољшању њихове радне културе и примени стеченог знања у реалним животним контекстима.

Разумевање говора

Разумевање говора је језичка активност декодирања дословног и имплицитног значења усменог текста; поред способности да разазнаје и поима фонолошке и лексичке јединице и смисаоне целине на језику који учи, да би успешно остварио разумевање, ученик треба да поседује и следеће компетенције: дискурзивну (о врстама и карактеристикама текстова и канала преношења порука), референцијалну (о темама о којима је реч) и социокултурну (у вези са комуникативним ситуацијама, различитим начинима формулисања одређених говорних функција и др.).

Тежина задатака у вези са разумевањем говора зависи од више чинилаца: од личних особина и способности онога ко слуша, укључујући и његов капацитет когнитивне обраде, од његове мотивације и разлога због којих слуша дати усмени текст, од особина онога ко говори, од намера с којима говори, од контекста и околности – повољних и неповољних – у којима се слушање и разумевање остварују, од карактеристика и врсте текста који се слуша итд.

Прогресија (од лакшег ка тежем, од простијег ка сложенијем) за ову језичку активност у оквиру програма предвиђена је, стога, на више равни. Посебно су релевантне следеће:

- присуство/одсуство визуелних елемената (на пример, лакшим за разумевање сматрају се они усмени текстови који су праћени визуелним елементима, због обиља контекстуалних информација које се аутоматски процесуирају, остављајући ученику могућност да пажњу усредсреди на друге појединости);
- дужина усменог текста (напори да се разумеју текстови дужи од три минута оптерећују и засићују радну меморију);
- брзина говора;
- јасност изговора и евентуална одступања од стандардног говора;
- познавање теме;
- могућност/немогућност поновног слушања и друго.

Уопште говорећи, без обзира на врсту текста који се слуша на страном језику, текст се лакше разуме ако поседује следеће карактеристике: ограничен број личности и предмета; личности и предмете који се јасно разликују; једноставне просторне релације (нпр. једна улица, један град) уместо неодређених формулација („мало даље” и слично); хронолошки след; логичке везе између различитих исказа (нпр. узрок/последица); могућност да се нова информација лако повеже са претходно усвојеним знањима.

У вези са тим, корисне су следеће термилошке напомене:

– категорије насловљене Аудио и видео материјали подразумевају све врсте снимака (ДВД, ЦД, материјали са интернета) разних усмених дискурзивних форми, укључујући и песме, текстове писане да би се читали или изговарали и сл., који се могу преслушавати више пута;

– насловљене Монолошка излагања, Медији (информативне и забавне емисије, документарни програми, интервјуи, дискусије), Спонтана интеракција, Упутства, подразумевају снимке неформалних, полуформалних и формалних комуникативних ситуација у којима слушаца декодира речено у реалном времену, то јест без могућности преслушавања/поновног прегледа аудио и видео материјала, као и реалне ситуације којима присуствује уживо у својству посматрача, гледаоца или слушаоца (предавања, филмови, позоришне представе и сл.).

Стално развијање способности разумевања говора на страном језику услов је за развој аутономије у употреби страног језика ван учионице и аутономије у учењу тог језика. Стога се у настави и учењу страног језика непрекидно ради на стицању стратешке компетенције, коју чине когнитивне и метакогнитивне стратегије, на пример (когнитивне од бр. 1 до 4, метакогнитивне под бр. 5 и 6):

1. коришћење раније усвојених знања;
2. дедуктивно/индуктивно закључивање;
3. потреба контекста;
4. предвиђање;
5. анализа и критичко расуђивање;
6. самостална контрола активности.

Како би ученици са већим успехом разумели говор на страном језику, потребно је да приликом слушања примене стратегије чија је делотворност доказана у разним ситуацијама, то јест да обрате пажњу на а) општу тему разговора или поруке, б) улоге саговорника, в) њихово расположење, г) место где се разговор одвија и д) време када се разговор одвија. Битно је, такође, да буду свесни свега што је допринело да дођу до тих информација како би се навикли да предвиде развој разговора на основу онога што су чули и на основу својих чињеничних знања; да износе претпоставке на основу контекста и тона разговора; да слушају „између речи” (као што се чита „између редова”) да би разумели шта стварно мисле саговорници, јер људи не кажу увек оно што мисле; да разликују чињенице од мишљења како би постали критички слушаоци.

Пример листе критеријума за проверу која се може дати ученицима

Пре слушања	
Проверио/ла сам да ли сам добро разумео/ла налог.	
Пажљиво сам погледао/ла слике и наслов како бих проверио/ла да ли ми то може помоћи у предвиђању садржаја текста који ћу слушати.	
Покушао/ла сам да се присетим што је могуће већег броја речи у вези са темом о којој ће бити говора.	
Покушао/ла сам да размислим о томе шта би се могло рећи у таквој ситуацији.	
За време слушања	
Препознао/ла сам врсту текста (разговор, рекламна порука, вести итд.).	
Обратио/ла сам пажњу на тон и на звуке који се чују у позадини.	

Ослонио/ла сам се на још неке показатеље (нпр. на кључне речи) како бих разумео/ла општи смисао текста.	
Ослонио/ла сам се на своја ранија искуства како бих из њих извео/ла могуће претпоставке.	
Обратио/ла сам пажњу на речи које постоје и у мом матерњем језику или у неком другом језику који познајем.	
Нисам се успаничио/ла када нешто нисам разумео/ла и наставио/ла сам да слушам.	
Покушао/ла сам да издвојим имена лица и места.	
Покушао/ла сам да запамтим тешке гласове и да их поновим.	
Покушао/ла сам да издвојим из говорног ланца речи које сам онда записао/ла да бих видео/ла да ли одговарају онима које су ми познате.	
Нисам се предао/ла пред тешкоћом задатка и нисам покушао/ла да погађам наслепо.	
Покушао/ла сам да уочим граматичке елементе од посебног значаја (времена, заменице итд.).	
После слушања	
Вратио/ла сам се на почетак како бих проверио/ла да ли су моје почетне претпоставке биле тачне, односно да ли треба да их преиспитам.	
Како бих поправио/ла своја постигнућа, убудуће ћу водити рачуна о следећем:	

Разумевање прочитаног текста

Читање или разумевање писаног текста спада у тзв. визуелне рецептивне језичке вештине. Том приликом читалац прима и обрађује тј. декодира писани текст једног или више аутора и проналази његово значење. Током читања неопходно је узети у обзир одређене факторе који утичу на процес читања, а то су карактеристике читалаца, њихови интереси и мотивација, као и намере, карактеристике текста који се чита, стратегије које читаоци користе, као и захтеви ситуације у којој се чита.

На основу намере читаоца разликујемо следеће врсте визуелне рецепције:

- читање ради усмеравања;
- читање ради информисаности;
- читање ради праћења упутстава;
- читање ради задовољства.

Током читања разликујемо и ниво степена разумевања, тако да читамо да бисмо разумели:

- глобалну информацију;
- посебну информацију;
- потпуну информацију;
- скривено значење одређене поруке.

На основу ових показатеља програм садржи делове који, из разреда у разред, указују на прогресију у домену дужине текста, количине информација и нивоа препознатљивости и разумљивости и примени различитих стратегија читања.

У складу са тим, градирани су по нивоима следећи делови програма:

- разликовање текстуалних врста;

- препознавање и разумевање тематике – ниво глобалног разумевања;
- глобално разумевање у оквиру специфичних текстова;
- препознавање и разумевање појединачних информација – ниво селективног разумевања;
- разумевање стручних текстова;
- разумевање књижевних текстова.

Писмено изражавање

Писана продукција подразумева способност ученика да у писаном облику опише догађаје, мишљења и осећања, пише електронске и СМС поруке, учествује у дискусијама на блогу, резимира садржај различитих порука о познатим темама (из медија, књижевних и уметничких текстова и др.), као и да сачини краће презентације и слично.

Задатак писања на овом нивоу остварује се путем тзв. вођеног састава. Тежина задатака у вези са писаном продукцијом зависи од следећих чинилаца: познавања лексики и нивоа комуникативне компетенције, капацитета когнитивне обраде, мотивације, способности преношења поруке у кохерентне и повезане целине текста.

Прогресија означава процес који подразумева усвајање стратегија и језичких структура од лакшег ка тежем и од простијег ка сложенијем. Сваки виши језички ниво подразумева циклично понављање претходно усвојених елемената, уз надоградњу која садржи сложеније језичке структуре, лексику и комуникативне способности. За ову језичку активност у оквиру програма наставе и учења предвиђена је прогресија на више равни. Посебно су релевантне следеће ставке:

- теме (ученикова свакодневница и окружење, лично интересовање, актуелни догађаји и разни аспекти из друштвено-културног контекста, као и теме у вези са различитим наставним предметима);
- текстуалне врсте и дужина текста (формални и неформални текстови, наративни текстови и др.);
- лексика и комуникативне функције (способност ученика да оствари различите функционалне аспекте као што су описивање људи и догађаја у различитим временским контекстима, да изрази захвалност, да се извини, да нешто честита и слично у доменима као што су приватни, јавни и образовни).

Усмено изражавање

Усмено изражавање као продуктивна вештина посматра се са два аспекта, и то у зависности од тога да ли је у функцији монолошког излагања текста, при чему говорник саопштава, обавештава, презентује или држи предавање једној или више особа, или је у функцији интеракције, када се размењују информације између два или више саговорника са одређеним циљем, поштујући принцип сарадње током дијалога.

Активности монолошке говорне продукције су:

- јавно обраћање путем разгласа (саопштења, давање упутстава и информација);
- излагање пред публиком (јавни говори, предавања, презентације разних производа, репортаже, извештавање и коментари о неким културним догађајима и сл.).

Ове активности се могу реализовати на различите начине и то:

- читањем писаног текста пред публиком;
- спонтаним излагањем или излагањем уз помоћ визуелне подршке у виду табела, дијаграма, цртежа и др.;
- реализацијом увежбане улоге или певањем.

Зато је у програму и описан, из разреда у разред, развој способности општег монолошког излагања које се огледа кроз описивање, аргументовање и излагање пред публиком.

Интеракција подразумева сталну примену и смењивање рецептивних и продуктивних стратегија, као и когнитивних и дискурзивних стратегија (узимање и давање речи, договарање, усаглашавање, предлагање решења, резимирање, ублажавање или заобилажење неспоразума или

посредовање у неспоразуму) које су у функцији што успешнијег остваривања интеракције. Интеракција се може реализовати кроз низ активности, на пример: размену информација, спонтану конверзацију, неформалну или формалну дискусију, дебату, интервју или преговарање, заједничко планирање и сарадњу.

Стога се и у програму, из разреда у разред, прати развој вештине говора у интеракцији кроз следеће активности:

- разумевање изворног говорника;
- неформални разговор;
- формална дискусија;
- функционална сарадња;
- интервјуисање;
- усклађивање интонације, ритма и висине гласа (са комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације).

Превођење у настави страног језика

Превођење представља специфичан вид активности са својим посебним лингвистичким и психолошким законитостима. У настави страног језика превођење се користи као помоћно средство за развијање комуникативне компетенције код ученика и ослања се на повезивање општих знања из других области у циљу што успешнијег писменог превођења кратких, адаптираних текстова савремених аутора уз употребу једнојезичних и двојезичних речника и информационих технологија. Увежбавају се ситуације у којима ученик може усмено да пренесе суштину краће поруке са матерњег на страни језик и обрнуто.

Социокултурна компетенција

Социокултурна компетенција представља скуп знања о свету уопште, као и о сличностима и разликама између властите заједнице ученика и заједница чији језик учи. Та знања се односе на све аспекте живота једне заједнице, од свакодневне културе (навике, начин исхране, радно време, разонода), услова живота (животни стандард, здравље, сигурност) и умећа живљења (тачност, конвенције и табуи у разговору и понашању), преко међуљудских односа, вредности, веровања и понашања, до паравербалних средстава (гест, мимика, просторни односи међу саговорницима итд.). Ова знања су услов за успешну комуникацију, те чине неодвојиви део наставе страног језика. Социокултурна компетенција се развија кроз активно укључивање у аутентичну усмену и писану комуникацију (слушање песама, гледање емисија, читање аутентичних текстова, разговор, електронске поруке, СМС, друштвене мреже, дискусије на форуму или блогу итд.), као и истраживање тема које су релевантне за ученика у погледу њиховог узраста, интересовања и потреба.

У тесној вези са социокултурном компетенцијом је и интеркултурна компетенција, која подразумева развој свести о другом и другачијем, познавање и разумевање сличности и разлика између говорних заједница у којима се ученик креће (како у матерњем језику/језицима, тако и у страним језицима које учи). Интеркултурна компетенција такође подразумева и развијање радозналости, толеранције и позитивног става према индивидуалним и колективним карактеристикама говорника других језика, припадника других култура које се у мањој или већој мери разликују од његове сопствене, то јест, развој интеркултурне личности.

Медијација

Медијација представља активност у оквиру које ученик не изражава сопствено мишљење већ преузима улогу посредника између особа које нису у стању или могућности да се непосредно споразумевају. На овом нивоу образовања, медијација може бити усмена, писана или комбинована, неформална или полуформална, и укључује, на Л1 или на Л2, сажимање текста, његово експликативно проширивање и превођење. Превођење се у овом програму третира као посебна језичка активност која никако не треба да се користи као техника за усвајање било ког аспекта циљног језика предвиђеног комуникативном наставом нити као елемент за вредновање језичких постигнућа – оцењивање (нпр. за проверу разумевања говора или писаног текста). Превођење подразумева развој знања и вештина коришћења помоћних средстава (речника, приручника, информационих технологија итд.) и способност изналажења језичких и културних еквивалената између језика са којег се преводи и језика на који се преводи. Поред поменутог, у склопу те језичке

активности користе се одговарајуће компензационе стратегије ради превазилажења тешкоћа које се јављају у оквиру језичке активности медијације (на пример перифраза, парафраза и друго), о којима је такође потребно водити рачуна у настави и учењу.

Лингвистичка компетенција

Лингвистичка компетенција се односи на познавање и разумевање принципа функционисања и употребе језика и обухвата фонолошко-фонетска, правописна, лексичка, семантичка, граматичка (морфосинтаксичка) знања. Ова знања су основ за остваривање општег комуникативног циља наставе страног језика и развој правилних језичких навика кроз усвајање нормиране језичке структуре.

Упутство за тумачење граматичких садржаја

Настава граматике, с наставом и усвајањем лексики и других аспеката страног језика, представља један од предуслова овладавања страним језиком. Усвајање граматике подразумева формирање граматичких појмова и граматичке структуре говора код ученика, изучавање граматичких појава, формирање навика и умења у области граматичке анализе и примене граматичких знања, као прилог изграђивању и унапређивању културе говора.

Граматичке појаве треба посматрати са функционалног аспекта тј. од значења према средствима за његово изражавање (функционални приступ). У процесу наставе страног језика у што већој мери треба укључивати оне граматичке категорије које су типичне и неопходне за свакодневни говор и комуникацију, и то кроз разноврсне моделе, применом основних правила и њиховим комбиновањем. Треба тежити томе да се граматика усваја и рецептивно и продуктивно, кроз све видове говорних активности (слушање, читање, говорење и писање, као и превођење), на свим нивоима учења страног језика, према јасно утврђеним циљевима и задацима, стандардима и исходима наставе страних језика.

Језички садржаји су разврстани у складу са Стандардима образовних постигнућа за крај општег средњег образовања. Документ Стандарда је усаглашен са Европским референтним оквиром за живе језике за сваки језички ниво (од нивоа А2.2 до нивоа Б2.2 (изузетно Ц1)), који подразумева прогресију језичких структура према комуникативним циљевима: од простијег ка сложенијем и од рецептивног ка продуктивном. Сваки виши језички ниво подразумева граматичке садржаје претходних језичких нивоа. Цикличним понављањем претходно усвојених елемената, надограђују се сложеније граматичке структуре. Наставник има слободу да издвоји граматичке структуре које ће циклично понављати у складу са постигнућима ученика, као и потребама наставног контекста.

Главни циљ наставе страног језика јесте развијање комуникативне компетенције на одређеном језичком нивоу, у складу са статусом језика и годином учења. С тим у вези, уз одређене граматичке категорије стоји напомена да се усвајају рецептивно, док се друге усвајају продуктивно.

Лектира

Наставник бира садржаје у складу са узрастом, развојним и образовним потребама ученика.

Опште препоруке за наставу страних језика

Пројектна настава

Пројектна настава је облик образовно-васпитног рада којим се развијају међупредметне компетенције уз употребу информационо комуникационих технологија. То је модел наставе организован око пројекта. Резултат пројекта је продукт који има јасну употребну и/или васпитну вредност. Пројекти могу бити организовани на нивоу одељења, разреда, школе или у сарадњи више школа. Развијају се кроз следеће фазе: планирање (одабир тема, постављање циља, доделу улога, поделу активности...); реализацију пројектних активности; презентовање/промовисање пројекта; евалуацију и рефлексију о пројекту. Резултати рада се могу промовисати на изложбама, приредбама, гостовањима на локалној телевизији, у школском часопису и др. Пројектна настава је усмерена на развој осамостаљивања ученика у процесу рада и учења, осећаја за личну одговорност за реализацију пројекта, социјалних и комуникацијских вештина, самопоуздања, самосталности у доношењу одлука, као и на стицање дуготрајнијег знања, вештина и навика, критичког односа према сопственом и туђем раду, способности решавања проблема, систематичнијем овладавању програмских садржаја.

Интердисциплинарност у настави страних језика

У оквиру пројектне наставе општа препорука је да наставник страног језика сарађује са наставницима других (језичких и нејезичких) предмета. У наведеној сарадњи могуће је применити, поред техника и начина рада пројектне наставе, и стратегије и технике рада који су својствени тзв.

настави CLIL (енгл. Content and Language Integrated Learning), а која подразумева интегрисано усвајање страног језика и нејезичког садржаја других предмета (друштвених и природних наука). Важно је истаћи да овај облик наставе подстиче развој језичких компетенција ученика на страном и на матерњем језику у контексту нејезичких предмета, те је стога циљ овакве наставе достићи академске језичке компетенције на оба језика и тако усмерити ученика ка даљем, целоживотном учењу и усавршавању како у локалној средини, тако и у ширем, међународном контексту.

Овакав интердисциплинарни контекст употребе страног и матерњег језика омогућава употребу аутентичног и разноврсног дидактичког материјала који је у вези са различитим нејезичким садржајима. Тако на пример, описивање неког природног или друштвеног феномена, као и дискусија о резултатима одређеног експеримента пружају ученика аутентичан контекст у коме ће фокус наставе бити, пре свега, на употребу страног језика и остваривање комуникације на страном језику. На овај начин ће се омогућити ученику да користи страни језик без страха од грешака јер је фокус на преношењу значења те се тако циљни (страни) језик користи за комуникативне циљеве, а не само као предмет учења.

III. ПРАЋЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Процес праћења и вредновања започиње иницијалним (или дијагностичким) оцењивањем. Овим се установљује колико ученик влада пређашњим градивом неопходним за даље учење страног језика. На основу иницијалног теста наставник ће лакше планирати и организовати процес учења, па и индивидуализовати приступ ученицима.

Током целе школске године, при вредновању треба да се смењују две врсте оцењивања: формативно и сумативно.

Формативно оцењивање, којим се вреднују ученикова постигнућа, у начелу треба да подржава и ученика и учење. Оно треба да се спроводи чешће, и да буде интерактивно, то јест да и ученици учествују у оцењивању: њихово самопроцењивање и узајамно процењивање треба да буде део укупног процеса оцењивања. Циљ тога је да се код ученика подстакне самосталност и одговорност. Наставник притом добија увид у то како ученик учи, прикупља информације о постигнућима, и на том основу модификује наставу и остале активности. Формативно оцењивање олакшава наставнику и да утврди критеријуме за вредновање постигнућа. Наставник ученику током праћења његовог рада и активности мора пружати повратне информације како би му помогао да постигне предвиђени исход. Формативно оцењивање даће и самом наставнику назнаке о квалитету његовог рада и ефикасности примењених метода.

Сумативним оцењивањем вреднује се резултат учења. Овакво оцењивање спроводи се периодично, на крају појединих делова програма и по завршетку читавог програма. Оријентисано на прошлост, оно сумира постигнућа до тренутка оцењивања. Сумативним оцењивањем наставник ће утврдити да ли је ученик постигао предвиђене резултате, то јест исходе учења.

Наставник треба нарочито да подржи саморефлексију код ученика: потребно је да ученик у одређеној мери објективно процењује шта зна, уме и може. Такође треба подстицати вршњачко учење, тј. сарадњу међу ученицима при утврђивању градива, усвајању новог, раду на пројектним задацима итд. Модалитети и квалитет те сарадње даваће наставнику шири увид у сопствени рад и у напредак ученика.

Најзад, у процесу наставе вреднује се и рад наставника, како путем самопроцењивања тако и путем анкетања ученика.

Ниједан начин вредновања није потпуно објективан; зато их треба комбиновати, да би се стекла што веродостојнија слика о раду, постигнутим исходима и стеченим компетенцијама ученика, као и о раду и дидактичким методама наставника.

Писмени задаци

У току школске године ученици раде два писмена задатка, по један у сваком полугодишту. Писмени задатак се по правилу ради у форми превода и проверава оспособљеност ученика за примену развијених теоријских знања и ниво оспособљености за самостални рад. У току писменог задатка наставник може дозволити употребу речника.

Осим обавезног писменог задатка, раде се и усмене и писане провере знања.

Како се прати и вреднује развој језичких компетенција

Нека правила и поступци у процесу праћења и процењивања степена развијености компетенција код ученика:

- Развој компетенција наставници прате заједно са својим ученицима;
- Наставници сарађују и заједнички процењују развој компетенција код својих ученика;
- Процес праћења је по карактеру пре формативан него сумативан;
- У проценама се узимају у обзир разноврсни примери који илуструју развијеност компетенције;
- У процењивању се узимају у обзир и самопроцене ученика и вршњачке процене, а не само процене наставника;
- Велики значај се придаје квалитативним, уместо претежно квантитативним подацима и показатељима;
- Процена садржи опис јаких и слабијих страна развијености компетенције и предлоге за њено даље унапређивање, а не само суд о нивоу развијености.

ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК ИТАЛИЈАНСКИ И ШПАНСКИ

Назив предмета	ДРУГИ СТРАНИ ЈЕЗИК
Циљ	Циљ учења страног језика је да ученик усвајањем функционалних знања о језичком систему и култури и унапређивањем стратегија учења страног језика развије комуникативну компетенцију, академску и медијску писменост, оспособи се за интеркултурно разумевање и професионални развој.

Општа предметна компетенција

Ученик влада језичким вештинама и знањима која му омогућавају да на страном језику разуме текстове које слуша или чита у приватном, јавном, образовном или професионалном контексту; комуницира писмено или усмено у формалним и неформалним ситуацијама.

Посредујући у усменој или писаној комуникацији, ученик преноси поруке са страног на матерњи (први) језик и обрнуто. Владање страним језиком ученику омогућава стицање знања из различитих области која примењује у свакодневном животу, образовању и раду. Учењем страног језика ученик развија креативност, критичко мишљење, вештине комуникације, самосталност и сарадњу, уважавање различитости култура и културу дијалога.

Основни ниво

Ученик користи страни језик у мери која му помаже да разуме садржај усмене поруке и кратке једноставне информације у вези са личним интересовањем и познатим областима и активностима. Учествоје у уобичајеном, свакодневном разговору, чита и проналази жељену информацију у текстовима са темом од непосредног личног интереса. Пише о различитим аспектима из непосредног окружења и ради сопствених потреба.

Средњи ниво

Ученик користи страни језик да разуме суштину текста или да учествује у разговору или дискусији (нпр. школа, забава, спорт); сналази се у не/предвидивим ситуацијама када му је неопходно да користи страни језик и/или да у кратком усменом излагању оствари свој интерес. Пише о властитом искуству, описује своје утиске, планове и очекивања.

Напредни ниво

Ученик користи страни језик да активно учествује у усменој комуникацији; да прати дужа и сложенија излагања или дискусије о конкретним или апстрактним темама из познатих општих или стручних тематских области, као и да објашњава своје ставове и/или образлаже различите предлоге. Чита и пише текстове о широком спектру тема у складу са општим и властитим интересовањима.

Специфична предметна компетенција: РЕЦЕПЦИЈА (слушање и читање)

Основни ниво

Ученик разуме уобичајене изразе и схвата општи смисао свакодневне комуникације изговорене споро и разговетно. Користећи основно лингвистичко знање, чита краће текстове

написане стандардним језиком, разноврсног садржаја из свакодневног живота и/или блиских области или струке, у којима преовлађују фреквентне речи и изрази.

Средњи ниво

Ученик разуме основне елементе развојног говора у свакодневним ситуацијама и једноставна излагања и презентације из блиских области изговорене стандардним језиком и релативно споро. У тексту, из домена личног интересовања и делатности, у коме преовлађују сложене језичке структуре, ученик разуме општи смисао и допунске информације, користећи различите технике/врсте читања.

Напредни ниво

Ученик разуме суштину и детаље опширнијих излагања или разговора у којима се користи стандардни језик, мења ритам, стил и тон разговора, а у вези са садржајима из ширег интересовања ученика. Ученик разуме дуже текстове различитог садржаја (нпр. адаптирана или оригинална прозна књижевна дела, актуелни новински чланци и извештаји); брзину и технику читања подешава према тексту који чита.

Специфична предметна компетенција: ПРОДУКЦИЈА (говор и писање)

Основни ниво

Ученик у свакодневним ситуацијама пише или даје усмена упутства, писмено или усмено размењује информације о уобичајеним општим и блиским темама.

Користећи једноставне изразе, фразе и језичке структуре, пише кратке забелешке, поруке и писма, и/или према моделу пише једноставне текстове нпр. описе особа и догађаја из познатих области.

Средњи ниво

Ученик без припреме започиње и води разговор, износи усмено или писмено мишљење о темама из домена личног интересовања, образовања, културе и сл.

Користећи разноврсне језичке структуре, шири фонд речи и израза, ученик усмено или писмено извештава, излаже и/или према упутству пише компактни текст поштујући правописну норму и основна правила организације текста.

Напредни ниво

Ученик са сигурношћу, течно и спонтано, учествује у усменој или писменој комуникацији, говори, извештава, преводи и/или самостално пише текстове о темама и садржајима из ширег круга интересовања; користећи информације и аргументе из различитих извора, износи ставове и преноси мишљење, размењује, проверава и потврђује информације. Ученик према потреби води формалну или неформалну преписку, доследно примењујући правописну норму, језичка правила и правила организације текста.

Разред	Четврти	
Недељни фонд часова	3	
Годишњи фонд часова	99	
Стандарди образовних постигнућа	ИСХОДИ По завршетку четвртог разреда ученик/ученица ће бити у стању да:	Теме и кључни појмови садржаја програма
1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2. СТ.1.1.1. Разуме краће поруке, обавештења и упутства која се саопштавају развојно и полако. 2. СТ.1.1.2. Схвата смисао краће спонтане интеракције између двоје или више са/говорника у личном, образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.3. Схвата општи смисао информације или краћих	– разуме и извршава упутства и налоге за различите активности, укључујући и оне у којима постоји узрочно-последични и/или хронолошки след од неколико корака, и то у различитим приватним, јавним и образовним комуникативним ситуацијама исказане умереним ритмом и стандарднојезичком артикулацијом и прозодијом, уз евентуално повремено ометање позадинским шумовима; – разуме општи садржај и највећи број тематских појединости монолошких	РАЗУМЕВАЊЕ ГОВОРА – разумевање говора; – комуникативна ситуација; – монолошко и дијалошко излагање;

монолошких излагања у образовном и јавном контексту. 2. СТ.1.1.4. Схвата смисао прилагођеног аудио и видео записа у вези с темама из свакодневног живота (стандардни говор, разговетни изговор и спор ритам излагања). 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.1.2.1. Разуме општи смисао једноставних краћих текстова у вези с блиским темама, у којима преовлађују фреквентне речи и интернационализми. 2.СТ.1.2.2. Проналази потребне информације у једноставним текстовима (нпр. огласи, брошуре, обавештења, кратке новинске вести). 2.СТ.1.2.3. Разуме једноставне личне поруке и писма. 2.СТ.1.2.4. Уочава потребне детаље у текстовима из свакодневног живота (натписи на јавним местима, упутства о руковању, етикете на производима, јеловник и сл.). 2.СТ.1.2.5. Разуме кратке адаптиране одломке књижевних дела, и друге поједностављене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.1.3.1. Уме да оствари друштвени контакт (нпр. поздрављање, представљање, захваљивање). 2.СТ.1.3.2. Изражава слагање/неслагање, предлаже, прихвата или упућује понуду или позив. 2.СТ.1.3.3. Тражи и даје једноставне информације, у приватном, јавном и образовном контексту. 2.СТ.1.3.4. Описује блиско окружење (особе, предмете, места, активности, догађаје). 2.СТ.1.3.5. Излаже већ припремљену кратку презентацију о	излагања на друштвено релевантне теме, исказаних претежно стандардним језиком или једноставнијим варијантама и формама разговорног језика, уз визуелну подршку или без ње (нпр. путем презентације и сл.); – разуме општи смисао и важније појединости информативних прилога из различитих медија о познатим, друштвено и узрасно релевантним темама, у којима се користи претежно (али не искључиво) стандардни говор; – разуме битне елементе садржаја (главну тему и важније споредне елементе тематике, међусобне односе актера, околности радње, заплет и епилог, хронологију дешавања у општим цртама, главне узрочно-последичне аспекте) у медијски подржаним аудио и аудио-визуелним формама, у којима се обрађују познате и друштвено-релевантне теме и користи претежно (али не искључиво) стандардни говор; – разуме општи садржај и идентификује важније појединости дијалошких форми, интервјуа, дискусија и дебата, у директној или медијски посредованој комуникацији, у којима учествује двоје или више говорника, нпр. приликом исказивања молби, захвалности и извињења, као и размене информација на познате и блиске теме из свакодневног живота, уз употребу претежно стандарднојезичких елемената и споријег ритма, без упадљивих индивидуалних говорних специфичности и паралелног говора учесника у комуникацији (тзв. „упадања у реч”), а уз евентуална понављања и појашњења (по потреби); – разуме једноставнија образложења ставова, мишљења, препорука и предлога, слагања и неслагања саговорника, прати нит аргументације и противаргументе, формулисане једноставнијим језичким средствима и изнете на недвосмислен начин (уз евентуална минимална и јасно распознатљива имплицитна значења), праћена евентуалним невербалним паравербалним комуникативним сигнаlima; – разуме садржај и већину тематски повезаних појединости у текстовима савремене музике различитих жанрова и поетских форми изговорених наглас (нпр. слем поезију), уз поновљена слушања и одговарајућу припрему, по потреби;	– стандардни језик; – изговор; – информативни прилози; – размена информација; – аргументација; – ИКТ;
--	--	---

блиским темама. 2.СТ.1.3.6. Преноси или интерпретира кратке поруке, изјаве, упутства или питања. 2.СТ.1.3.7. Излаже једноставне, блиске садржаје у вези са културом и традицијом свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.1.4.1. Пише кратке белешке и једноставне поруке (нпр. изражава захвалност, извињење, упозорење). 2.СТ.1.4.2. Пише приватно писмо о аспектима из свакодневног живота (нпр. описује људе, догађаје, места, осећања). 2.СТ.1.4.3. Попуњава образац/упитник, наводећи личне податке, образовање, интересовања и сл. 2.СТ.1.4.4. Пише једноставне текстове према моделу, уз помоћ илустрација, табела, слика, графикана, детаљних упутстава. 2.СТ.1.4.5. Преводи или интерпретира информације из једноставних порука, бележака или образаца. 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.1.5.1. Користи задовољавајући број фреквентних речи и израза које му омогућавају изражавање основних комуникативних функција у свакодневним ситуацијама. 2.СТ.1.5.2. Саставља кратке, разумљиве реченице користећи једноставне језичке структуре. 2.СТ.1.5.3. Има углавном јасан и разумљив изговор. 2.СТ.1.5.4. Пише с одговарајућом ортографском тачношћу уобичајене речи које користи у говору. 2.СТ.1.5.5. Примењује основну правописну норму. 2.СТ.1.5.6. Користи неутралан језички регистар. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на средњем нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине –	– разуме општи садржај и важније појединости у влоговима, видео прилозима на друштвеним мрежама и у другим медијски подржаним визуелним и хибриднијим форматима, у складу са интересовањима;	
---	---	--

СЛУШАЊЕ 2.СТ.2.1.1. Разуме суштину и битне појединости порука, упутстава и обавештења о темама из свакодневног живота и делатности. 2.СТ.2.1.2. Разуме суштину и битне појединости разговора или расправе између двоје или више са/говорника у приватном, образовном и јавном контексту.		
2.СТ.2.1.3. Разуме суштину и битне појединости монолошког излагања у образовном и јавном контексту уколико је излагање јасно и добро структурирано. 2.СТ.2.1.4. Разуме суштину аутентичног тонског записа (аудио и видео запис) о познатим темама, представљених јасно и стандардним језиком. 2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.2.2.1. Разуме општи смисао и релевантне информације у текстовима о блиским темама из образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.2.2. Открива значење непознатих речи на основу контекста који му је близак. 2.СТ.2.2.3. Разуме описе догађаја, осећања и жеља у личној преписци. 2.СТ.2.2.4. Проналази потребне информације у уобичајеним писаним документима (нпр. пословна преписка, проспекти, формулари). 2.СТ.2.2.5. Проналази специфичне појединости у дужем тексту са претежно сложеним структурама, у коме се износе мишљења, аргументи и критике (нпр. новински чланци и стручни текстови). 2.СТ.2.2.6. Разуме адаптиране књижевне текстове и прилагођене текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.2.3.1. Започиње, води и завршава једноставан разговор и укључује се у дискусију на теме како од личног интереса, тако и оне	– примењује стратегије читања које омогућавају оријентисање и сналажење у краћим и дужим текстовима о мање познатим темама, које спадају у шири спектар интересовања, са циљем процењивања његове релевантности за читаоца и утврђивања начина за даље бављење текстом (“skimming”, глобално и оријентационо читање); – примењује стратегије читања које омогућавају усмеравање пажње на релевантне краће целине и појединачне делове дужих и сложенијих текстова (= “scanning”, селективно читање); – разуме општи садржај и важне појединачне информације аутентичних текстова у вези с блиским темама актуелног друштвеног дискурса; – разуме општи садржај и већину појединости дужих текстова о различитим конкретним и делимично апстрактним темама; – разуме општи садржај и најважније појединости сложенијих нефикционалних текстова у различитим медијским изворима и формама, укључујући и хипертекстуалне врсте (текстове на интернету – информативног карактера, форуме, блогове, дискусионе групе, прилоге на друштвеним мрежама итд.); – разуме општи садржај и релевантне детаље сложенијих саветодавних текстова, упутстава, препорука; – разуме општи смисао, релевантне појединости и издваја поруку сложенијих краћих и дужих књижевних текстова различитих жанрова; – разуме аутентичне текстове (часописе, књижевне текстове, путописе, биографије, песме итд.) које чита из забаве и по сопственом избору уз селективно коришћење референтне литературе; – разуме садржај преписке у којој	РАЗУМЕВАЊЕ ПРОЧИТАНОГ ТЕКСТА – разумевање прочитаног текста; – врсте текстова; – критичко читање; – критичко мишљење; – издвајање поруке и суштинских информација; – препознавање основне аргументације; – непознате речи; – ИКТ;

о свакодневном животу. 2.СТ.2.3.2. Износи лични став, уверења, очекивања, искуства, планове као и коментаре о мишљењима других учесника у разговору. 2.СТ.2.3.3. Размењује, проверава, потврђује информације о познатим темама у формалним ситуацијама (нпр. у установама и на јавним местима). 2.СТ.2.3.4. Описује или препричава стварне или измишљене догађаје, осећања, искуства. 2.СТ.2.3.5. Излаже већ припремљену презентацију о темама из свог окружења или струке. 2.СТ.2.3.6. Извештава о догађају, разговору или садржају нпр. књиге, филма и сл. 2.СТ.2.3.7. Излаже садржаје и износи своје мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа.	учествује (имејлови, поруке, писма), чак и када она садржи колоквијални говор; – уочава и разуме стилски маркирану употребу језика и функционална одступања од језичке норме (нпр. игру речима засновану на хомонимији, полисемији итд.); – разуме сложеније текстове и препознаје ауторове ставове, закључке и структуру текста (аргументацију, каузалност итд.); – препознаје функционални стил текста и разуме његове главне особености; – примењује (основне) критеријуме за селекцију секундарне литературе и других извора у раду на књижевним и другим текстовима и користи релевантне информације из њих за потребе (групног и индивидуалног) истраживачког рада; – идентификује језичке јединице у тексту и анализира га на основу развијених правописних, граматичких, лексичких и семантичких знања;	
4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.2.4.1. Пише белешке или одговара на поруке, истичући битне детаље. 2.СТ.2.4.2. У приватној преписци, тражи или преноси информације, износи лични став и аргументе. 2.СТ.2.4.3. Пише, према упутству, дескриптивне и наративне текстове о разноврсним темама из области личних интересовања и искустава. 2.СТ.2.4.4. Пише кратке, једноставне есеје о различитим темама из личног искуства, приватног, образовног и јавног контекста. 2.СТ.2.4.5. Пише извештај или прослеђује вести (преводи, интерпретира, резимира, сажима) у вези са кратким и/или једноставним текстом из познатих области који чита или слуша. 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.2.5.1. Користи речи и изразе који му омогућавају успешну комуникацију у	– користи интонацију, ритам и висину гласа у складу са сопственом комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације, водећи рачуна о језичком регистру; – споразумева се са саговорником у вези са познатим образовним и друштвено-релевантним темама, спонтано и без већих ограничења, пауза и напора; – користи спонтано и самостално циљни језик као језик комуникације у учионици и ван ње; – описује или излаже на тему из ширег окружења и домена интересовања, користећи додатна образложења; – саопштава и интерпретира већи број информација текстуалних, илустрованих и мултимедијалних садржаја на образовне и друштвено-релевантне теме; – методично и систематично представља резултате самосталног/тимског истраживачког пројекта, примењујући стратегије израде и структурисања усменог изражавања приликом презентације (увод, разрада, завршна реч); – изражава осећања, намере, надања и снове и реагује на сличне исказе саговорника; – износи сопствено мишљење, изражава и	УСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ – усмено изражавање; – интерпретирање; – неформални разговор; – формална дискусија; – сарадња; – интонација, ритам и висина гласа; – дијалог; – комуникативна намера; – дискурсни маркери; – аргументација; – критичко мишљење;

предвидивим/свакодневним ситуацијама, актуелним догађајима и сл. 2.СТ.2.5.2. Правилно разуме и користи већи број сложенијих језичких структура. 2.СТ.2.5.3. Има сасвим разумљив изговор. 2.СТ.2.5.4. Пише прегледан и разумљив текст у коме су правопис, интерпункција и организација углавном добри. 2.СТ.2.5.5. Препознаје формални и неформални регистар; познаје правила понашања и разлике у култури, обичајима и веровањима своје земље и земље чији језик учи. Следећи искази описују шта ученик зна, уме и може да уради на напредном нивоу у свакој области. 1. Област језичке вештине – СЛУШАЊЕ 2.СТ.3.1.1. Разуме појединости значајне за разговор или расправу са сложеном аргументацијом у којој се износе лични ставови једног или више са/говорника, у приватном, образовном, јавном и професионалном контексту. 2.СТ.3.1.2. Разуме презентацију или предавање са сложеном аргументацијом уз помоћ пропратног материјала. 2.СТ.3.1.3. Разуме аутентични аудио и видео запис у коме се износе ставови на тему из друштвеног или професионалног живота.	образлаже ставове и реагује на мишљење и ставове других користећи сложеније језичке елементе; – започиње и учествује у разговору и размењује информације, мишљење и идеје у вези са различитим темама из свакодневног живота и личног интересовања, поштујући културне обрасце из домена свакодневног живота циљног језика;	
2. Област језичке вештине – ЧИТАЊЕ 2.СТ.3.2.1. Препознаје тему и схвата садржај разноврсних текстова, примењујући одговарајуће технике/врсте читања. 2.СТ.3.2.2. Из различитих писаних извора, уз одговарајућу технику читања, долази до потребних информација из области личног интересовања. 2.СТ.3.2.3. Разуме формалну кореспонденцију у вези са струком	– у интеракцији са саговорником исказује и аргументовано брани своје идеје и мишљења, примењујући успешно језичке структуре и конструкције тако да приликом усменог излагања не прави грешке које могу узроковати неразумевање или неспоразум у комуникацији; – користи компензационе стратегије (повратна питања, поједностављење, описивање и невербалну комуникацију) у различитим видовима свакодневне комуникације; – доноси закључке на основу контекста и језичког предзнања о непознатим	

или личним интересовањима. 2.СТ.3.2.4. Разуме општи смисао и појединости у стручним текстовима на основу сопственог предзнања (нпр. специјализовани чланци, приручници, сложена упутства). 2.СТ.3.2.5. Разуме садржај извештаја и/или чланка о конкретним или апстрактним темама у коме аутор износи нарочите ставове и гледишта. 2.СТ.3.2.6. Разуме одломке оригиналних књижевних дела и текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа.	елементима дискурса или аудио записа; – дискутује о тематски прилагођеним поетским и другим књижевним формама, користећи једноставна језичка средства; – у интеракцији са другима започиње разговор, води и преусмерава комуникацију, подстиче саговорнике на разговор и завршава комуникацију;	
2.СТ.3.2.5. Разуме садржај извештаја и/или чланка о конкретним или апстрактним темама у коме аутор износи нарочите ставове и гледишта. 2.СТ.3.2.6. Разуме одломке оригиналних књижевних дела и текстове који се односе на цивилизацијске тековине, културу и обичаје свог и других народа. 3. Област језичке вештине – ГОВОР 2.СТ.3.3.1. Активно учествује у формалним и неформалним разговорима/дискусијама о општим и стручним темама, с једним или више саговорника. 2.СТ.3.3.2. Размењује ставове и мишљења уз изношење детаљних објашњења, аргумената и коментара. 2.СТ.3.3.3. Методично и јасно излаже о разноврсним темама; објашњава своје становиште износећи предности и недостатке различитих тачака гледишта и одговара на питања слушаца. 2.СТ.3.3.4. Извештава о информацијама из нпр. новинског чланка, документарног програма, дискусија, излагања и вести (препричава, резимира, преводи). 2.СТ.3.3.5. Упоређује ставове и монолошки изражава мишљење у вези са културом, традицијом и обичајима свог и других народа. 4. Област језичке вештине – ПИСАЊЕ 2.СТ.3.4.1. Пише неформална писма у којима изражава властиту емотивну реакцију, наглашавајући детаље неког догађаја или искуства и коментаришући туђе ставове. 2.СТ.3.4.2. Пише пословна и друга формална писма различитог садржаја за личне потребе и потребе струке.	– користи фреквентне, стилски маркиране морфосинтаксичке елементе и структуре, тематски адекватну лексику, правописна правила и одговарајућа кохезиона средства, са релативном сигурношћу, користећи стратегије прегледања/проверавања и кориговања написаног текста; – пише детаљне саставе или извештаје у циљу заступања одређеног става/аргументације на систематичан начин, истичући значајне идеје/ставове које му/јој иду у прилог; – пише текстове на образовне и друштвено-релевантне теме, износећи сопствено мишљење, аргументујући своје ставове и наглашавајући релевантне детаље; – описује и процењује идеје и различита решења за неки проблем; – пише сажетке и приказе књига, филмова, ТВ емисија и др. износећи своје критичке ставове; – описује стварне и измишљене догађаје, утиске, мишљења и осећања, користећи различите стилске технике и језичке финесе; – прилагођава стил и регистар у складу са примаоцем поруке, текстуалним жанром и темом; – попуњава формуларе и упитнике у личном и образовном домену; – пише белешке и поруке да би тражио или пренео већи број информација користећи стандардне форме писаног изражавања, у одговарајућем регистру, у складу са комуникативним циљем; – процењује, сажима, препричава и систематизује садржаје и информације из различитих писаних текстова и различитих врста мултимедијалних садржаја; – пише о властитом искуству, реалном или фиктивном, описујући своје утиске и осећања, износећи мишљења, планове и	ПИСМЕНО ИЗРАЖАВАЊЕ – писмено изражавање; – правописна правила; – врсте текста; – организација текста; – кохеренција и кохезија; – описивање; – стандардне формуле писаног изражавања; – лексика и комуникативне функције; – аргументација; – ИКТ;

2.СТ.3.4.3. Пише дескриптивни или наративни текст о стварним или измишљеним догађајима. 2.СТ.3.4.4. Пише есеје, користећи информације из различитих извора и нуди аргументована решења у вези с одређеним питањима; јасно и детаљно исказује став, осећање, мишљење или реакцију. 2.СТ.3.4.5. Пише извештај/преводи садржаје и информације из дужих и сложенијих текстова из различитих области које чита или слуша (нпр. препричава, описује, систематизује и сл.). 5. Област ЗНАЊЕ О ЈЕЗИКУ 2.СТ.3.5.1. Разуме и користи разноврстан репертоар речи, израза и идиома, који му омогућавају да се изражава јасно, течно, прецизно и детаљно. 2.СТ.3.5.2. Разуме целокупни репертоар граматичких структура и активно користи све уобичајене граматичке структуре. 2.СТ.3.5.3. Има јасан и природан изговор и интонацију. 2.СТ.3.5.4. Пише јасне, прегледне и разумљиве текстове, доследно примењујући језичка правила, правила организације текста и правописну норму. 2.СТ.3.5.5. Познаје и адекватно користи формални и неформални језички регистар.	очекивања, указујући на међусобан однос појмова и ставова, стварајући кохерентан текст (примењујући) уз примену различите стратегије обликовања текста, планирања, компензације, провере и кориговања; – описује и тумачи илустрације, табеле, слике, графиконе, истичући релевантне детаље; – пише формална и неформална писма/мејлове/позивнице, користећи се устаљеним изразима за одбијање/прихватање позива, упућивање извињења и захвалности из приватног, јавног и образовног домена; – прави белешке на основу различитих садржаја из личног, јавног и образовног домена, селекује их и користи за даље активности; – учествује у онлајн преписци у реалном времену са више учесника, изражава сопствене ставове у вези са различитим образовним и друштвено-релевантним темама, у складу са задатим смерницама; – прави белешке и описује ток различитих појава и процеса;	
	– познаје значајније личности и догађаје заједница чији језик учи, разуме и анализира њихову улогу у светским оквирима; – анализира различите аспекте и повезаност екосистема и друштвеног система своје заједнице и заједница чији језик учи; – разуме правила понашања, навике, сличности и разлике у култури свакодневице своје заједнице и заједница чији језик учи; – објашњава, упоређује и илуструје примерима појаве и процесе властите културе припадницима других култура; – објашњава, упоређује и илуструје примерима појаве и процесе култура чији	СОЦИОКУЛТУРНА КОМПЕТЕНЦИЈА – интеркултурност; – положај циљног језика у глобалном и локалном контексту; – демографске и географске одлике регија и држава у којима се страни језик користи као већински; – правила понашања; – стереотипи;

	језик учи припадницима властите културе; – увиђа и објашњава могуће узроке неспоразума у интерперсоналној и интеркултурној комуникацији; – разуме и тумачи стереотипе у вези са својом културом и културама чији језик учи; – процењује како властита и туђа уверења и вредности утичу на начин на који се опажају и разумеју други људи и културе; – дискутује аргументовано о културној условљености понашања због које су различити феномени опажени као уобичајени, односно необични, као нпр. различити обрасци понашања, навике у исхрани и сл.; – позитивно вреднује постојање културног плуралитета у својој земљи и земљама чији језик учи; – реагује на различите облике примереног и непримереног понашања, примењујући обрасце учтивости у складу са културом заједница чији језик учи; – користи адекватне регистре у комуникацији на страном језику у складу са степеном формалности у уобичајеним комуникативним ситуацијама; – користи на креативан начин знања из различитих језика како би успешно остварио комуникативну намеру и одржао комуникацију; – уочава и анализира социокултурне елементе у аутентичним текстовима на блиске и друштвено-релевантне теме и тумачи их у складу с комуникативним контекстом; – уочава и разуме специфичности хумора карактеристичног за културу заједница чији језик учи; – истражује различите аспекте култура заједница чији језик учи у оквиру својих интересовања; – користи савремене видове комуникације у откривању културе заједница чији језик учи; – користи знање страног језика у различитим видовима реалне комуникације;	– стилови у комуникацији на страном језику; – истраживање и рефлексација; – ИКТ;
	– пореди, сажима и на структурисан начин преноси основне информације и важније појединости из више докумената (усмених,	МЕДИЈАЦИЈА – преношење

	писаних, аудио-визуелних) који обрађују сличну тематику, у писаном и усменом облику; – преноси, у усменом облику, садржај писаног текста или усменог излагања, уз изношење сопственог тумачења и става; – преноси, у усменом облику, и на структурисан начин тумачи основне информације из једног или више нелинеарних текстова (табела, графика) у вези са образовним, професионалним и друштвено-релевантним темама; – преноси садржај, истиче и тумачи сличности и разлике у вези са текстуалним изворима у којима се износе различити ставови и аргументи, у писаном облику; – посредује у неформалној и формалној усменој интеракцији уз преношење и тумачење различитих, културно условљених вредности и ставова, при чему помаже да се отклоне неспоразуми и погрешна тумачења; – преводи писане текстове различитог садржаја.	поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи; – стратегије преношења поруке са матерњег на страни језик/са страног на матерњи; – неформална усмена интеракција;
--	---	--

ЈЕЗИЧКИ САДРЖАЈИ ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК

Именице

Системски приказ морфолошких карактеристика.

Систематизација именица женског рода на – о и мушког на –а.

la mano, la foto, la pallacanestro

il problema, il papa, il drama

Облици за мушки и женски род (– а, –ista, –tore, – ssore, –aio) и грађење множине.

il/la collega, il/la giornalista, l'attore/l'attrice, il professore/la professoressa, il fioraio/la fioraia

Именице са посебним облицима за мушки и женски род.

uomo/donna; marito/moglie; genero/nuora; padre/madre; frate/suora

Именице које имају само једнину или само множину.

la fedeltà, la felicità; la pasta, il riso; la sete, la fame

le forbici, i pantaloni, gli occhiali, i baffi, le ferie, le nozze

Именице са неправилном множином.

il paio → le paia; l'uomo → gli uomini

Именице са две множине.

il braccio → i bracci / le braccia

il membro → i membri / le membra

Именице које немају множину – систематизација.

il caffè, la specie, l'analisi, la foto, il bar, il re

Множина именица на – co, – go

parco → parchi; lago → laghi; medico → medici

Множина именица на – cia, – gia

la bugia → le bugie; la farmacia → le farmacie

la camicia → le camicie; la spiaggia → le spiagge

Речи субјективне оцене (*nomi alterati*). Грађење деминутива, аугментатива и пејоратива.

Одлике и специфичности (*falsi alterati*).

tavolo – tavolino, camera – cameretta; libro – librone; tempo – tempaccio collina, fumetto, torrone, tacchino...

Члан

Систематизација употребе одређеног и неодређеног члана.

Употреба члана испред географских појмова – систематизација.

Il Po è il fiume più lungo d'Italia. La Sardegna è famosa per le sue bellissime spiagge.

Roma è la capitale d'Italia. Eccomi di nuovo nella mia amata Roma!

Изостављање члана.

La scuola inizia a settembre. Bevi un bicchiere d'acqua! Questa camicia è fatta di seta. Torniamo a piedi o in autobus? Parliamo spesso di sport. Come si chiama tuo fratello? Ci vediamo a mezzogiorno! Avete sonno?

Заменице

Систематизација личних заменица (*pronomi personali, pronomi diretti, indiretti, accoppiati, riflessivi*)

Quella volta lui/egli disse la verità. Sara partirà con voi. Lo porteremo noi. Me l'ha detto Angelo. Si è alzata presto stamattina.

Систематизација заменица (*pronomi possessivi, dimostrativi, indefiniti*).

Quando tornano i tuoi? Prendi quella! Chiunque può venire.

Систематизација релативних заменица (*che, chi, cui, il/la quale; pronomi relativi doppi – chi, quanto, quanti*). Реалативно-присвојна заменица *il cui*. Релативне заменице *colui che, colei che, coloro che*.

Francesca è la ragazza di cui ti ho parlato.

Beatrice, il cui fratello lavora in banca, è una mia amica.

Chi mi rispetta, arriva in tempo. (la persona che, colui che, coloro che)

Non abbiamo capito quanto ha detto Paolo. (quello che)

Придеви

Систематизација придева (*dimostrativi, qualificativi, possessivi, indefiniti, interrogativi, esclamativi*).

Quella casa lì è di Lorenzo. Anna è una brava ragazza. Domani arrivano i miei amici da Londra.

Alcuni ragazzi ancora non lo sanno. Che gusto di gelato preferisci? Che meraviglia!

Придеви који означавају географску припадност.

Palermo – palermitano, Cipro – cipriano

Придеви *bello, quello, buono, grande* испред именица.

Che begli orecchini! Mi hanno dato un buono sconto. Il film ha avuto un gran successo.

Положај придева. Промена значења у односу на положај придева.

Lei è un'amica francese. Sara ha i capelli biondi.

Lui è un amico vecchio/un vecchio amico.

Компарација придева. Апсолутни и релативни суперлатив (*superlativo assoluto e relativo*).

Органска компарација придева (*forme irregolari*). Грађење суперлатива понављањем придева, појачавањем.

Anna è migliore di te. Questo caffè è pessimo. Abito al piano superiore.

Lei è simpatica simpatica. Angela è innamorata cotta.

Суфикси за грађење придева од именица.

passionale, fortunato, amichevole, artistico, famoso...

Суфикси за грађење придева од глагола.

cantante, commovente, mangiabile, comprensibile

Глаголи

Систематизација времена.

Употреба кондиционала прошлог за футур у прошлости – рецептивно.

Speravo che sarebbe venuto anche Andrea.

Прости перфекат (*passato remoto*) – рецептивно. Правилни и неправилни глаголи.

Colombo scoprì l'America. Quella volta disse la verità.

Систематизација употребе прошлих времена у нарацији (*passato prossimo, imperfetto, trapassato prossimo, passato remoto*).

Систематизација глагола и глаголских израза који захтевају конјуктив.

Презент конјунктива (*congiuntivo presente*).

Penso che lui sia molto simpatico.

Прошло време конјунктива (*congiuntivo passato*).

Temo che gli studenti non abbiano capito il congiuntivo.

Употреба конјунктива: глаголи, изрази и везници који уводе конјунктив.

Laura vuole che l'insegnante le spieghi il congiuntivo un'altra volta.

È importante che tutti arrivino in tempo.

Имперфект конјунктива (*congiuntivo imperfetto*) – рецептивно.

Credeva che Paolo fosse a casa.

Плусквамперфект конјунктива (*congiuntivo trapassato prossimo*) – рецептивно.

Avevo paura che si fossero persi.

Употреба конјунктива уз *magari* и *come se* – рецептивно.

Magari mi avessi ascoltato! Magari fossimo in Italia adesso! Mi guardava come se non mi conoscesse.

Пасив (*forma passiva*)

Il libro è stato letto da molti. La lezione è seguita con interesse.

Пасив са глаголом *andare*

Le bollette vanno pagate entro domani.

Безлично-пасивна конструкција са заменицом *si* (*si passivante*).

In quel ristorante si mangia bene.

Неодређени начини (*modi indefiniti*). Врсте и употреба – рецептивно.

Инфинитив (*infinito presente e passato*). Употреба инфинитива (у служби именице, у реченицама...)

Spero di andare in Italia quest'estate. Dopo aver finito l'università, ha trovato subito lavoro. Non fumare! Sperare aiuta a vivere. Fumare fa male alla salute.

Употреба инфинитива у конструкцијама *fare, lasciare + infinito, stare per + infinito*).

Ho fatto scrivere il tema ai ragazzi. Lasciatemi cantare.

Ragazzi, apparecchiate la tavola, la pizza sta per arrivare!

Партицип (*participio presente e passato*). Употреба партиципа – рецептивно.

Sara è una brava cantante. È un libro molto interessante. È una squadra vincente.

Questo è il mio film preferito. Vorrei un fritto di pesce. Detta la verità, è uscito subito.

Герунд (*gerundio presente e passato*). Употреба герунда у конструкцијама. Положај заменица и речце уз герунд – рецептивно.

Uscendo dalla scuola, ho incontrato Anna. Pur avendo mangiato, ho ancora tanta fame.

Che cosa stai facendo? Essendosi svegliata prima, è andata a fare la spesa.

Речце

Употреба *ci* – систематизација.

Употреба *ne* – систематизација.

Прилози

Систематизација прилога.

Прилози за време и учесталост (*avverbi di tempo e di frequenza*): *quando, ora, adesso, dopo, oggi, spesso, raramente, sempre, mai, presto, tardi...*

Si alza sempre presto. Che cosa avete fatto finora?

Прилози за начин (*avverbi di modo*): *bene, male, volentieri, viceversa, velocemente...*

Si stava preparando lentamente. Oggi stiamo benissimo.

Прилози за место (*avverbi di luogo*): *qui, qua, lì, là, sopra, sotto, davanti, dietro, dappertutto, ovunque/dovunque...*

I bambini stanno giocando fuori.

Прилози за количину (*avverbi di quantità*): *molto, poco, troppo, meno, abbastanza, parecchio, più, meno, almeno, nulla/niente...*

Secondo me non mangi abbastanza. Stanotte ho dormito pochissimo.

Одрични прилози (*avverbi di negazione*): *no, non, nemmeno, neppure, mica...*

Non ci penso neanche!

Потврдни прилози (*avverbi di affermazione*): *sì, certamente, certo...*

Sicuramente chiamerà anche Claudio.

Прилози за исказивање сумње (*avverbi di dubbio*): *forse, probabilmente, magari, chissà...*

Pietro probabilmente non tornerà prima delle 8.

Упитни прилози (*avverbi interrogativi*): *come, dove, quando, perché...*

Dove si trova quel ristorante? Quanto costa il libro d'italiano?

Положај прилога у реченици.

Sono molto felice. Stamattina ci siamo alzati presto. Mi ha appena risposto. Gli ho detto di venire subito.

Узвици

Систематизација узвика (*interiezioni semplici e composte, locuzioni esclamative*): *Ah! Eh! Ehi! Ahimé! Uffa! Povero me! Beato te! Dio mio! Magari!*

Che cosa abbiamo da studiare per domani? – Boh!

Uffa! Che lezione noiosa!

Andiamo in Italia quest'estate? – Magari!

Su! Coraggio! Forza!

Предлози

Систематизација употребе предлога.

Употреба предлога уз глаголе и глаголске изразе.

Sono felice di vederti. Si sono dimenticati di comprare il vino. Avete cominciato a studiare? Hanno deciso di partire subito. Chi ti ha insegnato a guidare? Vi prego di tacere. Cosa c'è da mangiare? È uscita senza dire una parola. Prima di parlare pensa!

Предлошке конструкције – систематизација.

Non mi piace stare in mezzo a così tanta gente. A proposito di Anna, hai sentito le notizie? La farmacia è di fronte alla fermata. A causa dello sciopero siamo arrivati in ritardo.

Везници

Систематизација везника.

Зависни везници, уз индикатив и конјунктив (временски, узрочни, намерни, искључни, допусни...): *quando, appena, mentre, affinché, perché, anche se, sebbene, benché, affinché, a patto che, senza che, tranne che, ovunque, qualunque...*

Реченица

Зависно-сложена реченица у индикативу и конјунктиву и уз инфинитив.

а) временска (*temporale*)

Mentre gli studenti facevano il test, la professoressa correggeva i compiti. Dobbiamo finire gli esercizi prima che il professore torni in aula.

б) узрочна (*causale*)

Sono felice perché Luca è innamorato di me.

в) намерна (*finale*)

Te lo dico affinché tu possa prepararti. Andiamo in centro per comprare i regali.

г) допусна (*concessiva*)

Anche se aveva dimenticato l'indirizzo, è riuscito a trovare la sua casa. Nonostante fosse stanca, è uscita con le amiche.

д) релативна (*relativa*)

Cerco una ragazza che parli bene l'inglese. Quello è il più bel film che io abbia mai visto!

ђ) условна (*condizionale*)

Io vengo a patto che mi invitino.

е) искључна (*esclusiva*)

Deve entrare in casa senza che nessuno lo veda.

Хипотетички период. Потенцијална погодбена реченица (*periodo ipotetico della possibilità e irrealità*) – рецептивно.

Se avessi più soldi, farei il viaggio per il mondo.

Лексикологија

Грађење именичких и придевских сложеница.

Синоними, антоними, хипероними, хомонимија, полисемија.

Основно и преносно значење речи. Вишезначност речи и њихова семантизација.

Идиоми и фразеологизми.

ШПАНСКИ ЈЕЗИК

Фонетика и правопис

1. Обнављање и систематизација гласовног система шпанског језика; акцентуација и правопис.

2. Писање речи страног порекла (освешћивање и илустрација феномена): *vagón, bistec, cóctel, suéter, sandwich...*

Именице

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Властите именице: имена уметничких дела (*Las Meninas, Don Quijote de la Mancha*)

3. Заједничке именице: именице за количину (*una rebanada de pastel, una loncha de queso, dos (lonchas) de queso, una lata de cocaola, dos (latas) cocaolas*)

Придеви

Обнављање и систематизација садржаја

Заменице

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Положај заменице за директни и индиректни објекат уз инфинитив: *Quiero mostrarlo. / Lo quiero mostrar. / Conviene conocerlo. / *Te siento molestar.*

Детерминативи

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Квантификатори (систематизација): *demasiado, mucho, bastante, poco, alguno, ninguno, (casi) todo el mundo, la mayoría, (casi) nadie* и сл.

Члан

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Изостављање члана уз именице у функцији допуне: *silla de ruedas, estudiante de medicina, libro de reclamaciones*

Бројеви

Обнављање и систематизација садржаја

Прилози

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Модални прилози: *posiblemente, seguramente, evidentemente...*

3. Прилози као кохезивни елементи: уводни (*con relación a, en cuanto a*), супротни (*por el contrario, no obstante*), закључни (*en conclusión, en resumen*), експликативни (*dicho de otra manera, en otras palabras*)

Предлози

Обнављање и систематизација садржаја

Глаголи

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Употреба глагола *ser* и *estar*:

– безличне конструкције: *Es de noche. / Es tarde;*

– фреквентне конструкције с именским предикатом: *Es una pena que no vengas a la fiesta;*

– привремени радни однос: *Está de telefonista. / Está de médico en La Paz;*

– изражавање датума: *Es el 3 de marzo. / Estamos a 3 de marzo;*

– промене количине и цене, уз предлог *a*: *El euro está a..*

3. Конјунктив презента (*presente de subjuntivo*):

– изражавање осећања: *Me duele que no estés aquí;*

– изражавање жеље и забране: *Quiero que salgas. / Te pido que salgas. / Te mando que salgas.*

Реченица

1. Обнављање и систематизација садржаја

2. Зависно-сложене реченице у конјунктиву и инфинитиву:

– изрична реченица за изражавање жеље: *Deseo trabajar. / Deseo que trabajes;*

– изрична реченица за изражавање обавезе и забране: *Es obligatorio que salgan de la sala. Está prohibido entrar con líquidos;*

– изрична реченица за изражавање савета: *Es importante que me escuches. Es aconsejable llevar un pijama;*

– намерна реченица: *Me llama para decirme la verdad. / Me llama para que le diga la verdad.*

3. Зависно-сложене реченице у конјунктиву и индикативу:

- временска реченица: *Cuando llegues, llámame. Tan pronto como llegó, me llamó por teléfono;*
- изрична реченица за изражавање мишљења: *Creo que viene mañana.*

No creo que venga mañana.

4. Директни и индиректни говор са слагањем времена (без конјунктива)

ТЕМАТСКЕ ОБЛАСТИ У НАСТАВИ СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Тематске области за све језике се прожимају и исте су у сва четири разреда филолошке гимназије – у сваком наредном разреду обнављају се, а затим проширују лингвистичка знања, усавршавају језичке компетенције и надограђују екстралингвистички елементи/садржаји у вези са конкретним темама. Наставници/наставнице обрађују теме у складу са интересовањима ученика, њиховим потребама и савременим токовима у настави страних језика, тако да свака тема представља одређени ситуацијски контекст.

Тематске области:

Свакодневни живот (организација времена, послова, слободно време, породични живот, свакодневни проблеми, свет забаве)

Породица (структуре породица, породични живот, породични односи)

Становање (врсте кућа и станова, стамбени простор и просторије и специфичности у вези са њима, становање у великим и мањим градовима и становање на селу)

Свет рада (перспективе и образовни системи, радна места и послови)

Образовање и школа

Догађаји важни у животу појединца (рођење детета, ступање у брак, завршетак школовања, породица и пријатељи у животу појединца)

Емотивни живот (младачка љубав, партнерски односи, брак, развод)

Интересантне животне приче и догађаји

Свет културе и уметности (књижевност, визуелне уметности, позориште, музика, филм)

Знамените личности, из света културе и уметности (историјске и савремене)

Важни историјски догађаји

Актуелни друштвени догађаји

Живи свет и заштита човекове околине

Природне непогоде и катастрофе

Научна достигнућа, модерне технологије и свет компјутера (распрострањеност, примена, корист и негативне стране, вештачка интелигенција)

Медији и комуникација

Психичко и физичко здравље савременог човека (стрес, анксиозност, психосоматске сметње, здрав живот и стил живота, итд.)

Живот адолесцената и младих људи (одрастање и сазревање, изазови, вршњачки односи, малолетничка делинквенција, поткултурне групе, стицање самосталности)

Храна и здравље (навике у исхрани, карактеристична јела и пића у земљама света, припремање хране)

Описивање људи (спољашњи изглед, карактер, осећања и расположења)

Предузетништво (свет бизниса, млади предузетници, итд.)

Потрошачко друштво (новац и новчане трансакције, врсте продавница, продајних објеката и начина куповине, производи и специјализоване продавнице, оглашавање)

Спортови и спортске манифестације

Србија – моја домовина

Познати градови и њихове знаменитости, региони и земље у којима се говори циљни језик

Путовање (врсте и начини путовања, туристички центри, опрема за путовање, вредност и корист путовања за појединца)

Празници и обичаји у културама света

Европа и заједнички живот народа

Друштво (социјална питања, друштвена уређења, политика и политички живот, миграције, религија, поштовање различитости, права и обавезе појединца, разумевање, међуљудски односи, социјалне службе, добротворни рад)

Безбедносни системи и појединац (предности и олакшице, негативне стране, синдром Великог брата, злоупотреба приватности, итд.)

Криминал и правна држава (кршење закона, врсте преступа, полиција, закони, судство)

Свет будућности

КОМУНИКАТИВНЕ ФУНКЦИЈЕ

Представљање себе и других

Поздрављање (састајање, растанак; формално, неформално, регионално специфично)

Идентификација и именовање особа, објеката, боја, бројева итд.

Давање једноставних упутстава и команди

Изражавање молби и захвалности

Изражавање извињења

Изражавање потврде и негирање

Изражавање допадања и недопадања

Изражавање физичких сензација и потреба

Исказивање просторних и временских односа

Давање и тражење информација и обавештења

Описивање догађаја у садашњости, прошлости и будућности

Описивање и упоређивање лица и предмета

Изрицање забране и реаговање на забрану

Изражавање припадања и поседовања

Скретање пажње

Тражење мишљења и изражавање слагања и неслагања

Тражење и давање дозволе

Исказивање честитки

Исказивање препоруке

Изражавање хитности и обавезности

Исказивање сумње и несигурности

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

I. ПЛАНИРАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Општи комуникативни циљ наставе страних језика се постиже помоћу различитих поступака, метода наставе и наставних средстава. Комуникативни приступ у настави страних језика се остварује кроз примену различитих облика рада (рад у групама и паровима, индивидуални рад, пројекти), употребу додатних средстава у настави (АВ материјали, ИКТ, игре, аутентични

материјали, итд.), као и уз примену принципа наставе засноване на сложеним задацима који не морају бити искључиво језичке природе (task-based language teaching; enseñanza por tareas, handlungorientierter FSU).

Савремена настава страних језика претпоставља остваривање исхода уз појачану мисаону активност ученика, поштовања и уважавања дидактичких принципа и треба да допринесе развоју стваралачког и истраживачког духа који ће омогућити ученицима да развијају знања, вредности и функционалне вештине које ће моћи да користе у даљем образовању, у професионалном раду и у свакодневном животу; формирају вредносне ставове; буду оспособљени за живот у мултикултурном друштву; овладају општим и међупредметним компетенцијама, релевантним за активно учешће у заједници и целоживотно учење.

Планирању се може приступити аналитички и синтетички. Аналитичка метода подразумева рашчлањавање програма до нивоа наставних јединица које се затим распоређују у плану за одређени временски период. Синтетичка метода препоручује обрађивање наставне грађе по ширим целинама.

II. ОСТВАРИВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

ПРЕПОРУКЕ ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ НАСТАВЕ

- Слушање и реаговање на налоге и/или задатке у вези са текстом намењеним развоју и провери разумевања говора;
- Рад у паровима, малим и већим групама (мини-дијалози, игра по улогама, симулације итд.);
- Активности (израда паноа, презентација, зидних новина, постера за учионицу, организација тематских вечери и сл.);
- Дебате и дискусије примерене узрасту (дебате представљају унапред припремљене аргументоване монологе са ограниченим трајањем, док су дискусије спонтаније и неприпремљене интеракције на одређену тему);
- Обимнији пројекти који се раде у учионици и ван ње у трајању од неколико недеља до читавог полугодишта уз конкретно видљиве и мерљиве производе и резултате;
- Граматичка грађа добија свој смисао тек када се доведе у везу са одговарајућим комуникативним функцијама и темама, и то у склопу језичких активности разумевања (усменог говора и писаног текста, усменог и писменог изражавања и медијације);
- Полазиште за посматрање и увежбавање језичких законитости јесу усмени и писани текстови различитих врста, дужине и степена тежине; користе се, такође, изоловани искази, под условом да су контекстуализовани и да имају комуникативну вредност;
- Планира се израда два писмена задатка за сваки разред.

КАКО СЕ РАЗВИЈАЈУ ЈЕЗИЧКЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ

Развој предметних компетенција се тешко може одвојити од општих и међупредметних компетенција. Колико год биле специфичне, предметне компетенције треба да доприносе да ученици/ученице успешније живе и уче. Сваки час је прилика да се развијају и предметне и међупредметне компетенције кроз добро осмишљене активности ученика које погодују трансферу знања, развијању спознајних способности ученика, побољшању њихове радне културе и примени стеченог знања у реалним животним контекстима.

Разумевање говора

Разумевање говора је језичка активност декодирања дословног и имплицитног значења усменог текста; поред способности да разазнаје и поима фонолошке и лексичке јединице и смисаоне целине на језику који учи, да би успешно остварио разумевање, ученик/ученица треба да поседује и следеће компетенције: дискурзивну (о врстама и карактеристикама текстова и канала преношења порука), референцијалну (о темама о којима је реч) и социокултурну (у вези са комуникативним ситуацијама, различитим начинима формулисања одређених говорних функција и др.).

Тежина задатака у вези са разумевањем говора зависи од више чинилаца: од особина и способности особе која слуша, укључујући и капацитет когнитивне обраде, од мотивације и разлога

због којих слуша дати усмени текст, од особина особе која говори, од намера с којима говори, од контекста и околности – повољних и неповољних – у којима се слушање и разумевање остварују, од карактеристика и врсте текста који се слуша, итд.

Прогресија (од лакшег ка тежем, од простијег ка сложенијем) за ову језичку активност у оквиру програма предвиђена је, стога, на више равни. Посебно су релевантне следеће:

- присуство/одсуство визуелних елемената (на пример, лакшим за разумевање сматрају се они усмени текстови који су праћени визуелним елементима, због обиља контекстуалних информација које се аутоматски процесуирају, остављајући ученику/ученици могућност да пажњу усредсреди на друге појединости);

- дужина усменог текста (напори да се разумеју текстови дужи од три минута оптерећују и засићују радну меморију);

- брзина говора;

- јасност изговора и евентуална одступања од стандардног говора;

- познавање теме;

- могућност/немогућност поновног слушања и друго.

Уопште говорећи, без обзира на врсту текста који се слуша на страном језику, текст се лакше разуме ако поседује следеће карактеристике: ограничен број личности и предмета; личности и предмете који се јасно разликују; једноставне просторне релације (нпр. једна улица, један град) уместо неодређених формулација („мало даље“ и слично); хронолошки след; логичке везе између различитих исказа (нпр. узрок/последича); могућност да се нова информација лако повеже са претходно усвојеним знањима.

У вези са тим, корисне су следеће термилошке напомене: категорије насловљене Аудио и видео материјали подразумевају све врсте снимака (ДВД, ЦД, материјали са интернета) разних усмених дискурзивних форми, укључујући и песме, текстове писане да би се читали или изговарали и сл., који се могу преслушавати више пута; категорије насловљене Монолошка излагања, Медији (информативне и забавне емисије, документарни програми, интервјуи, дискусије), *Спонтана интеракција*, *Упутства*, подразумевају снимке неформалних, полуформалних и формалних комуникативних ситуација у којима слушалац/слушаатељка декодира речено у реалном времену, то јест без могућности преслушавања/поновног прегледа аудио и видео материјала, као и реалне ситуације којима присуствује уживо у својству посматрача, гледаоца или слушаоца (предавања, филмови, позоришне представе и сл.).

Стално развијање способности разумевања говора на страном језику услов је за развој аутономије у употреби страног језика ван учионице и аутономије у учењу тог језика. Стога се у настави и учењу страног језика непрекидно ради на развијању стратешке компетенције, коју чине когнитивне и метакогнитивне стратегије, на пример (когнитивне од бр. 1 до 4, метакогнитивне под бр. 5 и 6):

1. коришћење раније усвојених знања;
2. дедуктивно/индуктивно закључивање;
3. употреба контекста;
4. предвиђање;
5. анализа и критичко расуђивање;
6. самостална контрола активности.

Како би ученици/ученице с већим успехом разумели/разумеле говор на страном језику, потребно је да приликом слушања примене стратегије чија је делотворност доказана у разним ситуацијама, то јест да обрате пажњу на а) општу тему разговора или поруке, б) улоге саговорника, в) њихово расположење, г) место где се разговор одвија и д) време када се разговор одвија. Битно је, такође, да буду свесни свега што је допринело да дођу до тих информација како би се предвидео развој разговора на основу онога што су чули/чуле и на основу својих чињеничних знања; да износе претпоставке на основу контекста и тона разговора; да слушају „између речи“ (као

што се чита „између редова“) да разумеју имплицитне поруке; да разликују чињенице од мишљења како би постали/постале критички слушаоци/слушатељке.

Пример листе критеријума за проверу која се може дати ученицима

Пре слушања	
Проверио/ла сам да ли сам добро разумео/ла налог.	
Пажљиво сам погледао/ла слике и наслов како бих проверио/ла да ли ми то може помоћи у предвиђању садржаја текста који ћу слушати.	
Покушао/ла сам да се присетим што је могуће већег броја речи у вези са темом о којој ће бити говора.	
Покушао/ла сам да размислим о томе шта би се могло рећи у таквој ситуацији.	
За време слушања	
Препознао/ла сам врсту текста (разговор, рекламна порука, вести итд.).	
Обратио/ла сам пажњу на тон и на звуке који се чују у позадини.	
Ослонио/ла сам се на још неке показатеље (нпр. на кључне речи) како бих разумео/ла општи смисао текста.	
Ослонио/ла сам се на своја ранија искуства како бих из њих извео/ла могуће претпоставке.	
Обратио/ла сам пажњу на речи које постоје и у мом матерњем језику или у неком другом језику који познајем.	
Нисам се успаничио/ла када нешто нисам разумео/ла и наставио/ла сам да слушам.	
Покушао/ла сам да издвојим имена лица и места.	
Покушао/ла сам да запамтим тешке гласове и да их поновим.	
Покушао/ла сам да издвојим из говорног ланца речи које сам онда записао/ла да бих видео/ла да ли одговарају онима које су ми познате.	
Нисам се предао/ла пред тешкоћом задатка и нисам покушао/ла да погађам наслепом.	
Покушао/ла сам да уочим граматичке елементе од посебног значаја (времена, заменице итд.).	
После слушања	
Вратио/ла сам се на почетак како бих проверио/ла да ли су моје почетне претпоставке биле тачне, односно да ли треба да их преиспитам.	
Како бих поправио/ла своја постигнућа, убудуће ћу водити рачуна о следећем:	

Разумевање прочитаног текста

Читање или разумевање писаног текста спада у тзв. визуелне рецептивне језичке вештине. Том приликом читалац/читатељка прима и обрађује тј. декодира писани текст једног или више аутора/ауторки и проналази његово значење. Током читања неопходно је узети у обзир одређене факторе који утичу на процес читања, а то су карактеристике читалаца/читатељки, њихови интереси и мотивација, као и намере, карактеристике текста који се чита, стратегије које читаоци/читатељке користе, као и захтеви ситуације у којој се чита.

На основу намере читаоца/читатељке разликујемо следеће врсте визуелне рецепције:

- читање ради усмеравања;
- читање ради информисаности;
- читање ради праћења упутстава;

– читање ради задовољства.

Током читања разликујемо и ниво степена разумевања, тако да читамо да бисмо разумели:

- глобалну информацију;
- посебну информацију;
- потпуну информацију;
- скривено значење одређене поруке.

На основу ових показатеља програм садржи делове који, из разреда у разред, указују на прогресију у домену дужине текста, количине информација и нивоа препознатљивости и разумљивости и примени различитих стратегија читања.

У складу са тим, градирано су по нивоима следећи делови програма:

- разликовање текстуалних врста;
- препознавање и разумевање тематике – ниво глобалног разумевања;
- глобално разумевање у оквиру специфичних текстова;
- препознавање и разумевање појединачних информација – ниво селективног разумевања;
- разумевање стручних текстова;
- разумевање књижевних текстова.

Писмено изражавање

Писана продукција подразумева способност ученика да у писаном облику опише догађаје, мишљења и осећања, пише електронске и СМС поруке, учествује у дискусијама на блогу, резимира садржај различитих порука о познатим темама (из медија, књижевних и уметничких текстова и др.), као и да сачини краће презентације и слично.

Задатак писања на овом нивоу остварује се путем тзв. вођеног састава. Тежина задатака у вези са писаном продукцијом зависи од следећих чинилаца: познавања лексике и нивоа комуникативне компетенције, капацитета когнитивне обраде, мотивације, способности преношења поруке у кохерентне и повезане целине текста.

Прогресија означава процес који подразумева усвајање стратегија и језичких структура од лакшег ка тежем и од простијег ка сложенијем. Сваки виши језички ниво подразумева циклично понављање претходно усвојених елемената, уз надоградњу која садржи сложеније језичке структуре, лексику и комуникативне способности. За ову језичку активност у оквиру програма наставе и учења предвиђена је прогресија на више равни.

Посебно су релевантне следеће ставке:

- теме (свакодневница и окружење, лично интересовање, актуелни догађаји и разни аспекти из друштвено-културног контекста, као и теме у вези са различитим наставним предметима);
- текстуалне врсте и дужина текста (формални и неформални текстови, наративни текстови и др.);
- лексика и комуникативне функције (способност ученика/ученице да оствари различите функционалне аспекте као што су описивање људи и догађаја у различитим временским контекстима, да изрази захвалност, да се извини, да нешто честита и слично у доменима као што су приватни, јавни и образовни).

Усмено изражавање

Усмено изражавање као продуктивна вештина посматра се са два аспекта, и то у зависности од тога да ли је у функцији монолошког излагања текста, при чему говорник саопштава, обавештава, презентује или држи предавање једној или више особа, или је у функцији интеракције, када се размењују информације између саговорника (два или више) са одређеним циљем, поштујући принцип сарадње током дијалога.

Активности монолошке говорне продукције су:

- јавно обраћање путем разгласа (саопштења, давање упутстава и информација);
- излагање пред публиком (јавни говори, предавања, презентације разних производа, репортаже, извештавање и коментари о неким културним догађајима и сл.);
- Ове активности се могу реализовати на различите начине и то:
- читањем писаног текста пред публиком;
- спонтаним излагањем или излагањем уз помоћ визуелне подршке у виду табела, дијаграма, цртежа и др;
- реализацијом увежбане улоге или певањем.

Зато је у програму и описан, из разреда у разред, развој способности општег монолошког излагања које се огледа кроз описивање, аргументовање и излагање пред публиком.

Интеракција подразумева сталну примену и смењивање рецептивних и продуктивних стратегија, као и когнитивних и дискурзивних стратегија (узимање и давање речи, договарање, усаглашавање, предлагање решења, резимирање, ублажавање или заобилажење неспоразума или посредовање у неспоразуму) које су у функцији што успешнијег остваривања интеракције. Интеракција се може реализовати кроз низ активности, на пример: размену информација, спонтану конверзацију, неформалну или формалну дискусију, дебату, интервју или преговарање, заједничко планирање и сарадњу.

Стога се и у програму, из разреда у разред, прати развој вештине говора у интеракцији кроз следеће активности:

- разумевање изворног говорника;
- неформални разговор;
- формална дискусија;
- функционална сарадња;
- интервјуисање;
- усклађивање интонације, ритма и висине гласа (са комуникативном намером и са степеном формалности говорне ситуације).

Превођење представља специфичан вид активности са својим посебним лингвистичким и психолошким законитостима. У настави страног језика превођење се користи као помоћно средство за развијање комуникативне компетенције код ученика и ослања се на повезивање општих знања из других области у циљу што успешнијег писменог превођења кратких, адаптираних текстова савремених аутора/ауторки уз употребу једнојезичних и двојезичних речника и информационих технологија. Увежбавају се ситуације у којима ученик/ученица може усмено да преносе суштину краће поруке са матерњег на страни језик и обрнуто.

Социокултурна компетенција

Социокултурна компетенција представља скуп знања о свету уопште, као и о сличностима и разликама између властите заједнице ученика и заједница чији језик учи. Та знања се односе на све аспекте живота једне заједнице, од свакодневне културе (навике, начин исхране, радно време, разонода), услова живота (животни стандард, здравље, сигурност) и умећа живљења (тачност, конвенције и табуи у разговору и понашању), преко међуљудских односа, вредности, веровања и понашања, до паравербалних средстава (гест, мимика, просторни односи међу саговорницима итд.). Ова знања су услов за успешну комуникацију, те чине неодвојиви део наставе страног језика. Социокултурна компетенција се развија кроз активно укључивање у аутентичну усмену и писану комуникацију (слушање песама, гледање емисија, читање аутентичних текстова, разговор, електронске поруке, СМС, друштвене мреже, дискусије на форуму или блогу итд.), као и истраживање тема које су релевантне за ученике/ученице у погледу њиховог узраста, интересовања и потреба.

У тесној вези са социокултурном компетенцијом је и интеркултурна компетенција, која подразумева развој свести о другом и другачијем, познавање и разумевање сличности и разлика између говорних заједница у којима се ученик/ученица креће (како у матерњем језику/језицима, тако и у страним језицима које учи). Интеркултурна компетенција такође подразумева и развијање

радозналости, толеранције и позитивног става према индивидуалним и колективним карактеристикама говорника других језика, припадника/припадница других култура које се у мањој или већој мери разликују од његове/њене сопствене, то јест, развијање интеркултурне личности.

Медијација

Медијација представља активност у оквиру које ученик/ученица не изражава сопствено мишљење већ преузима улогу посредника између особа које нису у стању или могућности да се непосредно споразумевају. На овом нивоу образовања, медијација може бити усмена, писана или комбинована, неформална или полуформална, и укључује, на Л1 или на Л2, сажимање текста, његово експликативно проширивање и превођење. Превођење се у овом програму третира као посебна језичка активност која никако не треба да се користи као техника за усвајање било ког аспекта циљног језика предвиђеног комуникативном наставом нити као елемент за вредновање језичких постигнућа – оцењивање (нпр. за проверу разумевања говора или писаног текста). Превођење подразумева развој знања и вештина коришћења помоћних средстава (речника, приручника, информационих технологија итд.) и способност изналажења језичких и културних еквивалената између језика са којег се преводи и језика на који се преводи. Поред поменутог, у склопу те језичке активности користе се одговарајуће компензационе стратегије ради превазилажења тешкоћа које се јављају у оквиру језичке активности медијације (на пример перифраза, парафраза и друго), о којима је такође потребно водити рачуна у настави и учењу.

Лингвистичка компетенција

Лингвистичка компетенција се односи на познавање и разумевање принципа функционисања и употребе језика и обухвата фонолошко-фонетска, правописна, лексичка, семантичка, граматичка (морфосинтаксичка) знања. Ова знања су основ за остваривање општег комуникативног циља наставе страног језика и развој правилних језичких навика кроз усвајање нормиране језичке структуре.

Упутство за тумачење граматичких садржаја

Настава граматике, с наставом и усвајањем лексике и других аспеката страног језика, представља један од предуслова овладавања страним језиком. Усвајање граматике подразумева формирање граматичких појмова и граматичке структуре говора код ученика, изучавање граматичких појава, формирање навика и умења у области граматичке анализе и примене граматичких знања, као прилог изграђивању и унапређивању културе говора. Граматичке појаве треба посматрати са функционалног аспекта тј. од значења према средствима за његово изражавање (функционални приступ). У процесу наставе страног језика у што већој мери треба укључивати оне граматичке категорије које су типичне и неопходне за свакодневни говор и комуникацију, и то кроз разноврсне моделе, применом основних правила и њиховим комбиновањем. Треба тежити томе да се граматика усваја и рецептивно и продуктивно, кроз све видове говорних активности (слушање, читање, говорење и писање, као и превођење), на свим нивоима учења страног језика, у овом случају у свим типовима гимназије, према јасно утврђеним циљевима и задацима, стандардима и исходима наставе страних језика.

Језички садржаји су разврстани у складу са Стандардима образовних постигнућа за крај општег средњег образовања. Документ Стандарда је усаглашен са Европским референтним оквиром за језике за сваки језички ниво (од нивоа А2.2 до нивоа Б2.2 (изузетно Ц1)), који подразумева прогресију језичких структура према комуникативним циљевима: од простијег ка сложенијем и од рецептивног ка продуктивном. Сваки виши језички ниво подразумева граматичке садржаје претходних језичких нивоа. Цикличним понављањем претходно усвојених елемената, надограђују се сложеније граматичке структуре. Наставник/наставница има слободу да издвоји граматичке структуре које ће циклично понављати у складу са ученичким постигнућима, као и потребама наставног контекста.

Главни циљ наставе страног језика јесте развијање комуникативне компетенције на одређеном језичком нивоу, у складу са статусом језика и годином учења. С тим у вези, уз одређене граматичке категорије стоји напомена да се усвајају рецептивно, док се друге усвајају продуктивно.

Лектира

Наставник/наставница бира садржаје у складу са узрастом, развојним и образовним потребама ученика.

Опште препоруке за наставу страних језика Пројектна настава

Пројектна настава је облик образовно-васпитног рада којим се развијају међупредметне компетенције уз употребу информационо комуникационих технологија. То је модел наставе организован око пројекта. Резултат пројекта је продукт који има јасну употребну и/или васпитну вредност. Пројекти могу бити организовани на нивоу одељења, разреда, школе или у сарадњи више школа. Развијају се кроз следеће фазе: планирање (одабир тема, постављање циља, доделу улога, поделу активности...); реализацију пројектних активности; презентовање/промовисање пројекта; евалуацију и рефлексију о пројекту. Резултати рада се могу анализирати у оквиру одељења, али и промовисати на изложбама, приредбама, на друштвеним мрежама и дигиталним платформама, гостовањима на локалној телевизији, у школском часопису и др.

Пројектна настава је усмерена на развој осамостаљивања ученика у процесу рада и учења, осећаја за личну одговорност за реализацију пројекта, социјалних и комуникацијских вештина, самопоуздања, самосталности у доношењу одлука, као и на стицање дуготрајнијег знања, вештина и навика, критичког односа према сопственом и туђем раду, способности решавања проблема, систематичнијем овладавању програмских садржаја.

Интердисциплинарност у настави страних језика

У оквиру пројектне наставе општа препорука је да наставник/наставница страног језика сарађује са колегама/колегиницама других (језичких и нејезичких) предмета. У наведеној сарадњи могуће је применити, поред техника и начина рада пројектне наставе, и стратегије и технике рада који су својствени тзв. настави CLIL (енгл. Content and Language Integrated Learning), а која подразумева интегрисано усвајање страног језика и нејезичког садржаја других предмета (друштвених и природних наука). Важно је истаћи да овај облик наставе подстиче развој језичких компетенција ученика на страном и на матерњем језику у контексту нејезичких предмета, те је стога циљ овакве наставе достићи академске језичке компетенције на оба језика и тако усмерити ученика ка даљем, целоживотном учењу и усавршавању како у локалној средини, тако и у ширем, међународном контексту.

Овакав интердисциплинарни контекст употребе страног и матерњег језика омогућава употребу аутентичног и разноврсног дидактичког материјала који је у вези са различитим нејезичким садржајима. Тако на пример, описивање неког природног или друштвеног феномена, као и дискусија о резултатима одређеног експеримента пружају ученику/ученици аутентичан контекст у коме ће фокус наставе бити, пре свега, на употреби страног језика и остваривање комуникације на страном језику. На овај начин ће се омогућити ученику/ученици да користи страни језик без страха од грешака јер је фокус на преношењу значења те се тако циљни (страни) језик користи за комуникативне циљеве, а не само као предмет учења.

III. ПРАЋЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Процес праћења и вредновања започиње иницијалним (или дијагностичким) оцењивањем. Овим се установљује колико ученик/ученица влада пређашњим градивом неопходним за даље учење страног језика. На основу иницијалног теста наставник/наставница ће лакше планирати и организовати процес учења, па и индивидуализовати приступ ученицима.

Током целе школске године, при вредновању треба да се смењују две врсте оцењивања: формативно и сумативно.

Формативно оцењивање, којим се вреднују постигнућа ученика, у начелу треба да подржава и ученика/ученицу и учење. Оно треба да се спроводи чешће, и да буде интерактивно, то јест да и ученици/ученице учествују у оцењивању: њихово самопроцењивање и узајамно процењивање треба да буде део укупног процеса оцењивања. Циљ тога је да се код ученика подстакне самосталност и одговорност. Наставник/наставница притом добија увид у то како ученик/ученица учи, прикупља информације о постигнућима, и на том основу модификује наставу и остале активности. Формативно оцењивање наставницима/наставницама олакшава и утврђивање критеријума за вредновање постигнућа. Током праћења рада и активности ученика, повратне информације морају бити увремене, детаљне и образложене како би им се пружила одговарајућа помоћ и подршка у остваривању очекиваних резултата учења. Формативно оцењивање пружаће и самом наставнику/наставници назнаке о квалитету сопственог рада и ефикасности примењених метода. Сумативним оцењивањем вреднује се резултат учења. Овакво оцењивање спроводи се периодично, на крају појединих делова програма и по завршетку читавог програма. Оријентисано на прошлост, оно сумира постигнућа до тренутка оцењивања. Сумативним оцењивањем наставник/наставница ће утврдити да ли је ученик/ученица постигао/постигла предвиђене резултате, то јест исходе учења. Наставник/наставница треба нарочито да подржи

саморефлексију код ученика: потребно је да ученик/ученица у одређеној мери објективно процењује шта зна, уме и може. Такође треба подстицати вршњачко учење, тј. сарадњу међу ученицима при утврђивању градива, усвајању новог, раду на пројектним задацима итд. Модалитети и квалитет те сарадње даваће наставнику/наставници шири увид у сопствени рад и у напредак ученика. Најзад, у процесу наставе вреднује се и рад наставника, како путем самопроцењивања тако и путем анкетирања ученика. Ниједан начин вредновања није потпуно објективан; зато их треба комбиновати, да би се стекла што веродостојнија слика о раду, постигнутим исходима и развијеним компетенцијама ученика, као и о раду и дидактичким методама наставника.

Писмени задаци

У току школске године ученици раде два писмена задатка, по један у сваком полугодишту. Писмени задатак проверава оспособљеност ученика за примену развијених теоријских знања и ниво оспособљености за самостални рад. У току писменог задатка ученицима се може дозволити употреба речника.

Осим обавезног писменог задатка, раде се и усмене и писане провере знања.

Како се прати и вреднује развој језичких компетенција

Нека правила и поступци у процесу праћења и процењивања степена развијености компетенција код ученика:

- Развој компетенција наставници/наставнице прате заједно са својим ученицима;
- Наставници/наставнице сарађују и заједнички процењују развој компетенција код својих ученика;
- Процес праћења је по карактеру пре формативан него сумативан;
- У проценама се узимају у обзир разноврсни примери који илуструју развијеност компетенције;
- У процењивању се узимају у обзир и самопроцене ученика и вршњачке процене, а не само процене наставника;
- Велики значај се придаје квалитативним, уместо претежно квантитативним подацима и показатељима;
- Процена садржи опис јаких и слабијих страна развијености компетенције и предлоге за њено даље унапређивање, а не само суд о нивоу развијености.

САДРЖАЈ И НАЧИН ПОЛАГАЊА МАТУРСКОГ ИСПИТА

Матурским испитом утврђује се зрелост и оспособљеност ученика за даље школовање. Матурски испит полажу ученици који су успешно завршили четврти разред гимназије.

САДРЖАЈИ МАТУРСКОГ ИСПИТА

На смеру живи (страни) језици матурски испит се састоји од:

- писменог испита из књижевности или писменог испита из матерњег језика,
- писменог и усменог испита из првог живог (страног) језика,
- израде и одбране матурског рада.

На смеру класични језици матурски испит се састоји од:

- писменог испита из књижевности или писменог испита из матерњег језика (по избору ученика),
- писменог и усменог испита из латинског језика или писменог и усменог испита из класичног грчког језика (по избору ученика),
- израде и одбране матурског рада.

Сви предмети полажу се према програму наставе и учења који је ученик савладао током четворогодишњег образовања у гимназији за ученике са посебним способностима за филолошке науке.

1. Писмени испит из књижевности или из матерњег језика

Писмени испит из књижевности се састоји из писменог задатка на једну од пет предложених тема. Теме су из области које утврђује испитни одбор на предлог стручног већа. Обавештење о усвојеним тематским областима из којих ће ученици бирати једну од пет предложених тема објављује се на огласној табли школе на почетку другог полугодишта.

При оцењивању писменог задатка из књижевности, испитна комисија има у виду познавање грађе, ширину обраде теме, избор и интерпретацију грађе, композицију, стил и језик.

Писмени испит из матерњег језика је у виду теста. Њиме се утврђује испуњеност образовних стандарда и оствареност предвиђених исхода који су прописани програмом наставе и учења.

Писмени испит из књижевности и матерњег језика ради се четири школска часа.

2. а) Писмени испит из А) првог страног језика (смер живи језици) односно из Б) латинског или класичног грчког језика (за смер класични језици)

А) Матурски испит из првог страног језика састоји се из писменог и усменог дела. Њиме се утврђује испуњеност образовних стандарда и оствареност предвиђених исхода који су прописани програмом наставе и учења. Матурски задаци морају се ускладити са циљем, исходима, језичким садржајима, предвиђеном тематиком и језичким нивоима према важећим стандардима постигнућа за крај општег средњег образовања за страни језик и према Заједничком европском оквиру за живе језике.

Матурским испитом проверавају се постигнућа ученика из вештина и то:

- слушања (ученици слушају аудио или аудио-визуелни запис за одређени текст прилагођен програмским захтевима на основу чега се адекватном врстом задатака проверава степен разумевања);

- читања (ученици читају одређени аутентични текст прилагођен програмским захтевима на основу чега се адекватном врстом задатака проверава степен разумевања – глобално, селективно или детаљно разумевање);

- писања (ученици пишу одређену врсту функционалног текста – формално писмо, писмо читалаца, критички осврт на неку друштвену и културну појаву или догађај и др. – на основу задатог текста, визуелног подстицаја и сл. као подстицаја за тему и на основу 4–5 захтева и/или упутстава који га усмеравају да пише текст дужине до 200 речи, односно 200–400 карактера за јапански и кинески језик);

- медијације (ученици преводе краћи текст са страног језика различите садржине у складу са језичким нивоом дужине до 200 речи, односно 200–400 карактера за јапански и кинески језик, чиме се проверава познавање језичких еквивалената полазног и циљног језика на прагматичком, лексичком и морфосинтаксичком нивоу, уз употребу речника).

Критеријуми за оцењивање писменог испита из првог страног језика

Комисија на матурском испиту из првог страног језика оцењује постигнућа ученика из продуктивних вештина (говор и писање) на основу унапред припремљених критеријума које, заједнички за све језике, припремају стручна већа наставника страних језика. Они су јединствени за све језике, доступни и транспарентни за све заинтересоване у процесу наставе и учења. На основу постављених захтева припремају се категорије које се оцењују (оствареност постављеног задатка, кохерентност текста који се пише, разноврсност у језичком изражавању, богатство и примереност речника, језичке структуре и граматичка исправност, релевантност, правопис и ортографија и др.), као и скала за бодовање. Овакви критеријуми обезбеђују коректно, стручно, валидно и објективно оцењивање продуктивних вештина.

Б) Текстови за смер класични језици садрже:

- превод непознатог прозног текста из обрађиваних области на српски језик до 20 редова,
- превод непознатог поетског текста из обрађиваних области на српски језик до 20 стихова.

Писменим испитом проверава се степен усвојености предвиђених морфосинтаксичких структура, познавање језика (класичних) са којих се преводи, односно на које се преводи, способност налажења одговарајућих речи и израза у српском језику и оспособљености за коришћење речника.

Текстове и задатке за писмени испит утврђује испитни одбор на предлог стручног већа, а ученици их добијају непосредно пред почетак писменог испита.

2. б) Усмени испит из А) првог страног језика (за смер живи језици), односно из Б) латинског или класичног грчког језика (за смер класични језици)

А) На усменом испиту проверава се вештина говора, тј. монолошког излагања и интеракције са саговорником. Ученици у излагању и интеракцији са саговорником, подстакнути неким текстом, визуелним подстицајем или задатом темом, износе своја искуства, образлажу своје мишљење, износећи, аргументујући и бранећи свој став, прихватају или критикују мишљење или став саговорника и резимирају резултате разговора.

Критеријуми за оцењивање усменог испита из првог страног језика

Комисија на матурском испиту из првог страног језика оцењује постигнућа ученика из продуктивних вештина (говор и писање) на основу унапред припремљених критеријума које, заједнички за све језике, припремају стручна већа наставника страних језика. Они су јединствени за све језике, доступни и транспарентни за све заинтересоване у процесу наставе и учења (ученицима, наставницима, родитељима, стручним службама). На основу постављених захтева припремају се категорије које се оцењују (оствареност постављеног задатка, кохерентност и кохезија текста током усменог излагања, разноврсност у излагању, умешност вођења разговора, богатство и примереност речника, језичке структуре и граматичка исправност, интеракција са саговорником, одговарајући опсег/дужина монолошког излагања и доприноса у интерактивној комуникацији, релевантност, изговор и др.), као и скала за бодовање. Овакви критеријуми обезбеђују коректно, стручно, валидно и објективно оцењивање продуктивних вештина.

Б) На усменом испиту врши се граматичка анализа на одабраним текстовима и води краћа конверзација.

Текст се чита, служи за проверу непосредног разумевања прочитаног и као подстицај за разговор. Он треба да буде примерен језичком знању ученика, да је занимљив и да ученика мотивише на размишљање и разговор. Текст треба да има 25–30 редова и да чини заокружену целину.

Усменим испитом проверава се говорна компетенција ученика и његова оспособљеност да самостално излаже и учествује у разговору о прочитаном тексту, садржајима са којима се упознао у току школовања, као и о темама које су везане за свакодневни живот и интересовање ученика.

3. Матурски рад са усменом одбраном рада

Матурски рад са одбраном је део матурског испита у којем ученици самостално обрађују изабрану тему са списка одобрених тема у оквиру једног од следећих предмета:

– други страни живи језик, класични језик, увод у општу лингвистику, реторика, филозофија, социологија, психологија, историја, ликовна култура, музичка култура и математика.

Теме за матурски рад утврђује наставничко веће школе на предлог стручних већа. Списак утврђених тема објављује се на огласној табли или доставља ученицима на увид на други погодан начин почетком другог полугодишта за текућу школску годину. Сврха матурског рада јесте да ученик самостално одабере тему, прикупи материјал из различитих извора информација, обради их и напише рад, примењујући различите методе анализе, синтезе, примене критичког мишљења и изношење личног става. Ученик ради матурски рад у току другог полугодишта четвртог разреда уз помоћ наставника – ментора. У току израде матурског рада обавезно је организовање најмање четири консултације током којих је ментор дужан да прати рад сваког ученика, да пружи потребну помоћ упућивањем на потребну литературу, као и помоћ у избору начина и структуре израде рада.

На одбрани матурског рада ученик излаже концепцију свога рада, наводи примарну и секундарну литературу и друге изворе сазнања које је користио, образлаже посебне истраживачке и интерактивне методе и поступке којима се користио при изради матурског рада и разлоге таквог избора. Примењујући технике презентације ученик комисији представља матурски рад издвајајући кључне делове рада, резимирајући садржај рада, истичући лични став и критичко мишљење, компаративну анализу са другим примерима, као и предлоге за решење проблема (уколико је рад тако постављен).

После одбране матурског рада испитна комисија утврђује оцену која се изводи на основу оцене матурског рада и његове одбране.

ОРГАНИЗАЦИЈА И НАЧИН ПОЛАГАЊА МАТУРСКОГ ИСПИТА

Матурски испит полаже се у два редовна испитна рока: јунском и августовском. После августовског рока ученици полажу матурски испит у својству ванредног ученика у испитним роковима утврђеним општим актом школе.

За полагање матурског испита ученик подноси пријаву школи у року који одреди школа. У пријави наводи предмете које полаже и назив теме за матурски рад.

Ученику који се пријавио за полагање матурског испита и из оправданих разлога био спречен да полаже испит у целини или поједине делове испита, испитни одбор може да одобри полагање и ван редовних рокова.

Ученик може да одустане од полагања испита три дана пре почетка испита, о чему обавештава испитни одбор.

Начин полагања писменог испита

Писмени испит из истог предмета полажу сви ученици истог дана, по правилу, у истој просторији, у присуству најмање два дежурна наставника.

Писмени испит из појединих предмета траје четири школска часа.

Између два писмена испита ученик мора да има слободан дан.

За писмене испите није дозвољено коришћење помоћне литературе, осим речника за превођење.

Теме и задатке за писмени испит предлажу предметни наставници, а испитни одбор, на дан испита, из предложених тема утврђује пет тема, односно даје припремљени тест који је испитни одбор унапред припремио.

Теме и задатке за писмени испит ученици добијају непосредно пред почетак писменог испита.

Уколико га не преда у предвиђеном року, сматра се да је одустао од полагања матурског испита.

Ученик не сме да прекрши испитна правила која утврди школа. Писменом испиту могу да присуствују дежурни наставник (наставници), председник испитног одбора и овлашћени просветни саветник Министарства просвете.

Начин полагања усменог испита

Усмени део испита за предмете који се полажу из два дела (писмено и усмено) полажу само ученици који су положили писмени део испита. Полагање усмених испита почиње најраније два дана после положених писмених испита.

Усмени испити полажу се извлачењем испитног листића, на коме су исписана три питања, односно задатка. Уколико ученик процени да не може да одговори на питања, може листић једанпут да промени, што може да утиче на оцену.

Испитни листић не може бити два пута употребљен истог дана.

Број испитних листића већи је, за сваку испитну комисију, за 50% од броја пријављених кандидата.

Списак испитних питања припремају предметни наставници у сарадњи са стручним већем и благовремено дају ученицима да би се припремили за матуру.

Одговори ученика на усменом испиту трају до 30 минута, укључујући и време за припрему ученика за давање одговора.

Усменом испиту могу да присуствују, поред чланова испитних комисија, чланови испитног одбора и овлашћени просветни саветник Министарства просвете.

Начин одбране матурског рада

Тему за матурски рад ученик бира са списка утврђених тема. Исту тему за матурски рад не могу радити два или више ученика у истом испитном року.

Ученик предаје матурски рад у року који одреди испитни одбор. Уколико га не преда у предвиђеном року, сматра се да је одустао од полагања матурског испита.

Одбрана матурског рада траје до 30 минута.

Одбрани матурског рада, поред чланова испитне комисије, могу да присуствују чланови испитног одбора, наставници школе, стручњаци које делегира министарство надлежно за послове образовања и ученици.

Материјал који садржи списак тема и задатака, питања за писмени испит и испитне листиће за усмени испит чува се као пословна тајна до почетка испита. Материјал чува директор школе.

Испитни одбор и испитне комисије

За спровођење матурског испита директор школе формира испитни одбор и испитне комисије за сваки предмет који се полаже на матурском испиту. Ако један предмет или део испита полаже велики број ученика, директор може да именује већи број испитних комисија за исти предмет. Ако школа нема довољан број стручњака за одговарајући предмет, може да ангажује, као чланове испитних комисија, наставнике из других школа.

Испитни одбор чине: председник испитног одбора, сви чланови испитних комисија и секретар одбора.

Председник испитног одбора је директор школе.

Сви чланови испитних комисија су истовремено чланови испитног одбора.

Записник о раду испитног одбора води секретар кога именује директор на почетку школске године.

Испитну комисију чине три члана: председник, предметни испитивач и стални члан. Два члана морају бити стручна за предмет из кога се полаже испит.

Директор одређује ко ће бити председник испитне комисије, као испитивач, а који члан ће водити записник о раду испитне комисије.

Испитни одбор евидентира:

- теме за матурски рад;
 - кандидате за матурски испит са подацима о страном језику за смер живи језици, односно о класичним језицима (латински и класични грчки) за смер класични језици, који ће да полагају и назив теме за матурски рад;
 - рокове и распоред полагања појединих делова испита;
 - наставнике који ће да дежурају за време испита;
 - наставнике – менторе које ће ученици консултовати у току израде матурског рада;
- и утврђује:
- теме и задатке за писмене испите;
 - општу оцену на матурском испиту;
 - коначну оцену у случају несагласности чланова испитне комисије приликом закључивања оцена за поједине предмете.

Испитни одбор усваја одлуке већином гласова присутних чланова, а може да одлучује ако су присутне две трећине свих чланова.

ОЦЕЊИВАЊЕ И ОСЛОБАЂАЊЕ ПОЛАГАЊА ИСПИТА

Успех ученика из предмета који се полаже писмено и усмено оцењује се једном оценом која се изводи на основу оцена добијених на писменом и усменом делу испита. Оцена из матурског рада изводи се на основу оцена добијених на матурском раду и одбрани тог рада.

Општи успех на матурском испиту исказује се једном оценом као средњом аритметичком вредности оцена добијених за поједине предмете које су полагали на матурском испиту и оцене из матурског рада.

Оцене из појединих предмета утврђује испитна комисија на предлог предметног испитивача, а оцену општег успеха испитни одбор на основу извештаја испитних комисија. Ако испитна комисија не може да утврди појединачне оцене једногласно, ако је један оцењивач дао позитивну оцену, други оцену недовољан (1), или је разлика између позитивних оцена две или више, испитни одбор утврђује коначну оцену.

Ученик је положио матурски испит ако је из свих делова испита добио позитивну оцену.

Ученик који је на матурском испиту добио једну или две оцене недовољан (1) полаже поправни испит, односно поправне испите.

Уколико не положи поправни у августовском року, поново полаже испит, односно испите из предмета из кога, односно којих није положио испит, као ванредан ученик, у роковима утврђеним општим актом школе.

Ученик може бити неоцењен или оцењен оценом недовољан (1), без полагања испита.

Неоцењен остаје ученик који прекине писмени испит из оправданих разлога.

Оценом недовољан (1) оцењује се ученик који прекине писмени испит без оправданих разлога, ученик који није предао писмени задатак, ученик који је напустио просторију у којој се полаже испит без дозволе дежурног наставника и ученик који је због кршења испитних правила удаљен са испита. Оценом недовољан (1) оцењује се и ученик за кога се недвосмислено докаже да је у току испита користио недозвољена средства или да је рад преписао.

Ослобађају се усменог дела испита ученици који су сва четири разреда гимназије завршили са одличним успехом и имали одличну оцену из предмета који се на матури полаже писмено и усмено – уколико су на писменом испиту добили одличну оцену.

Ослобађају се писменог и усменог дела испита из првог страног језика сви они ученици који су положили међународно признати стандардизовани испит из одређеног језика на препорученом нивоу (минимално Б2 за продуктивне вештине и минимално Б2 за рецептивне вештине) и за то приложе доказ (диплома/сертификат).

ЕВИДЕНЦИЈА И ЈАВНЕ ИСПРАВЕ

О току полагања писмених и усмених испита води се записник. За време дежурства на писменом испиту дежурни наставник уноси у записник све што није у складу са утврђеним правилима о току писменог испита. Записници се воде посебно о раду испитних комисија, а посебно о раду испитног одбора.

Записник о матурском испиту обухвата податке о ученику, податке о испитним предметима, члановима испитног одбора и испитних комисија, податке о темама, односно задацима, као и питања за предмете и успех за сваки део испита.